

AĞAZÂDE ‘ÖRFÎ DİVÂNI

(TRANSKRİPSİYONLU METİN AKTARIMI)

Hazırlayan: Çağdaş ALBAYRAK

Danışman: Doç. Dr. Ali İhsan ÖBEK

**Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliği'nin Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim
Dalı Türk Edebiyatı Bilim Dalı için öngördüğü YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak
hazırlanmıştır.**

**Edirne
Trakya Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Haziran–2009**

ÖN SÖZ

Osmanlı medeniyetinin tarihi kadar edebiyatı da şüphesiz ki bu büyük medeniyetin kültürünün en ehemmiyetli unsurlarındandır. Osmanlı medeniyetinin kültürü altı asırlık bir birikimin ürünüdür. Bu birikimin köşebşalarından birinde belki de birincisinde “Klasik Edebiyat” yada “Divan Edebiyatı” olarak da bilinen edebiyatımız bulunmaktadır.

Fuzulileri, Bakileri, Nefileri yetiştirmiş olan bu edebiyatta belki onlar kadar etkili olmasa da, yine de bu büyük şairlerin bırakıkları izleri takip eden yüzlerce hatta binlerce şair yetişmiştir. Çok büyük bir coğrafyaya yayılmış olan bu edebiyatın önemli addedilecek bir bölüm şairi de Balkanlardan ve günümüzde Trakya sınırları içerisinde kalan bölgeden yetişmiştir. 18. yy'da yaşamış olan Ağazâde Örfî Mahmud Ağa da bu topraklarda (Edirne) yetmiş bir şairdir. Şairliği, Divan Edebiyatı'nın müstesna şahsiyetleriyle mukayese etmek mümkün değildir. Ancak bazen Türk şiirinin büyük şairlerinden Nedim gibi şuh bir edayla misralar söyleyebilen, yer yer orijinal benzetmelerle hayal ve gönül dünyamızda yeni ufuklar açabilen Ağazâde Örfî Mahmud Ağa'nın tozlu raflarda kalmış Divani'nın günümüz alfabetesine aktarılmasının Türk kültürü ve edebiyatına önemli katkılar yapacağı açıklıdır. Biz bu düşüneneden hareketle Ağazâde Örfî Mahmud Ağa Divanı üzerinde çalışmayı uygun bulduk.

“Ağazâde Örfî Divanı (Transkripsiyonlu Metin Aktarımı)” adlı bu çalışma esas olarak Ağazâde Örfî'nin Divanını eksiksiz ve sağlam bir şekilde günümüz alfabetesine aktarmayı amaçlamakla birlikte Ağazâde Örfî'nin hayatı ve eserlerini de kısaca ortaya koymaya çalışmaktadır.

Tezi hazırlama esnasında her zaman ufuk açıcı fikirlerinden yararlandığım ve divanı baştan sona kontrol eden değerli hocam Doç. Dr. Ali İhsan Öbek'e, kaynakların bulunmasının yanı sıra manen de desteğini esirgemeyen Dr. Oğuzhan Durmuş'a, ilim yolunda atmaya çalıştığım adımlarda hep yanımda olan ve desteğini esirgemeyen Yrd. Doç. Dr. Yüksel Topaloğlu'na, çalışmamda benimle gönül birliği yapan kıymetli arkadaşım Araştırma Görevlisi Duygu Dalbudak'a ve değerli dostum Sedat Kocabey'e en kalbî hislerimle teşekkür ederim.

Çağdaş ALBAYRAK
Edirne, 2009

ÖZET

Tezin adı: Ağazâde ‘Örfî Divânı (Transkripsiyonlu Metin Aktarımı)

Hazırlayan: Çağdaş Albayrak

18. asır Divan şairlerinden Ağazâde Örfî, kültür ve edebiyatımızın önemli merkezlerinden biri olan Edirne’de dünyaya gelmiş ve hayatını, Edirne-Lüleburgaz-İstanbul üçgeninde geçirmiştir. Çeşitli devlet kademelerinde görev yapmış olan Örfî tarih, edebiyat ve hat sanatı alanlarında muhtelif eserler vermiştir. O, özellikle tarih alanında yazmış olduğu eserleriyle ön plana çıkmıştır. Ancak Örfî, tarih eserlerinin yanında önemli addedilebilecek bir divan tertibinden de geri kalmamıştır. İşte bu tez, bahsi geçen divanı konu edinmekte ve onu latin alfabetesine aktarmaktadır.

Mürettep divan özelliklerine sahip olan Ağazâde Örfî Divanı, özellikle gazellerdeki söyleyiş güzelliği, dil sadeliği, deyim ve atasözleri, mahalli söyleyişlerle dikkati çeker. Bunlarla birlikte kasidelerinde Edirneli oluşunun da etkisiyle yaşadığı muhite kayıtsız kalmamış ve onu, son derece geniş bir perspektiften yansımıştır. Ancak bu önemli hususların yanında divanın muhtelif kısımlarında vezin aksaklıları, imla tutarsızlıkları ve yazım yanlışları belirgin biçimde dikkati çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağazâde ‘Örfî, Divan, Klasik Türk Edebiyatı, Edirne

ABSTRACT

Name of Thesis: Ağazâde ‘Örfî Divânı (Adapted Text with Transcript)

Prepared by: Çağdaş Albayrak

Ağazâde Örfî, one of 18. Century poets, was born in Edirne, which is one of the important centers of our culture and literature and spent his life in Edirne, Lüleburgaz and İstanbul. Örfî, who worked in various official positions, produced a number of works in literature, history and calligraphy. He was especially prominent with his history works. On the other hand, besides his history works he was celebrated for an important divan composition. This thesis deals with stated divan and it by Latin alphabet.

Ağazâde Örfî Divânı, which bears a complete divan characteristic, focuses on local utterances, idioms and proverbs, purism and narrative beauty in gazels. Moreover influenced by the region he lived in, Edirne, he reflected it from an extremely large perspective. However, there are some outstanding rhythm disorganization, orthographic inconsistency and spelling mistakes.

Key words : Ağazâde Örfî, Divan, Classical Turkish Literature, Edirne

Transkripsiyon İşaretleri

ء	‘	ظ	ڙ
ا	A,E	ع	‘
ا	Ā	غ	ڇ
ب	B	ف	F
پ	P	ق	K
ت	T	ڪ	G,N,K
ٿ	S	ل	L
ڇ	C	م	M
ڇ	Ç	ن	N
ح	H	و	V,O,Ö,U,Ü,Ù
ح	Ḩ	ه	H
د	D	ي	Y,I,İ,İ
ذ	Z		
ر	R		
ز	Z		
ڙ	J		
س	S		
ش	Ş		
ص	Ş		
ض	Ż,D		
ط	T̄		

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	i
ÖZET	ii
ABSTRACT.....	iii
İÇİNDEKİLER.....	v
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM: AĞAZADE ÖRFİ'NİN HAYATI ve ESERLERİ

Hayatı.....	2
Eserleri.....	3

İKİNCİ BÖLÜM: DİVAN'IN TRANSKRİPSİYONLU METNİ

Metin.....	4-268
Sonuç.....	269
Kaynakça.....	270

Giriş

Çalışmamız iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde Ağazâde Örfî Mahmud Ağa'nın hayatı ve eserleriyle ilgili bilgiler verilmiş; ikinci bölüm ise Divan'ın transkripsiyonlu metnine ayrılmıştır.

Divan'ın okunmasında izlediğimiz yol ana hatlarıyla şöyledir:

Eserin transkripsiyonlu metin aktarımından oluşan çalışmamızda müellif nüshası olması hasebiyle Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Kitaplığı Nu: 2667' deki nüsha esas alınmıştır.

Transkripsiyon işaretlerinde, metin neşrine yaygın olan sistem kullanılmıştır.

Anlam açısından sıkıntılı bulduğumuz beyitlerin, kelimelerin ve mısraların sonuna soru işaretçi (?) koyulmuştur. Şair divandaki bazı şiirlerde sehven birkaç aruz kalıbı kullandığından bu türden şiirlerde şairin kullandığı tüm aruz kalıpları belirtilmiştir. Metnin orijinalinde siliklik olan yerler, sıra noktalarla (....) gösterilmiştir ve bunlar için müstakil dipnot düşülmemiştir.

Divan metnini klişe sayılabilcek bazı kelimeler dışında, divanda yazıldığı şekliyle vermeye çalıştık. Bununla birlikte, Osmanlı Türkçesinin iması konusunda akademisyenlerin hepsinin kabul ettiği be uyguladığı umumi bir kanaat olmadığından, bu çalışmada da imalanın kendi hususiyetlerinden kaynaklanan birtakım sıkıntılar görülebilecektir.

BİRİNCİ BÖLÜM:

Ağazâde ‘Örfî’nin Hayatı ve Eserleri¹

A.Hayatı

Ağazâde Örfî, kültür ve edebiyatımızın önemli merkezlerinden biri olan Edirne’de 1704 (1116) yılında Bevvâb Sinan Mahallesi’nde dünyaya gelmiştir. Babası Edirne Bostan Ocağı bostancıbaşlarından Suhte Hacı Ali Ağa’dır. 1704 ile 1710 yılları arasında Bostancıbaşılık görevini ifa eden Hacı Ali Ağa 1719 yılında vefat etmiştir. Onun Ağazâde lakabı, bir müddet icra ettiği görevinden ileri gelmektedir. Ağazâde Örfî’nin dedesi Medine kadılarından Lütfizâde Mehmet Efendi’dir.

Öğrenim hayatına ilişkin net bilgilere sahip olmadığımız Ağazâde Örfî, bazı kaynaklara göre bir müddet dönemin ünlü hattatlarından hüsn-i hat dersleri görmüş ve icazet almıştır. Baba mesleğine giren Ağazâde Örfî, Bostancı Ocağında ustalık ve bölükbaşılık yapmış, kethüdalığa kadar yükselmiştir. Babasının vefatı üzerine Edirne Bostancıbaşılığı görevini beklemiş ise de bu emeline kavuşamamıştır ve emekliye ayrılmıştır. Emekliye ayrıldıktan sonra birkaç defa İstanbul'a giderek uygun bir görev talebinde bulunmuştur, ancak istedığını elde edemeden Edirne’ye dönmüştür. 1728 yılında sadrazam Nevşehirli Damad İbrahim Paşa tarafından Lüleburgaz'daki İbrahim Hanzâde evkafi mütevelliğine getirilmiştir. 1730 Patrona Halil isyanında Nevşehirli Damad İbrahim Paşa'nın adamı olduğu suçlamasıyla bu görevinden azledilmiştir. Daha sonra El-Hac Tiryaki Mehmet Paşa tarafından Edirne Gümruk Eminliği'ne atanmıştır. Bu arada eşini ve iki gün içerisinde beş çocuğunu kaybetmiştir, duygularını “Muhabbetnâme” adlı mesnevisinde dile getirmiştir. Gülşeni tarikatine mensub olan Örfî Mahmud Ağa’ya zamanın önemli mutasavvif ve şairlerinden Hasan Sezâi-yi Gülsenî'nin mektupları vardır. Vefat tarihi ihtilaflı olup 1186'dan (1772) sonra öldüğü nakl edilmektedir. Mezar taşını gördüğünü belirten Rifat Osman ise 1192 (1778) tarihini verir. Rifat Osman'a göre Şeyhi Çelebi Camii civarında, Bursali Mehmed Tahir'e göre ise İstanbul yolu üzerinde Nâzır Çeşmesi Kabristanı'na defnedilmiştir.

---

¹ Şairin hayatı ve eserlerine dair verdigimiz bilgiler, Abdulkadir Özcan'ın İslam Ansiklopedisi'ndeki *Örfî Mahmud Ağa* maddesinden kısmi olarak iktibas edilmiştir. Bkz. *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, C.34, Türkiye Diyanet Vakfı Yayıncılık, İstanbul, 2007.

B. Eserleri

1. Divân. Divanın ilk tertibi 1148 (1735) yılına aittir. ‘Örfî’ daha sonra yazdığı şiirleri de ekleyerek 1168 (1755) yılında eserini yeniden tertip etmiştir. Eserin 5 nüshasının varlığı bilinmekte, Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi nüshasının müellif hattı olduğu anlaşılmaktadır.
2. Mahabbatnâme. Mesnevi tarzında hasbihaldır. Şair kendi aşğını içten bir şekilde anlatırken ölümle gelen ayrılığı Leyla ile Mecnun'un başına gelenlere benzeterek teselli bulur. Eserin dili sade, üslubu akıcıdır. Eser, Edirne Selimiye Kütüphanesi TY.nr. 2195'te kayıtlıdır.
3. Leylâ vü Mecnûn. Muhtemelen Mahabbetnâme'yi tamamlayan bir mesnevidir. ‘Örfî’ bu eserinde Nizami-i Gencevi, Câmi ve Hatifi gibi şairlerden etkilenmiştir. Eser, Atatürk Üniversitesi, Seyfeddin Özege Bölümü Agah Sırı Levend Kitapları, nr 442'de kayıtlıdır.
4. Nasihatnâme.(Pendnâme) Bilinen nüshaları Edirne Selimiye Kütüphanesi'ndeki yazma Divanı'nın içinde “Pend-i Abd-i Pürkusur ‘Örfî’ başlığı altında bulunmaktadır. Rifat Kütük'e göre Nasihatnâme müstakil bir eser olmayıp Divan'daki manzumelerden biridir.
5. Mefhûmü’t-tevârih. ‘Örfî’nin yaratılıştan başlayarak 1170 (1757) yılına kadar getirdiği genel tarihidir. Müellif, eserini devlet adamlarına geçmişten ibret almalarını hatırlatarak öğüt vermek, mansıb talebi için yüzsuyu dökmenin boşuna olduğunu vurgulamak ve hayır dua ile anılmak için 1171 (1757-58) yılında kaleme aldığına belirtir. Eser, Millet Kütüphanesi, Ali Emiri Efendi, Tarih, nr.557-58'de ve Topkapı Sarayı Müzesi Emanet Hazinesi, nr.1431'de kayıtlıdır
6. Berây-ı Şehr-i Edirne. Mefhûmü’t-tevârih'in birinci cildinin içinde bulunan “Der VASF-ı Şehr-i Edirne” başlıklı kısmın genişletilerek müstakil kitap haline getirilmesinden oluşmuştur. 1174 (1760-61) telif edilen ve bir süre sonra 3. Mustafa'ya sunulan eserin başlıca kaynağı ‘Örfî’nin sözünü etmediği Abdurrahman Hîbri'nin “Enisü'l-Müsâmirin” idir. Kitabın orijinal kısımları müellifin babasının ve kendisinin şahit olduğu olaylar ve bazı hadiseler için düşündüğü tarihlerdir. Eserin bazı kütüphanelerde ve şahısların elinde yedi nüshasının bulunduğu bilinmektedir. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesinde kayıtlı olan nüsha müellif nüshası olup müsvedde halindedir. Eser; Edirne'nin fethi, sarayları, Bostancı Ocağı, başta camiler olmak üzere tarihi binaları, Fetret devri olayları gibi konuları içerir. Eserde pek çok bilgi yanılılığı vardır.

İKİNCİ BÖLÜM:

DİVAN'IN TRANSKRİPSİYONLU METNİ

˙Gazeliyyāt-ı ‘Örfī Mahmūd Ağa Kethüdā-yı Bostāniyān-ı Sultān İbn el-
Merhūm el-Hāc ‘Alī Ağa Ser-i Bostāniyān-ı Edirne ‘Ufiye ‘Anhu

Bismillahirrahmānirrahim

-1-

1b

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

1. Ḥamd édelim lūṭfuña biz ibtidā’
Bula şenāñ ile dilim çok ‘aṭā
2. *Kün*Cümle’i ḥalk eylediñ ey Kibriyā
3. Nefħā-i rūḥuňla ʐuhūr étdi cān
Ḥamdiñi mümkin mi Kerīmā edā
4. Eyle göñül hānesini şu‘ le-tāb
Érmeye yāRabb dil ü cāna fenā
5. Şükriñe қādir degiliz eyleriz
Kudretimizce saña olmaz rehā

2a

6. Kimseye mülk olmadı vaḳf-ı cihān
Buňa dédim tekye-i ḥayret-nūmā
7. Ḥayreti ref ile érem vahdete
Tā ola cāna keremiñ muḳtedā
8. Kendüñi teklīfe biraḳma göñül
Sür yuziñi ṭopraǵa çün mihr ü mā

9. Kalma bir esfelde çalış rūz u şeb
 ‘Ālī-cenāb eyler seni ‘Örfiyā(?)

Tevhīd-i Bārī Te‘ālā Celle Şānehu ve ‘Azemetehu
 -2-

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

1. Aħadsin şübhemiz yok dèmeziz lā
 Ḧamedsin ġayri yokdur sensin illā
2. Қadīm ü Қādir ü Ҳayy ü Ebedsin
 Dahı hem “*lem yelid* ”*sin pādiṣāhā*
3. Ve “*lem yūled* ” ey Ҳallāk-ı ‘ālem
 Budur iħlāşim ey Rabb’im te‘ālā
4. Göñüldür mu‘teķid dildir maķarrı
 ‘Alīm-i “*lem yezel* ”sensin Kerīmā
5. Gerekdir hamd ola lütf u ‘atāna
 Ğayıbdan eylediñ mevcuda ilķā

2b

6. Egerçi ‘ālem-i esfelde’iz biz
 Bu ‘ālemde olur taħsil-i bälā
7. Ҳuşuşā var tarīkiň beyt-i dilde
 Bulur gāhice yol ervāh-ı ma‘nā
8. Bu yolda reh-nümādır şevk ü ‘aşķıň
 Çü sensin Ҳālik-ı ‘ālem vü yektā
9. Zebānim bī-zebān étmişdi ġurbet
 Yine kıldını beni lütfuñla güyā

10. Faşāhatde éderler baña ǵıbtā
Muğābil eylediñ mir'āta zīrā
11. Baña tevfikiñı ǵıldıñ sebāk-dāş
Göñülde şı' r-i rengin oldu peydā
12. Ne ǵudret var beyāna ǵasb-ı hāli
Seniñ ilhām-ı feyziñdir Hudāyā
13. 'Aceb mi Gülşen-i kuyında olsam
Bir aşüfte hezār ü zār-ı şeydā
14. Gūnāh-ı bī-hesāb étdirdi nefsim
Kālıldır hālimiz i' tāna farzā
15. Za'ifiz hemçü mūr étdiñ ziyāni
Yaniñda cirmimiz ǵardal ǵadar tā
16. Baña ǵaddimden efzūn oldu cürmüm
Haṭā ǵat̄re 'aṭā çün sende deryā

3a

17. ǵafūrumsun Rahimimsin Kerimim
Kuluñ 'Örfi-i zāri ǵılma rüsvā

Ol Seyyid-i Enbiyā ve Sened-i Asfiyā Maḥbūb-ı Hudā ve Maṭlūb-ı Her
Dü Serā Şehriyār-ı Hıttā-i Hāfikeyn ü Sultān-ı Dārū'l-mülk-i Kābe
Kavseyn Ser-defter-i Ceride-i Kā'ināt u Şāh-beyt-i Қaşide-i Mevcūdāt
Muhammedü'l-Muṣṭafā 'Aleyhi Efdāli's-şalāt ve Ekmeli't-tahiyyāt

-3-

Mefā'ılün Mefā'ılün Fe'ülün

1. Muhammed gibi maḥbūb-ı dil-ārā
Bize oldu Resūl-ı Haqq te'älā

2. Odur menba^c göñül āb-ı hayāta
Éder mürde-dilānı çünki ihyā
3. Odur kān-ı güher hem aşl-ı mevcūd
Ki andan żāhir oldu cümle eşyā
4. Ne var āyine-i ‘ālem-nümāda
Odur mir’āt-ı Hakk ile temāşā
5. Nazar-gāh-ı Hudā’dır anı fikr ét
Ne şüretler olur baķdıkça peydā
6. Ne sı̄r var vech-i pāk-i Muṣṭafā’da
Başīretle nigāh ét çeşm-i bīnā
7. Şeref buldu şeref-yāb olmasınayla
Tavāf-ı Kā^c be-i kūyunda aksā
8. ‘Aceb mi aña şeydālansa bülbül
İki güldür ruḥı gülşende gūyā

3b

9. Cebīni mescid vü ebrūsı mihrāb
Nice ādem aña étmez temennā
10. Dü çeşmi şāhbāzeyn-ķudüsdür
Yāhūd iki güherdir kim be-deryā
11. Nihān oldu hirāmin gördü ‘ar^c ar
Hicābindan görünmez oldu Tūbā
12. Kalemle çün kalem şakķ etdi māhı
Buňa ‘acz eylemez mi dest-i beyzā
13. Degil mi kākül-i ‘anber-feşānı
Cinānının sünbül-i hoş-büy়ı farzā

14. Bilüb ƙadrin o ḡisū-yı siyāhiñ
Dédiler hāşılı “ve ’l-leyl-i esrā”

15. Nice Mecnūnı olmaz dil o zülfüñ
Ki olmuş târına sırriyye Leylā

Eyā Mesned-ārā-yı “Vemā ersel nāke illā rāhmeten lil ‘ālemīn” ve
“şadr-nişīn-i küntü nebiyyā ve alel māī ve ’t-tīn” dürûd-ı nā-ma‘ dūd ve
tahiyyāt-ı ḡayr-ı maḥdūd

-4-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ey şefā‘ at kānı maḥbūb-ı ḥudā
Senden ayru kime édem ilticā
2. Lüt̄fuñuñ ƙullābı ile kıl ƙalāş
Keştiyim bahr-ı günehde güyīyā

4a

3. Düşmüşüm girdāb-ı ‘iṣyān içre āh
Buldılar üftāde-gānīn hep rehā
4. Şāh-ı ıklīm-i nübüvvetsin şehā
Kimseler olmaz ƙapuñda bī-nevā
5. Çün dü ‘ālemde şefā‘ at sendedir
Eyler ihsānīn taleb bāy ü gedā
6. Der-kenār-ı lüt̄fuñ olam yā Resūl
Kim temevvüc étmede bahr-i ‘aṭā
7. Aldayub bunca zamān-ı rūzīgār
Bu ƙabāb nūh ƙibāb-ı pür hevā

8. ‘Örfîyâ şâyeste ihsân imiş
Her kim étdiyse benim gibi hâṭâ

-5-

- Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
1. Ey şeh-i şâhân-ı cünd-i enbiyâ
Ey ser-efrâz-ı cüyûş-i aşfiyâ
  2. Zât-ı pâkiñdir imâmü’l-mürselin
Yâr-ı gâriñdir emîr-i evliyâ
  3. Hüsnüñüñ meftûni Yûsuf mı hemân
Saña ‘âşıkdir cenâb-ı Kibriyâ
  4. Yâ Muhammed Muştâfâ eşyâ kamu
Emr-i levlâk ile oldu rû-nümâ
  5. ‘Örfî-i şeydâ zi-sultân-ı ümem (?)
Rûz u şeb eyler şefâ‘ ate ilticâ

Eşref-i aḥbâb-ı müctebâ ‘âlem-i esrâr-ı aḥkâmü’ş-şer‘ īati bi’t-tedkîki
ve’t-tahkîk emîrü’l-mü’mînîn Ebû-Bekri’ş-şîddîk Rađîy-allâhü te‘älâ
‘anhu

-6-

- Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
1. Hażret-i Şîddîk-i Bû-bekr-i ‘Atîk-i pûr-vefâ
A‘nî ol şâh-ı velâyet yâr-ı gâr-ı Muştâfâ
  2. Cismi tiryâk-ı şadâkatle muṭallâ şübhesisiz
Ol vücûda nice te’sîr éde zehr-i ejdehâ

3. Terk édüb varın ḥabībiñ ‘aşkına ol pāk zāt
Faṣr ile faṣr eyledi étdi Resūle iktidā

4b

4. Āfet-i kevniyyeden hifz étmek için varise
Būriyā giydi o servi-ḳamet-i evzen-i bī-riyā
5. İncilāda gönlünüñ āyīnesi mā-fi’ż-żamīr
Konmadı zerre żamīrine ġubār-ı māsivā

-7-

Mazhar-ı dīn ü mazhar-ı İslām vezir-i Ṣānī-i seyyidü'l-enām Hażret-i
Fārūk-ı ‘ālī-cenāb ‘Ömer bin el-Haṭṭāb ü emīrū'l-mü'min Rādiyallāhu
te‘ālā ‘anh

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

1. Āfitāb- ma‘ delet ya‘ ni ‘Ömerdir şāniyā
Pertev-i ‘adliyle oldu cümle dünyā pür-żiyā
2. Ol cenāb-ı Hażret-i Fārūk-ı ‘ālī-menzilet
Hīç enīn étdirmmedi mazlūma ey dil hem baña
3. Bülbül étdiyse ‘aceb olmaz fiğānı ḡonceden
‘Andelībiñ nālesiyle çün éder güller şafā
4. Farķ éderdi ẓālim ü mazlūmu étdikde nigāh
Eyler idi şāhide ammā ḥavāle dā’imā
5. Ehl-i İslām'a ḥalīfe oldu ‘iffetle velī
Āṣaf-ı ṣānī nedīm-i pādişāh-ı enbiyā

-8-

Āyet-i irtisām-ı şuver-i muğayyebāt ve ṭalīc a-i kināyāt-ı esrār-ı
maḥfiyyātū'l-muḥtefi min şerefī'l-müşāhere bi's-sürūreyn emīrū'l-
mü'minīn 'Oṣmān-ı zü'n-nūreyn raḍiyallāhu te' alā 'anh

5a

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilün (Fa' lün)

1. Kātib ü cāmi'i Kur'ān-ı Ḥudā
A' ni 'Oṣmān şeh-i mülk-i ḥayā
2. Mażhar-ı mertebe-i zü'n-nūreyn
Şu' le-endāz-ı dehr-i 'ālī-cā
3. Nūş édüb cām-ı şehādet āhīr
Oldı ol neş'e ile mest-i bekā
4. Yazdığı Muşhaf Hakkā çekdi
Ḥūn-ı pāki ile cedvāl-i rizā
5. 'Örfiyā Ḳande olur böyle Güher
Ma' den-i 'ilm-i keremde yekta

-9-

Şīr-pīse-i yezdān u ser-ḥalķa-i zūmre-i dilāverān-ı kerrār-ı ġayrı ferrār-ı
emīrū'l-mü'minīn esedullāḥū'l-ġālib ' Alī ibn ebī Ṭālib Raḍiyullāḥ-ı
te' alā 'anh

Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā' ilātūn Fā'ilün

1. Ṣafder-i ḡālib cenāb-ı ḥażret-i şīr-i Ḥudā
Maḥrem-i rāz-ı nebī 'aliyyū'l-mürteżā

2. Berk idi ceyş-i ‘adūya tīgīn üryān eylese
Zülfekārından ser-düşmen nice bulsun rehā
3. Nīzesinden sū-be-sū a‘ dā firār étse n’ola
Ejdehā idi elinde ya‘ ni gūyā kim aşā
4. Şehr-i ‘ilmde bāb idi hāttā “*kemā kāle’n-nebī*”
Emr-i Hāk’la levh-i mahfūza olmuş idi gūyīyā

5b

5. Eylese habs-i nefş bir kez o dāmād-ı Resūl
Muşhaf-ı Hākkı okurdu ibtidādan intihā

-10-

Hādimü'l-harameyni's-şerifeyn sultānū'l-berreyn ü hākānū'l-bahreyn
ħalīfe-i rūy-ı zemīn pādşāh-ı islām edāmallāhe te‘ ālā iclāllehu ve
ebbede-i saltanatēhu

Fā‘ ilātūn (Fe‘ ilātūn) Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Şehriyārāna ser-efrāz haşemde Dārā
Encümen-cünd-i felek-çetr ü zıll-ı Mevlā
2. Devlet ü nuşret-i sultāna du‘ ā elzemdir
Şeb-vaktde édelim ḥayr du‘ aşını edā
3. Olmaya vakıt-i şerīfinde anıñ ȝulm ü ȝadr
Éde erbābına taklīd-i menāşib farzā
4. Dāmen-i manşılı vērmez süfehānılı eline
Emn ü rāḥat re‘ āyā ile bāy ü fuğarā
5. Tācınıñ küngüresi kubbe-i mīnāya deger
Başmağı olsa revādır hele tāc-ı Kisrā

-11-

Cüyında fażl-ı şamedānī vü güzide-i el- 'Oşmānī Sultān Mahmūd Hān
el-ġāzī huşuşā vezir-i a' zam müşir-i muhteremī Ğāzī Mehemmed Pāşa
hażretleriniň қaşidesidir

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1. Hażret-i sultān Mahmūd hān mülküň dāveri
Kim éder şermende-ferr [ü] şevket-i İskenderi

6a
2. Öyle bir hākān ki derbān-ı ḥarīm-i devleti
Zabt éder emri ile şimdi diyār-ı kayseri
3. Hüsrev-i Dārā vü Cemşid ü Cem ü İsfendiyār
Oldılar ma' nā-yı rūhānī ile fermān-beri
4. Şübhesiz zāt-ı hümāyūnı Süleymān-ı cihān
' Asker-i nuşret-i şu' arā oldu aña ins ü peri
5. Her ne semte sālik olsa ol şeh-i vālā-cenāb
Ceyşine imdād éder iki cihānuň serveri
6. Böyle şāha lāzım bir vezir-i kārdān
Tā nizām ile éde āsūde heft kişveri
7. Buldı āhir bir müşir-i nāmdārı kim
Cüddā hātem-i cidāl içre zamāniň şafderi
8. Buňa tevfik-i Hudā dérler ki sevk étdi aña
Şafder-i ġāzī veziri kim bu vaqtin̄ hayderi
9. Ya' ni hem-nām-ı Muhammed ol vezir-i muhterem
Āşaf-ı düstür-ı Ekrem Berhiyā'niň dāveri

10. Murğ-ı devlet gibi kalmışdı mu^c allakda nigin
Kondı bir ser göricek böyle sa^c ādet-kerri

11. Hüsni gibi halkı ahsendir şamu eṭvāriyla
Böyle reftāra éder għibta zamāniñ dilberi

6b

12. Gūsfend u gürk olub dāver zamānına veli
Nā-bedid ola cihāniñ fitne-i şur ü şeri

13. Rüşvet alınmaz zamān-ı devletinde bildigim
Şubħ-dem zulmet gider çün geldi mihriñ enveri

14. Her menaşib ola tevcīh ü ‘aṭā erbābına
Dā’imā devlet-me’ābdır bu kāriñ mazħari

15. Vérecekdir ḡadr éden hükkāma elbette nizām
Şer^c i icrā etdirüb hoşnūd éde Peygāmberi

16. Hem éde icrā-yı fermānda sa^c y ü ihtimām
Yek huşuşı çār ü penc emr ile étmez serseri

17. Yūsuf-ı gümgeşte-i ümīdi bulduñ ey göñül
Dīdeler ruşen açıldı beyt-i aħzāniñ deri

18. Ehl-i dil ķadrin bilür ey dil bu şadra^c żamīn
Lütfuna mazħar olursun ey gedā-yı kemteri

19. Çün du^c ādir ‘Örfiyā nażm u ķaṣidemden murād
Yohsa hāşā ki éde taşdi^c ‘abd-i aħķarı

20. Tāk-ı ķaşr-ı devleti olsun hemiše pāyidār
Her umūrunda ɻudā ola mu^c īn ü yāveri

-12-

Välā-cenāb-ı ma^c ālī-menāb-ı erdşīr-i şīr ‘azm-i Cemşīd-şīd bezm-i
Rüstem-i sitem-güdāz şehbāz-ı bülgend-pervāz hān-ı ‘ālī-şān
KaplānGirāy Hān hāzretlerine vérilen ķaşīdedir.

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Dil ķafes nuṭkum hezār-ı nağme-dārimdir benim
Ruķ^c a-i medh ü şenā çün gül^c izārimdir benim

7a

2. Tūti-i şīrīn-sūhan reşk eylesin güftārima
Nevk-i hāme-i feyz-i Haķ’la şerħa-dārimdir benim
3. Fikr-i la^cl-i dirlübā çün şāgar-ı pür neşedir
İçilen andan şarāb-ı hoş güvārimdir benim
4. Variken deryā gibi derdiñ ne hācet seyr-i cūy
Dāne-i seyl-i sirişkim cūybārimdir benim
5. Dağımı görsün çerāğān eyleyen her dem kibār
Bāg-ı sīne bir ‘acāyib lālezārimdir benim
6. Eyleyen dībāce-i vaşfin degildir haddimiz
Bir Süleymān-ı ‘aşirdir kāmkārimdir benim
7. Medhile hāyır du^cā etmek devām cāhına
Bā^ciş-i ‘izz-i kemāl-i iştihārimdir benim
8. Haķ bilür aña du^cāh^cān olduğum ez cān u dil
Hażret-i Kaplāngirāy Hān kāmkārimdir benim
9. Varise çıksın zamānında benim hātem-i dīn
Lütfile dünyāda bahṛ-i bī-kenārimdir benim

10. Bir gedāyı éder ‘ünvān-ı vezāretle çerāğ
Vaşf-ı elṭāfında bu bir ihtişārimdır benim
11. Görmedi Dārā bile bu rütbe-i ferr ü ‘izzeti
Ceyş-i encüm-i çetri gerdūn-ı iktidārimdır benim
- 7b
12. Tīğin aldıkça ele düşmenler eyler iħtirāz
Pādişehdir hem bahādır-ı nām-dārimdır benim
13. Düşmeni kahr etmege çābük-sübār olsa özi
‘Ālemi dehşet alur cün şehsübārimdır benim
14. Ġamze-i dilber nola reşk etse tīr ü tīgine
Rāst-ı endišemge tīr ü nīze-dārimdır benim
15. Büy-ı lūtfi vērdi ser-rişte misāl zülf-i yār
Nāf-ı ma‘ nāda cenābı müşk-bārimdır benim
16. Murğ-ı bī-bāli alur zīr-i cenāhına o şāh
Āşıyānı cilve-gāh u murğ-zārimdır benim
17. Dāmen būsile ērsem nola ḫāf-ı ķudrete
Cün o ‘anka şeħperidir sāye-dārimdır benim
18. Raġbetim iksīre yokdur ‘ayne gelmez tūtiyā
Rūyimāl-i ḥāk-i pāy i‘tibārimdır benim
19. Āb-ı rūyile bulurlar teşneler neşv ü nemā
Pāk zerrīn maṭhariyla ābṣārimdır benim (?)
20. Geştle bulur kemāl-i rif‘ ati ġurbetde meh
Gün gibi rūşen güvāh-ı ḥalqa-dārimdır benim
21. Gurbete gitdi kiyās eyler beni nā-dānlar
Āşıyān-ı devleti kendi diyārimdır benim

8a

22. Açıdı çok dil-bestə-i faşl-ı rebî^c iñ mevsimi
Nevbahâr eyyâmı vakıt-i reh-güzârimdir benim
23. Geh nażar kıldıka yād eyler deyü aħvâlimi
Bikr-i fikrimden bu nażmim yādigârimdir benim
24. Bulmadım şayeste destâvîz o kān-ı himmete
Tuħfe-i ḥayr du^c ā čün bergüzârimdir benim
25. Hażret-i Bārī te^c ālā ēde iclālin ziyâd
Čün ḥayatı ol şehiñ muħkem hîşârimdir benim
26. Sâbık-1 sâ^c at müsâ^c id olmadıysa ġam degil
Va^c de-i iħsānı ħâlā intiżârimdir benim
27. Dil şakın taşdi^c den hâcet degil iżħâr-1 hâl
Muķtedâ-yi şān-1 lütfi bahtiyârimdir benim
28. ‘Örfiyâ gâyet bulunmaz vâdî-yi evşafina
Hâşılı medh ü du^c āsı iftiħârimdir benim

-13-

[Bu daħi müşir-i müşârun-ileyhe verilmişdir¹]

Mefâ^c īlün Mefâ^c īlün Mefâ^c īlün Mefâ^c īlün

1. Zehî gâzî vezîr-i a^c żam-ı pâşâ-yı ‘ālî-şâń
Zehî şafder müşir-i kâmrâńi fâris-i meydâń
2. Zehî heybet zehî haşmet zehî re'y ü zehî tedbîr
Zehî düstûr-ı ekrem ki dilîr-i Rüstêm-i devrân

---

¹ Bu kaside, varak 8b'de der-kenarda bulunan kasidededir. Kafiyelenişinden ötürü bu kısma alınmıştır.

3. Zehī fetḥ ü ḡazā şad-bārek-Allâh nuşret-i ekber
Zehī vālā-cenāb āşaf şüreyyā-yı felek-akrǟn
4. Olub ser-hadd-i İslām'a ḥulūşı sedd-i İskender
‘Adūlar eylemişler idi çünkim sū-be-sū ṭugyān
5. ‘Aceb sehm-i ķażā mıdır bürehne tīg-i cān-sūzı
Ki ħūn-ı surħa olmakda ‘adūlar serleri ġalṭān
6. Nerīmān-ı zamān aldı livā-i pāk-ile mühri
Ne zehreyle çıkış meydānına küffār-ı bed-kārān
7. ‘Adūlar naķż-i ‘ahd etdiler ammā nādim oldilar
Riķābında emān-ile ķamusı étdiler efgān
8. Hemān ol hażret-i āşaf muvaffak oldu tevfikā
Murād üzre ķirub ‘adā-yı dīni eyledi ħayrān
9. Hudāyā bu ne heybetdir ki vehme düşdi her düşmen
Éderdi yaliñiz çāsār-ı Nemçe ‘ālemi giryān
10. Muhammed mu‘cizətiyla şükür kim ṭutdı meydānı
Ki böyle ceng-i a‘zam görmemişdir dīde-i insān

-14-

[Velehu nā-tamām(?) ķaṣīde²]

1. O kişi-ver-gir-i dānā çünkü hem-nām-ı Muhammed'dır
Hızır'dır rehberi dā'im mu‘ini hażret-i Sübhān
2. Huşūşā fātiḥ-i hışn-ı Beligrād oldu ḥamdi llāh
‘Umūmen oldılar herkes ħulūş ile du‘ā-gūyān

---

² Bu kaside varak 9a'da der-kenarda bulunan kasidedir. Kafiyelenişinden ötürü bu kısma alınmıştır.

3. Müşirâne varışdan yıkdı küffâr üzre bârûsın
Ki ‘ahdi var idi a‘ dâ diyârin eyleye vîrân
4. Yem-i medhînde çok şâ‘ irler étdiler şinâverlik
Nihâyet bulmadılar medhî ‘ ummânında vaşşâfân
5. Olub gavvâş-ı gevher-âveri ben-dahi hâlimce
Revâ bir sübha-i dürr olsa da her bir sözüm elân
6. Ben ol mûrum ki dergâh-ı Süleymânı édüb ârzû
Za‘ if ü ahlîkar ü bî-ķudret ü bî-tâb ü bî-dermân
7. Me’âl-i ‘arzîhâle başla ey bî-kes zamânıdır
Bu feth-i a‘ zamiñ şükrânesi bî-hadd olur ihsân
8. Keremkârâ hîdîvâ ser-fîrâzâ âşafâ şimdi
Ola bî-çâreler eltâf ü ihsânîn ile şâdân
9. Baña tevliyyet-i Burgos'u devletlü ‘inâyet kıl
Du‘â-gûy-ı devâm-ı devletiñ ‘Örfî ola hândân
10. Vakitdir(?) rûz u şeb hâyır-du‘ âña bî-riyâ nazmîm
Vazifemdir du‘ a etmek hulûş-ile saña her ân
11. Göñül semti hârâb oldı ‘ imâret eyle lûtfuñla
Aniñ ta‘ mîri bâbında seniñdir emr-ile fermân

-15-

Düstür-ı Ekrem müşir mufahham nizâmü'l-‘âlem şecâ‘ atlü gayretlü Gâzî
Mehemed Pâşâ hażretleri şadr‘ azam oldukça verilen kaşidedir

Fā‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Cān ü dilden dédim ey hāzret-i Mevlā-yı Ḥafūr
Bir kerem kānı şehā ma‘ deni etseydi zuhūr
2. Olsa bīçārelere dergehi neyl-i makşūd
Ehl-i dil eyleseler vak̄t-i şerīfinde hūzūr
8b
3. Ben bu endīsede iken dérler kim müjde
Bir kerem-pīşē vezīr oldı olursuñ mesrūr
4. Şeh-i şāhān-ı cihān hāzret-i sultān Maḥmūd
Böyle re'y eyledi kim ola memālik ma‘ mūr
5. Vüzerā defterin açdı tefe”ül éderek
Gördi bir ṭālī‘ kim yazmış Uṭārid manşūr
6. Bildigim mihre sezā oldı Mehemed pāşā
Getürüb eyledi āhir aña tefvīz-i umūr
7. Çok metānetler édüb hīsn-ı Vidin’de hakkā
Kaçırub kırdığı a‘ dāyı cihānda meşhūr
8. Münhezim eyledi küffārī Nerīmān-āsā
Heybeti ile bozuldı niçe def‘ a ṭābūr
9. Top u humpāre eylerdi cidāli Rüstəm
Oldı Rüstəm geçinenden bu şecā‘ atde cesūr
10. Nāmdārān-ı ma‘ iyyet urıcağ na‘ releri
Haşr olurlar esīr-i a‘ dā şanasın bāğçe-i şūr

11. Varise ǵamzeleri tır-i kažā olmuşdur
 Bir nigāh étse olurlar nice düşmen maķhūr

12. İntikām aldı her murād üzre zehī feth̄
 Dil-i küffāra olub tu^c me-i seyfi maḥzūr

9a

13. Bütleri şındı^c adūnuñ çānına ot tıkadı
 Her biri kibriyle olmuşlar idi çün mağrūr

14. Pertev-i mihr-i ķudümü ile ‘ālem rūşen
 Gicelerde dahı yok şimdiki hälde deycür

15. Âşaf-ı lütf-ı mürüvvvet saña olmuş maḥşūs
 Eyleme dā’ire-i hüsn-i naazardan mehcūr

16. Ki şecā^c atle mürüvvvet ikisidir peyder
 Tāli^c ü bahtiňa olmuşlar ezelden me’mūr

17. Beni dûr etme miyān-ı keremiňden çün tır
 Bükdi yay étdi felek ķāmetimi zūrāzūr

18. Düşdi bir Türk eline bāz-ı dilim sultānim
 Yoldı bāl ü perimi bir nice yıldır mecbūr

19. Pīr-i fāniye olur emr-i tekā^c üd farzā
 Çeşm-i lütfuñ ile bir kez manzūr

20. Nice buldı^c acābā ben ķuluňa^c illetler
 Gelmiş idi henüz tāb ü tüvānimə fütūr

21. Bezmiň şem^c i ķamer hem-demim oldı ekdār
 Olmasun kimse benim gibi felekde maǵdūr

22. Bir^c ilāc eyle devā-yı kerem ü lütfuñ ile
 Kalmayam derd ü tefekkürle mariż ü rencūr

9b

23. Ȑam-ı şādī efendim niye senden bilürüm
Kimseniñ medħali yok bendedir ķušūr
24. Cürmüm ‘afv eyle beyānimda ķušūrum çogise
‘Arżiħāl ile bu dīvāna gelenler ma‘zūr
25. Kime ‘arż eyleyeyim hālimi kendim bulamam
Yaraşur bāb-ı Süleymāna haķiriñ gibi mūr
26. Vaşfiñiñ ġāyeti yok derdime olmaz pāyān
Olsa evrāk-ı cihāna niçe biñ yıl mestūr
27. ‘Örfiyā eyleme taşdī‘ i du‘ādır elzem
Her umūrunda muvaffak éde Mevlā-yı Ȑafūr
28. Yine ol şafder-i pehnā-yı cidāli yā-Rab
Eyle ‘avn ü keremiñ ile mużaffer manşūr
29. Şadr-ı vālāda refāhiyyet ile da’im ola
Ola her sa‘y-i pesendīdesi yā-Rab meşkūr
30. Mülk-i küffārı éde mülħaġ fethü'l-islām
Ķalmaya ȝulmet-i küfr içre o vādī-i mestūr
31. Çün ħulūşıyla édüb dīn-i mübīne ħidmet
Ola dünyāda vü ‘ukbāda Ȑlāhī me’cūr

-16-

Merhūm Şāhingirāy sultān hāzretleriniň meşhūr olan dā’irelerine
biħasebi’l-imkān nazire olmuşdur ve bu manzūm dā’ire mersūm
derūnuna taħrīr olunan ebyātdır.

10a

Müf̄teilün Fā‘ilün Müfte‘ilün Fā‘ilün

1. Yāri görüb eylediň dīdeleri pür-żiyāy
Şevki ile eşk-i hūn sīneye oldu cerāy
2. Yār cemāliň gören bülbüle şeydālanub
Mesken éder gülşeni derde olur āşināy
3. Yan şebīh mümtāzesin murğ-ı semender gibi
Beste degildir deri bir aña bāy ü gedāy (?)
4. Yādiň ile şubh-dem elde sebū dilde Hū
Nār-ı şeb-i hicrile oldu beden şanki nāy
5. Yā ne belādir ‘adüvv dūr édeyim dér beni
Görme şehā ‘āşıka cevr ü cefāyı revāy
6. Yāver olursuň қamu қullara yā-Rab müdām
Katlı éde āgyārını hançer ile ol hümāy
7. Yā meh-i nev mi ‘aceb ol şehiň ebrūları
Egri ħayāl eylediň tīr-i müji қāşı yāy
8. Yāyı getür hūn ola sīnede tīriň şehā
Hār-ı ǵam-ı gülleriň bülbüle bād-ı şabāy
9. Yāyı getir göñül derd ile yek neş’e ol
Eyle hezārile sen cilve қılub nāle-hāy

10. Yā hele bir kez aña ‘arż-ı merām eylesem
Cām-ı Cemi doldurub elde iken dil-rübāy

11. Yā bir içim şu mıdır oldı dil İskenderi
Etmesün ‘uşşāķı dûr lūtfuna ķılsın sezāy

10b

12. Yazsa eger cevrini hāme’i şakķ eyleriz
Eylemişiz biz ķamu yoluna cānlar fedāy

13. Yād fenādır saña ħançeriñi al ele
Baña tesellī-dih ol diyesin ey ‘Örfī rāy

-17-

Dā‘ ire-i merķum gül resminde mersūm olmağın ba‘ži bergler iħtirā‘ -1
ta‘ bimiz olduğu eclden berglerin derūnuna tahrir olunan manzūmedir.

Müfte‘ ilün Fā‘ ilün Müfte‘ ilün Fā‘ ilün

1. Yār yay ebrūları çatma baña hışmile
Vaşf-ı ruħuň resm édüb gül gibi rengīn-edāy

2. Yāda gelür gerçi gül aña müşābih degil
Gül daħi şermendesi ravżada şübh u mesāy

3. Yāsemeni neylesün cism-i nigārı gören
Kuyıdır ancak anıñ ‘āşıķa Gūlşen-serāy

4. Yār seniñ perteviñ mihre zevāl irgürür
Meh dahi eksikligin çekme[de]dir bī-riyāy

5. Yay ruħuň üzre sen kākül-i hoş-būyiñi
Ola mī‘ atṭar cihān böyle ey hūb-liķāy

6. Yakıla gör ney gibi dilbere şām ü seher
   ‘Âşika dâg üsti bâg olmadadır hemçü nây
7. Yan véresin ey güzel kûşede bâline sen
   Karşuña el bağlayım çünkü menim mübtelây

11a

8. Yâ leb-i nev-sükkeri anda yâ âb-ı hayât
   Saña ǵazel-h̄ân iken pâdişehim ben gedây
9. Yâd gelüb bezmiñe dûr olalı âşinâñ
   Görmediler meh yüzüñ oldı hesâb ét bir ay
10. Yâr bilür ķadrini ey dil-i şeydâ gülüñ
   Resm-i güli eylediñ hem bir iki berg-hây
11. Yâ hele ‘arż ét aña tuhfe-i nağş-i güli
   Yapmışidi sâbıkâ birini Şâhîngirây
12. Yâr kemâl ehlidir bakmaya noğşânıma
   Bende olan cûrm éder ‘afv édici pâdişây
13. Yaş düşüb dîdeden pâyiñi hînnâlasın
   Bir dahî olsa naşîb pâdişehim bus-i pây
14. Bâb-ı sühan mülküne cây-ı mağarr ‘Örfiyâ
   Sen dahî hâkânsın ma‘ rifete bî-riyây

11b

12a³

---

³ Bu varaktaki şiirler bir gül resminin üzerine yazılmıştır ve şair aynı şiirleri (10a/10b/11a) varaklarında zaten yazmıştır. Bu sebepten ötürü gül resmi üzerine yazılmış olan şiirleri burda bir kez daha yazmayı gereksiz gördük.

-18-

12b

Türk Muştafā Ağa démekle ma^crūf maṭrūd-ı devletden merdūduñ ķulagi
şağır olub Edirne bostāncıbaşıı olduķda ‘Örfi-i zāri kethüdālikdan bī-
sebeb ‘azl etmegin vezir-i ‘azam-ı sābık devletlü ‘Alī Pāşā ħażretlerine
şadr-ı ‘azam iken rūy-ı nigār üzre hediyye getürüb bu ǵazeli dahı vérüb
yevmiyyeniñ tekmilne emir vérmişdir.

Fā^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Hażret-i Āşaf-ı Hayder-laķab-ı Bermeki-ħāl
Doldı dünyāya ‘aṭā vü keremi bād miṣāl
2. Geldi ħumret yüzine rūy-ı nigārin bāġda
Kim ħaber vérdi o ter-pīrehene yoħsa nihāl (?)
3. Bī-ķarār oldı üzüm gibi gelüb hażretiñe
Āşafā eyle ‘ināyet saña geldim elim al
4. Vākif ol hälime bu ‘arşa-i ‘ālemde benim
Bir aşam-gāv-ı dü-pā étdi elif ķaddimi dāl
5. Türk eline düşse bir bāz ne ħayr sultānim
Bī-vebāl eyledi ‘Örfi-i ħakīri bī-bāl

-19-

Bu dahı ol eṣnāda yazılıub vezir-i müşārū’n-ileyh ħażretlerine vérilmişdir

Fe^c ilātün (Fā^c ilātün) Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Hasret-i ħażret-i āşaf ile bu rūy-ı nigār
Seyr-i bāġdan çeküb el eyledi hem terk-i diyār

2. Biribirimize hem-râh olarak sultânım
Yüzümüz pâyiñe sürdürük nitekim dâmen var

13a

3. Hâşılı rûy-ı nigâra ķatı çokdur müştâk
Bedel olmaz aña bir vechle gülnâr-ı hîşâr
4. Hâl-i mağdûr-ı dil-i zârı tefâhûs eyle
Hâlimi ‘arz édeyim izniñ ile bî-âgyâr
5. Vâşıl-ı ni‘ met-i lûtfuñ olam ey kân-ı kerem
Hayli ǵadr étdi ķuluñ ‘Örfiye çerh-i gaddâr

-20-

Bu daхи kethüdâ-yı şadr-ı ‘alî hâlişâ ‘Oşmân Efendi hažretlerine verilüb
tekmîl-i yevmiyyem içün ‘azîm ihtimâm buyurub ȳokuz akça
yevmiyye etdirmišdir.

Mef‘ ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ülün

1. Ey rûy-ı nigâr yüz süresin pây-ı ağâya
Âgâz édesin bencileyin ba‘ zi recâya
2. Hoş mesken idi bâğ-ı Edirne saña baña
Bu ǵurbetimiz bâ‘ iş olur ‘izz ü ‘aṭâya
3. Mektûb-ı şefâ‘ at gibi yüz dürme niyâz ét
Türkice recâyi ére tâ şadr-ı şifâya
4. Dânâ-yı ‘aşır hažret-i ağâ-yı civân-baht
Mâ’il dédiler sencileyin şîrîn-edâya

5. Lüt^f eyle faşāhat ile ol bize mu^c arrif
Tā lūtfi ére Örfi-yi ǵam-h̄ār ü gedāya

13b⁴

14a⁵

14b⁶

15a

Harfü'l-Elif

-1-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Ser-külāhin kec édüb ol māh-ı ḡarrā bir yaña
Şalinur servi gibi yā bir yaña yā bir yaña
2. Şāne-i şebden olub zülfî muṭarrā dilberiñ
Tarḥ-ı akł eyler gören tedbīr-i dānā bir yaña
3. Gül ızārını arakṛiz eylemiş mestānelik
‘Izz ü nāz ile gider bildirmez ammā bir yaña
4. Çün gider ayağ safasına o verd-i bāğ-ı nāz
Reh-güzərında durub kıldım temāşā bir yaña
5. Örfi böyle dilberiñ rüsvā-yı aşķıdır tamām
Va^c z-ı vā^c iz bir yaña pend-i ehibbā bir yaña

---

⁴ Şair bu varaktaki şiirin üzerine yazılmaya ibaresi koymuştur.

⁵ Şair bu varaktaki şiirin üzerine yazılmaya ibaresi koymuştur.

⁶ Şair bu varaktaki şiirin üzerine yazılmaya ibaresi koymuştur.

-2-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Kişver-i dilde muhabbet pādişāh olmuş baña
Hālet-i ‘aşkı nigāriň ‘izz ü cāh olmuş baña
2. Dūd-ı āhim lāciverdī bir nemedir egnime
Perçem-i dilber hayāli ser-külāh olmuş baña
3. Ḥalķā-i ḡonce-femi her dem žamīrimden geçer
Bir elif-ķadd ebrūvānı medd-i āh olmuş bana
4. Élleriň ķaşr-ı feraḥ-efzāsı gelmez hāṭıra
Bī-tekellüf künc-i ‘uzlet cilve-gāh olmuş baña

15b

5. Mütde‘ī inkār éderse ‘Örfiyā şeydālığının
Şāhid-i gül-çehre-i dilber güvāh olmuş baña

-3-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Nāleler étdim gülistānında dehriň bī-riyā
Ol gül-i nāzik-bedende yoğımış būy-ı vefā
2. ‘Akl ü fikrim tārumār étdi siyeh gīsūları
Ki perişān oldu hālim dil vērüb étdim hāṭā
3. Ben nice feryād-ı nāle etmeyim bülbül gibi
‘Arż-ı dīdār eylemez şimdi o mekkāre baña
4. Ol ṭabīb-i cān u dil etmez tefahħus hālimi
Gelmedi tedbīr ile bilmem nedir tedbīr aña

5. Yāy éderdim kaddimi dildāra esnā’i niyāz
Geçmedi (?) anıñ dil olmuş ‘Örfiyā tīr-i recā

-4-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (fa‘ lün)

1. Çerh-i kec-rev o ķamer-ṭal‘ ati çok gördi baña
Kim anıñ gibi melek-şüreti çok gördi baña
2. Şimdi éllerle çıkar seyr-i cemenzāra o şūh
Elim érmez o seriv-ķameti çok gördi baña
3. Baña gül būsesi mebzūl idi her meclisde
O perīden bu kadar ruhşatı çok gördi baña

16a

4. Hüm tehi şīşe şikeste mey-i āb-gūn yasāğ
Şahne-i cerh-i denī ‘işreti çok gördi baña
5. ‘Örfiyā vaşlına şayān idiñ evvel yāriñ
Şimdi dūr etdi felek vuşlatı çok gördi baña

-5-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Nūr-ı hüsnüñ tutdı āfākı şehā
Āfitābile vérir māha žiyā
2. Etme istığnā ṭabībā derde baķ
Çün ķapuñda bulunur derde devā
3. Bū-yı zülfüñ ‘ālemi mest eyledi
Çün şabāsiyla baña vérdi şafā

4. El érişmez ey seriv-ķadd vaşlıňa
Menzilin evc-i semâda çün hümā
5. ‘Örfî’i ǵonce-dehānıñ söyledir
Gülşeniñde bülbül oldı gūyiyā

-6-

Mefâ‘ılün Mefâ‘ılün Feūlün

1. Gülistân içre bülbül turfe şeydâ
Açılmış bunca tâze verd-i ra‘ nâ
2. Niy(e) efgânıma zâr ü nâle eyler
Niyâz-ı bülbüle gül dér semi‘ nâ
3. Kulağına koymaz āh ü figânim
Çün oldum ‘ andelîb-i zâr-ı şeydâ
4. O nah̄l-i gül miyân-ı hâra mâ‘il
Batar hemçü diken dil-dâra şekvâ
5. Olub gül-zâr-ı ‘ aşķıñ ‘ andelîbi
Ruhi şevki ile ‘ Örfî-i gûyâ

-7-

Mefâ‘ılün Mefâ‘ılün Mefâ‘ılün Mefâ‘ılün

1. Ciger püryân olub nâr-ı firâkıyla kebâb-āsâ
Dü çeşmim şâgar-āsâ eşk-i pür-hûnum şarâb-āsâ
2. Nedir bu gerdenimde rişte-i zülf-i siyâh-kâri
Revâ mi Müselmâna cevr ola ehl-i ‘ azâb-āsâ

16b

3. Demādem gūşmāl etmekde yāriñ dest-i hicrānı
Anıñçün muṭrib-i ‘aşka olupdur ten rübāb-āsā
4. Yolunda ben ḡubār olsam o şāhiñ baña rif‘ atdir
Çeker her zerre-i nā-çīzi dilber āfitāb-āsā
5. Neşāt-ı bāde’i ‘Örfi bezimde görmedi çokdan
O keyfiyet olaydı meyde bilmem la‘l-i nāb-āsā

-8-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Meh-cemāliñ görmese bir dem gedā
Eksilür tāb ü tüvānı dilberā
2. Şehr içi şavm-ı firākıñla žā‘ if
‘Iyd-ı vaşlıñda umarlar merhabā
3. Dest-būsiñ eylediñ benden diriğ
Bildik el çekdiñ bu dem ey pür-cefā
4. Nev-hilāli ‘iyda olmuşlar güvāh
İki ebrūlar ki var sende şehā
5. Cāme-i nev-kāle-i vaşlıñ gerek
‘Örfi-yi zāriñ sözi cānā kabā

17a

-9-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Ol perī hoş-mı esen mi āyā
Bir һaber vér baña ey bād-ı şabā
2. Gül gibi hurrem açık meşrebdır
Nicedir söyle o verd-i ra‘ nā
3. Şolmasun tāzedir ol ǵonce-beden
Hıfz̄ éde şarşar-ı ǵamdan Mevlā
4. Hāra meyli var o gül-ruhsārıñ
Kanǵı gülşende ‘aceb oldı gūşā
5. Şimdi kimler ile hem meclis olur
‘Örfiyā kimdir ‘aceb bülbül aña

-10-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Ey göñül ferzendi dünyā turfe bir dādir saña
Bir һekimāne sözüm var pend-i bābādır saña
2. Fikr-i dūrādūr imiş mühlik bu ‘ālemde hemān
Kıl һazer tūl-i emelden mālīhulyādır saña
3. ‘İllət-i nefse olur ǵiddıyla tedbīr ü devā
Eylemek perhizi da’im çünki evlādır saña
4. İsteriseñ taşına ey dil şifā-yı ‘ācili
Bu şarāb-ı ‘aşkile bir cām-ı şahbādır saña

5. ‘Örfiyā müjgān-ı dilber çün zahimdār eyledi
Merhem-i vaşlina қaldı һayli yārādır saña

17b

-11-

Fe‘ ilātün (Fā‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Gül-ruhuñ étdi niçe bülbüli zār ü şeydā
Kime kimden édeler āl-i ruhuñdan şekvā
2. Hūn olub sīne cefāñile behey āfet-i cān
Dem-i ‘aşķīna nola eylerisem ben da‘ vā
3. Göricek sīb-i zenahdāniñ bī-çāreleriñ
Tıfl-veş girye vü nāle ile dérler eyvā
4. Yādı yāda getürüb eyleme bezmi muhtell
Āşinālarla éde belki cidāl ü ġavğā
5. ‘Örfi ez cān ü dil olmaz mī seniñ vaşşāfiñ
Vaşf-ı hüsnnüñle nümāyişde ‘umūmen eşyā

-12-

18a

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Keff-i destim şāğar ü eşkim teri meydir baña
Güftügū-yı ‘ālem ancaç şimdi lā-şeydir baña
2. Bezm-i meyde eyledim peymāne’i şikest
Bu cünün-ı ‘aşķ-ı dilber belki bir peydir baña

3. Muṭribi ṭarḥ eylediyse meclisimden rūzigār
Dil rübābı sīne def yāhū Hū neydir baña
4. Ḥayre bu dil küflün açdırma ḥudāyā ‘acz ile
Dehre istīgnā baña gencīne-i keydir baña
5. Yār ile ‘ālem dilerseñ ‘Örfiyā tenhādadır
Vaşl-ı yār içün bu ‘uzlet cümleden eydir baña

-13-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Güzār étdi ḥadeng-i müjgiñ āh kim sīneden cānā
Çekübdür ḥūnile bir cedvel-i surhi ḳuzah̄ āsā
2. Meger nūş eylemişsin şubh-dem bir kāse vişn-ābı
‘ Aceb reng oynamış la‘ liñe gör kim lu‘b ile şahbā
3. Erenler kākülüñ ḫadrin bilürler ey siyeh-çerde
Degil mi zülf-i şeb-gūnuñ efendi leyle-i esrā
4. Cemāliñ ‘ arż édersin gullere gülşende sultānim
Olur her gūşede şad nāle vü āh ḥazīn peydā
5. Görüb bu sīne-i pür-dāgım ‘ Örfi o mekkāre
Tebessümle dédi vaşfim yazılsın olmuş ay ṭamgā

-14-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Söyleñiz ol yāre kim yār-ı ķadīm olsun baña
Bir ‘ilāc etsün bu bīmāra ḥekīm olsun baña
2. Ol perīniñ bir nişānīñ görmedim tenhāda ben
Çelmesin ‘aklīm benim yāhūd nedīm olsun baña
3. Selsebili ‘aynime almam işitmem bülbüli
Yārdan mehcūr iken gülşen cahīm olsun baña
4. Eylemem bir ‘itra rağbet būy-ı ‘anber istemem
Zülf-i dil-dāra dokunmuş bir nesīm olsun baña
5. ‘Örfi’i la‘l olmasun dérsen ķadeh şun dem-be-dem
Sākiyā sermāyedir fikr-i selīm olsun baña

19a

-15-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Sen beni bīgāne ķıldiñ niçe yādī āşinā
Niçe feryād etmesün bülbül gibi her mübtelā
2. Hançeriñ āmāde müjgүñ gūyā cānā sinān
Bir yaña ǵamzeñ belāsı hançerinden bir yaña
3. Vaşf-ı zülfüñde perīşān oldı güftārim benim
Dilberā dīvānede eksik degil sehv ü һaṭā
4. Pertev-ı rūyīñ şeb-i deycūrı eyler hemçü rūz
Nūr-ı һüsñüñ pertevinden oldı ‘ālem pür-żiyā

5. Yazmasın yaňılmasın ‘Örfi seni levh-i dile
Şoňra terkîn édemezler haňt-ı ‘aşķın dilberā

-16-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Bâri hâbında recâmız eylese te’şîr aña
Bilmezem ben nice etdim hâlimi ta‘bîr aña
2. Eyledi mûlk-i dili gâret Hülâgû gamzesi
Öyle vîrân étdi kim mümkün degil ta‘mîr aña
3. Bend-i âhen bâr olur dîvânesi olmuş za‘îf
Halqa halqa eylesin zülfün yeter zincir aña
4. Zâhidâ nâşîh sözün gûş eylemez dil-dâdesi
Eyleseñ bîhûdedir endîşe-i tedbîr aña
5. Rûz u şeb ‘Örfi fiğân u âh éderse gam degil
Böyledir levh-i muķadderde olan taķdîr aña

19b

-17-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Tende cânimsın nigârâ gâyri cân olmaz baña
Hoş hîrâmîñ gibi bir rûh-ı revân olmaz baña
2. Ne öter çerhîñ hörüsî her vakıt ey gûl‘ izâr
Bülbül-i şûrîdeñim vakıt ü zemân olmaz baña
3. Eylemem bed-çehre a‘dâdan cefâcû iħtirâz
Dilde iken mâye-i ‘aşķîñ ziyân olmaz baña

4. Ben saña ḥālim lisānen söylemek müşkil gelür
Kilk [ü] ḥāme gibi cānā tercümān olmaz baña
5. Yine bir nev gevher ‘arż ét ‘Örfiyā ehl-i dile
Bu zemīn-i köhnede dil gibi kān olmaz

-18-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Yönüümüz cümle cihān ḥalķıyla meskenden yaña
Ķıl tedārük ḥāşılıň cem‘ ét gözüm senden yaña
2. Kendümi fikr eylesem nefsim hevā taħrīk éder
Bilmez anıkim hevā ḥoş nesne yok tenden yaña
3. İşbu ḥāristān-ı dehriň raḥne-dārı olma gel
‘ Andelīb-i zāriseň ‘ azm eyle gülşenden yaña
4. Söyle maḥzūn olmağa bā‘ iş nedir dünyā içün
Reh-nümā lāzım giderseň semt-i mahzenden yaña
5. Ḥāşılıň esmiş şavurmuşdur havāñiň şiddeti
Baň ne ḫalmış ‘ Örfiyā bir kere ḥirmenden yaña

20a

-19-

Fā‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Görmek isterseň eger dilberi çeşm-i bīnā
Bir ola arada dil-dār ü raķib icmālā
2. Sen de bir ȝerre-i nāçīze nihān ol ‘ aşık
Pertev-i mihre nigāha ola կudret farzā

3. Muṭlaqā ādem olanda beşeriyyet kalmaz
Kande ḥaldı ḥayvānile merd[üm] da‘ vā
4. Ḳudretiñ mertebesi eyle başıretle nigāh
Ola her cānibiniñ ol yārile bāğ-ı me’vā
5. Baḳma kendiñ göre mir’āta hazer kıl ‘Örfi
Saña āyine yeter cümle ẓuhūr-ı eşyā

-20-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Meclis-i meyde nigāriñ şaydı ḳābildir baña
Şol hicābım perdesi bī-neş’e hā’ildir baña
2. İçelim sāķı şarāb-ı ‘aşk-ı dil-dārı hemān
Mest iken etsem niyāzı yāra kā’ildir baña
3. Қa‘r-ı deryāyi muḥabbet keşibānı olmuşuz
Her baḥr yanında ḳaṭre belki sāhildir baña
4. Vech-i leyłādan göründi ḳayse hüsn-i dil-rübā
Diyemem Mecnūna nākış-‘ akl kāmildir baña
5. Çün fuşūl-ı erba‘ a yoḳ inķıṭā‘ı nālemiñ
‘Örfiyā her bülbül-i aşüfte mā’ildir baña

20b

-21-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün
Mef^c ülü Fā^c ilätü Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. İ^c zāz-ı dil ü cānile olsun peyām saña
Hemçü gül-i şad-berg zī-men şad selām saña
2. Ey hüsrev-i hübān bu firkat güzer etse
Biñ tāze ġazel söyler idim şād-kām saña
3. Meclisde ayāğ üzre döner şāğar-ı billūr
Teşrifîniñ içün çünki temennīda cām saña
4. İnhāde édüb hāmeye tenbīh-i ekīdi
Nāmemde hūrūfātūm éde iħtirām saña
5. ‘Aşķıňla édüb ‘Örfī-i zāriň niçe cilve
Ol hüsni-i leṭāfet ola hem müstedām saña

Harfü'l-Bā

-22-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Bülbül dilimi hicrile zār eyleme yā Rabb
Ol ḡonce-femiň bezmini hār eyleme yā Rabb
2. Şād eyle o yāri beni tā kılmaya ġam-gīn
Naħl-i güle zāg-ı ġamı bār eyleme yā Rabb
3. Bildirdiň İllāhī bize sen ķadr-i vişāli
Ol leyle-i esrāyı nehār eyleme yā Rabb

4. Gül gibi ola tāze vü ter hüsn ü cemāli
Nevresteleri köhne-bahār eyleme yā Rabb

21a

5. Pervāne kılub şem^c-i ruh-i yāre Hudāyā
Bī-şevk dil-i ‘Örfi’i nār eyleme yā Rabb

-23-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. ‘Ömr ü nāzıñ gūiyiyā naķş-ı ber-āb
Pāyidār olmaz esāsı çün ṭabāb
2. Her nefes hengām-ı ‘ayş eyler güzār
Çün geçen demler degil mi hemçü h̄āb
3. Bildiren vakfiyyesin āmed ü reft
Bu vakıf-hāne yapıldı iki bāb
4. Şart-ı vakıf ey kişi ǵaflet mebāş
Ber ü bahri ‘ālemiñ h̄āb ü serāb
5. Bī-bahā yektā Gūhersin ‘Örfiyā
Ten şadefdir gevher-i rūha hicāb

-24-

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

1. Ȑam ü efkārin aldım ḥandemi dilşāda vérdim hep
Göñül vārin dirīgā ol şeh-i bī-dāda vérdim hep
2. Kapıldı murğ-ı cān ü dil görünce çeşmi şehbāzin
Bu vādīniñ şikārin ol gözü sayyāda vérdim hep

3. Yitirdim kendimi geldi şabâyle ‘aceb hoş-bū
Anıñçün her çıkışan maþşûlumi ben bâda vérdim hep

21b

4. Görüb ‘aks-i ruh u çesm ü fem ü ebrû-yı dil-dârı
Çıkardım naþını âyîneden Bîhzâde vérdim hep
5. ‘Aceb ta‘ lîm-i nâz ü şîve kîlmış aña üstâdı
Ki ‘âkl ü rûşdûmi ‘Örfî olub üftâde vérdim hep

-25-

Mef‘ ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ülün

1. Tuttı riyâzı velvele-i zâriñ ‘andelib
Etmez mi kerem saña ‘aceb yâriñ ‘andelib
2. Gülsende hâmûş oldı senin nâleñe gûller
Hoş geldi meger gûllere efkâriñ ‘andelib
3. Sen eyle nevâ şevkile gülsende demâdem
‘Âşiklar olur anda hevâ-dâriñ ‘andelib
4. Bu gice hirâmile ‘aceb nâleler étdiñ
Yandırıcı semender dilimi nâriñ ‘andelib
5. ‘Örfî nola nazmîñ⁷ işidüb vaşfiñi yazsa
Âşüfte éder cümleyi güftâriñ ‘andelib

-26-

Fâ‘ ilâtün (Fe‘ ilâtün) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Göre mi dîde-i giryân o sitemkâri ‘aceb
Yohsa tâ haşre degin görmeye mi yâri ‘aceb

---

⁷ Divanda naðm[e]ñ, neðamîñ yazılıdır.

2. Gele mi hāneme ya bende’i da‘vet éde mi
Yohsa mehcūr éde mi bu dil-i ḡam-h̄arı ‘aceb

22a

3. Çeke mi ol güli mehtāb gicede āğuşa
Yohsa bülbüller ile eyleye mi zārı ‘aceb
4. Zülf-i hoş-büyü meşāma vére mi büyü-ı şafā
Yohsa mānend éde mi kākül-i ṭarrārı ‘aceb
5. Teşne-leb mi ƙalacak ‘Örfi-yi şeydā yohsa
Büse ʐevkin ede mi dilbere yalvārı ‘aceb

-27-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. ‘Āşık-ı hasret-keş-i bī-ṭākatiň kimdir ‘aceb
Rüz u şeb firkat-keş-i bī қudretiň kimdir ‘aceb
2. Nā’il-i gencine-i elṭāf-ı hemyāniň olub
Dembedem bezmiňde ‘ālī-rütbetiň kimdir ‘aceb
3. Bu gice yandırmağa şem‘-i ruhuňda bī-günāh
‘Āşık-ı bī-çārelerden niyyetiň kimdir ‘aceb
4. Sāye-veş ayrılmamasam düşsem zemîne ağlamam
Ben ƙadar cevriň çeker der-mihnetiň kimdir ‘aceb
5. Tıfl iken gelmezdiň bu ‘Örfi-yi üstâda sen
Evvelā bu şivede terbiyyetiň kimdir ‘aceb

-28-

Fā‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Görmedim ḥayli zemāndır seni cānā ne ‘aceb
Vādi-i ḡayrete şaldıñ bizi āyā ne ‘aceb

22b

2. Vahşî olduñ giderek ey gözi āhū seyre
İt gibi uydı ulaşdı saña a‘dā ne ‘aceb
3. Cām ‘ahd etmişidi la‘ liñi būs etmememege
Durmadı ‘ahdile peymānına şahbā ne ‘aceb
4. Ḥibṭa eylerdi seniñle göricek aḥbābım
Şimdi ḡayrilere uyduñ gül-i ra‘nā ne ‘aceb
5. Fem-i dilber gibi teng oldı dirīgā bahtıñ
Esmedi bād-ı şabā ‘Örfi-i şeydā ne ‘aceb

-29-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Nār-ı cevriñle oldı vücūdum bir kebāb
Şīşe-i merdümlerim pür-hūndur gūyā şarāb
2. Gün yüzüñ göstermedi baña ‘izārin kākülü
Ne günüm gündür ki ḳaldı ebr içinde āfitāb
3. Her kime ser-rişte vérdim ise zülfüñden dédi
Kaplamışdır vārise mihr-i cihān-tābı sehāb
4. Ağladıkça incinürsüñ gül gibi sen ter-mizāc
Hār-ı a‘dādan çekilmez mi nigārā ızṭirāb

5. Cān-ı cismimden dahi gitse bekāya ‘Örfiyā
Yārdan ayrılmazım Allāhü a‘lem bi’s-savāb

23a

-30-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Gelseydi o meh bezmimize āh ‘an-ķarīb
Yapsayıdı göñül hānesin ol şāh ‘an-ķarīb
2. Firķat şebinde şem^c a söner rūzigārdan
Gül-zārı velī rūşen éde māh ‘an-ķarīb
3. Beste ṭarīk-i maṭlabımız nā ümid iken
Açar Hudāy-ı ‘azze ve cell rāh ‘an-ķarīb
4. Yükli degil mi māder-i dünyā ķati çokdan
Ya^c nī vücūda gelmelü dil-h̄ah ‘an-ķarīb
5. Ey ‘Örfi baķub ġayre kederlenme felekde
Vérir murādı saña da Allāh ‘an-ķarīb

-31-

Fe^c ilātün (Fā^c ilātün) Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Dilberiň şivesidir vaşlı temennāya sebeb
Ya nedir cevr-i firāvān-ı dil-ārāya sebeb
2. Geh ‘ayān eylemede vechini gāhi pinhān
Ne imiş gāhi temāşā gehi iħfāya sebeb

3. Naḳd-i eşki dökelim yoluna yāriñ ey dil
Dédiler dilber-i şayda yine sermāye sebeb
4. Bülbülüñ hemdemi gül bezmi gülistān-ı sürür
Nedir āyā nağam-ı bülbül-i şeydāya sebeb
5. Cilve-i ‘aşkimiş ey ‘Örfi fiğān ü nāle
Nedir ammā bu şafāda yine şekvāya sebeb

23b

-32-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Benim güftär-ı hāmuşum saña cānā recādır hep
Deriñde mübtelālar pādişāhım çün gedādır hep
2. Nigāh ét sīnemi mecrūḥ éderse eylesin ḡamzeñ
Gerek cevriñ gerek lūtfuñ baña zīrā ‘atādır hep
3. Niyāzın bülbül-i dil nice kessin nāza mažharsın
Bu gülşende seniñ hār-ı ḡamīn verd-i vefādır hep
4. ‘Aceb mi naḳd-i cānın vérse ‘uşşāk ol sitemkāra
Metā‘-ı vaşl-ı dilber cān-bahādır bī-bahādır hep
5. Ne mümkindür nazīre eylemek tarz-ı Nazīrā’da
Nazīrā nazımı ey ‘Örfi ‘aceb rengīn edādır hep

-33-

Fā‘ ilätün Fa‘ ilätün Fā‘ılün

1. Zerrece etmem ‘adūdan ictināb
Hākden çün yüz çevirmez āfitāb

2. Āfītāb-ı hüsnüñüñ feyzi yeter
Hā'il olmaz kākülüñ olsa seħāb
3. 'Aşıķ-ı ma' şūkuñ āhvāli budur
Cānına ħod cānı olmuşdur hicāb
4. Gel başıl būs ét nigārīñ pāyını
Sen aşıl 'aşıķ niçün olmaz rikāb
5. Dilberin yolunda cān eyle fedā
'Āşıķāne 'Örfiyā budur cevāb

24a

-34-

Fe' ilātün (Fā' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Yār olurmı o güzel 'aşıķa hem-vāre 'aceb
Merħamet eyleye mi gāhice ben zāre 'aceb
2. Gül ruħi ȝevķini bülbül gibi étdim tenħā
Gülbahār oldu gelür mi yine gül-zāra 'aceb
3. Teşne ƙanmaz yalıñız būse ile meclisde
Vuşlatıyla kerem eyler mi o mekkāre 'aceb
4. Rāziyim cevr ü cefā etse de cānānimdir
Bilmedim neyledi ol dīdesi seħħāre 'aceb
5. Leyli zülfine dolaşmış bu gice 'Örfi meger
Gönderir mi anı Mecnūn gibi kūhsāra 'aceb

-35-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. ‘Arż éder iken cemāli āfitābin bī-niķāb
Şimdi eyler oldu ol mehpāre benden ictināb
2. Çün şafā-yı ‘işreti bildi rakībi ‘ākībet
Eyledi ben zārı nār-ı hasret-i yāre kebāb
3. Ol kadar geçmiş ‘adūlar yāre gelmiş i‘timād
Kim görüb nāzın niyāz etsem éder oldu ‘itāb
4. Muntazır görse beni eyler şitābla güzār
Servi-yi bāğ-ı diliñ var mı hirāmında şitāb
5. ‘Örfiyā cevr ü cefā vü nāz ü istiğnā ki var
Bā‘ is-i vuşlat olur *Allāhu ‘ālem bi’ş-savāb*

24b

Harfü’t-Tā

-36-

Fe‘ ilātūn (Fā‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

1. Haṭ-ı cānāne’i teşbīh éder erbāb-ı nikāt
Rū-siyehler gibidir vakıt-i zemān ‘araşāt
2. Şoḥbet āḥir gibi ḥelvā-yı lebi oldu tamām
Giceñiz ḥayr ola dostum vére Haḳ biñ berekāt
3. Mūr-veş üşdi lebi ḫandine ḫaṭṭ āḥir-i kār
Tatlular üstine bī-şübhe üşermiş ḥaşerāt
4. Bir içim şu idi dil-teşneye taḥṣīli meger
Meskenim ȝulmet édindi nideyim āb-ı ḥayāt

5. Rub^c-ı meskündə bulunmaz aña hemtā ‘Örfi
Çär ebrūdur o mehpāre-i şirin-harekāt

25a

-37-⁸

Fe^c ilātün (Fā^c ilātün) Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

1. Fikr-i zülfî ile her şeb baña yokdur râhat
Bende baht-ı syehim komadı kılca tâkat
2. Gehi şâd eylemede ‘âşıkını geh giryân
Görsem ol yâri gelür hâtıra dürlü hâlet
3. Şu gibi gülşene akmakda dil-i meyyâlim
Vârise çıktı yine seyre o servî-kâmet
4. Sâ^c ati var dediler vaşına yâriñ ammâ
İzdiyâd olmada gam hâşılı sâ^c at sâ^c at
5. Bir nigâhiyla éder ‘Örfi cihânı vîrân
Étdi ıklîm-i dilim gamze-i mesti gâret

-38-

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

1. Gelsün mi dil-i zâra hâyâliňle kanâ^c at
Kim gelmez iken seyr-i cemâliňle kanâ^c at
2. Ben kendümi devşürmez idim hîrmen-i gamdan
Ger vérmese Hâk dâne-i hâliňle kanâ^c at

---

⁸ Bu şiirin üzeri çizilmiş ancak adet olduğu üzere “yazılmaya” kaydı düşülmemiştir.

3. Gel içme yeter bāde-i gül-gūnı nigārā
Biz eylemişiz ol ruh-ı āliñle ḥanā^c at

25b

4. Teşbīh éderiz güllere ruhsarıñı ammā
Gelmez dil-i şeydāya müşāliñle ḥanā^c at
5. Ṭutdīn yerini ‘Örfi bu gülşende hezārīñ
Yārāna gelür şimdi maķāliñle ḥanā^c at

-39-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Étdi dili şad şevkile pür-ḥūn-ı muḥabbet
Bilmem ne ‘aceb eyledi efsūn-ı muḥabbet
2. Bak cāzibe-i hüsnüni Allāhı seversen
Yābāna degil olduğu Mecnūn-ı muḥabbet
3. ‘Āciz mi şanur^c aşıkı bilmem o cefā-cū
Olduksa ne ḡam ‘aşkile maḥzūn-ı muḥabbet
4. Çün zülf-i dil-āvīzi anıñ ‘anber-i sārā
Şemm etmegile eyledi meftūn-ı muḥabbet
5. Gör hikmeti ey ‘Örfi füyūżāt-ı Hudāda
Dil-ḥaste iken étdi Felāṭūn-ı muḥabbet

26a

-40-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Āyet-i hüsnini dil tefsīr ét
Kürsī-i dilde anı takrīr ét
2. Éde cilve iṣidüb Rūḥ-ı Emīn
Göñül ‘arşında güzel ta‘bīr ét
3. Al ḥayālini derūn-ı cāna
Ol bütün hüsnile sen taşvīr ét
4. Bil gedā ḥālini var dīvāna
‘Arzīḥāl eyle ḡamīn taḥrīr ét
5. Hicr ile ‘Örfi göñül beyti ḥarāb
Gör yapıł bāri biraz ta‘mīr ét

-41-

Fe‘ ilātūn (Fā‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

1. Aldı bāzār-ı muḥabbetde beni bir ḥafet
Bir cefā-cūya imiş çünkü ezelden kısmet

26b

2. Satmağ isterdi beni şāh-ı cihān ammā
Eyledim ḥazīnile minnet baña kıldı şefkat
3. Çünkü iḥvānile olmuşdu nizā‘ ım bilmış
Dēdi-kim Yūsuf-ı dehrim beni vezn ét elbet
4. Dēdim ey nūr-ı mücessem saña olsunmı bahā
Bilürüz kıymetiñi şormağa yokdur ḥācet

5. Güher-i yāra baḥa yoğise ‘aceb mi ‘Örfi
Nitekim bulmadılar gevher-i cāna kıymet

-42-⁹

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

1. .... olur gülruhı aşüftesi elbet
Bir yere göre hokka femiñ gonceye nisbet
2. Deryāda şadef kendüyi çāk etse ‘aceb mi
Dendānı gibi bulmadı bir gevher-i şafvet
3. .... ruhile açılır kāsede güller
Dil ƙand-i lebi vérdi meyiñ telhine lezzet
4. Dil micmer-i ruhsāra düşüb āteşe yandı
İnsāfa gelüb eylemedi hālime şefkat
5. Ey ‘Örfi pesendide güzeldir o melek-rū
Yetmez mi saña lüt̄fi efendi éde rağbet

-43-

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

1. Benden yine ey bād-ı şabā yāra selām ét
Ādābile var һidmet-i dil-dāra selām ét
2. Firḳat-i şebiniñ rūzına dil érmedi gitdi
Var vakṭ-i seher mihr-i pür-envāra selām ét
3. Ger mülk-i göñül hāli degil ǵāret-i ǵamdan
Í‘zāz ile ol ǵamzesi tātāra selām ét

---

⁹ Bu şiirde nokta nokta geçtiğimiz yerler divanda siliktir.

4. Gīsū-yı siyeh-kārī benim ‘aklımı buldı
Bir gice varub yār-ı cefā-kāra selām ét

27a

5. Lütf eyle getür hātıra bu ‘Örfi-i zārı
Ez cān u göñül var o sitem-kāra selām ét

Harfü’s-sā

27b

-44-

Mef^c ülü Mefa^c ülü Mefā^c ülü Fe^c ülün

1. Meclisde ‘aceb neş’e vérir yāre müşelles
Şāfice devādır dil-i bī-māra müşelles
2. Bünyād urilur gāhīce ‘işret-kedemizde
Gūyā ki havuz kāsesi fevvāre müşelles
3. Rindāniñ eli desti-be-desti ayağ ayağ
Şu gibi aküb gitmede gül-zāra müşelles
4. Pür eyle göñül farķın eder bu dil-i şeydā
Ben zāra hemān vérdi o meh-pāre müşelles
5. Sen nāşıḥ elinden kim içer katre şarābı
Dilberden içer ‘Örfi-i bīçāre müşelles

-45-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün¹⁰
 Mef^c ülü Fā^c ilätü Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. Evşāf-ı ruhuñda ola çün Muktezā-yı bahş
 Eyler hezār nağme ile dil nevāy-ı bahş
2. Nāz'ile şalın servi gibi diñle nizā^c i
 'Uşşākıñ éderler cederi bes berāy-ı bahş
3. Қaddiñde olur gerçi rivāyāt keşire
 Zülfüñde imiş çünki nigārā hikāy-ı bahş
4. Ser-rişte vérir bunda tel ehli gibi 'uşşāk
 Olduk nidelüm pādişehim mübtelā-yı bahş
5. Aħbāb ile 'Örfi lebiñiñ būsuna cānā
 Bir sükkeri helvāya éder iddi^c ā-yı bahş

28a

-46-

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

1. Benim dūr olmama āmāc-ves müjgānimis bā^c iş
 Şürūh-ı sīne-i mecrūhuma peykānimis bā^c iş
2. 'Adūlarla keşākeşden netice olmadık hāli
 Bu āşüb ü cidāl ü fitne[ye] cānānimis bā^c iş
3. Temennī-i vişāl etmek ne mümkün 'āşıķ-ı zāre
 Meger kim ızdırāb-ı firḳat ü hicrānimis bā^c iş

---

¹⁰ Şair, bu iki vezni bu şiirde birbirine karıştırılmıştır. Aynı karışıklığı divanın muhtelif yerlerinde tekrarlamıştır. Bu karışıklığın olduğu bundan sonraki şiirlerde her iki vezni de metnimizde verdik.

4. Göñül tıflı figān étdikde şefkat eylemiş dilber
Nevāzişler keremler baña çün giryānimis bā' iş
5. Seniñ ey 'Örfi gūyā olduğuñ bülbül gibi her dem
Gülistāniñda dehriñ bir gül-i ḥandānimis ba' iş

Harfü'l-Cīm

-47-

Fā' ilātün (Fe' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Olmadı gitdi ṭabībā dil-i bīmāra 'ilāc
Ben de bildim ki ḫabūl etmez imiş yāre 'ilāc
2. Söyleñiz yāre degil dāğ ola zahm-i sīnem
Kendi zahmidoñ anıñ eyleye çün şara 'ilāc
3. O ḫaya baķışa dil-ḥaste taḥammül édemez
Bulmadım nergis-i mestāne-i ḥūn-ḥāra 'ilāc
4. Bir ḥekīmāne naṣīhat édeyim 'uṣṣāka
Ölmedir ölmedir üftāde-i bīmāra 'ilāc

28b

5. 'Örfiyā derdiñ añub etme felekden şekvā
Bulmadı kimse bu gerdūn-i cefākāra 'ilāc

-48-

Fā' ilātün (Fe' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Al sebūyı ele kim dīde-i nergis gibi āc
Derd ü ekdāra Felāṭūn-ı göñül buldı 'ilāc

2. Nola geçdiñse üzerer bâhr-i fenâyı zâhid
Ne yüz ile gece bilseñ gerek andan kâc kâc
3. Bâc-dâr-ı reh-i ‘aşk iseñ o dilber geçiyor
Reh-güzârında durub ey dil-i nâlân al bâc
4. Nev çamer âyinesi şanma felek ‘aks almış
Ki o sultân-ı hüsün başına giymiş kec tâc
5. ‘Örfiyâ gördüğü üftâde’i yandırmağıçün
Dédiler kodı bugün âteş-i ruhsârına sâc

-49-

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

1. Gözüm ol aşinâyı gözlemekden yâdı görmez hîc
Kaçan âhuya dâm âmâdedir şayyâdı görmez hîc
2. Éder gül bülbülüñ efgânını gülşende işgâ lîk
Degildir çün mücessem nâle vü feryâdı görmez hîc
3. Bu deş-i hayret-efzâda hâzer kıl pîrezenlerden
Aña dil vérmeyeñler tîše-i Ferhâdı görmez hîc

29a

4. Yine bir tâzeniñ ‘aşkı vücûdum hânesin yaptı
Anıñçün dîdeler kâşâne-i Şeddâdı görmez hîc
5. Olupdur kâğad-ı dilde cemâl-i dil-rübâ taşvîr
Gözüm anı temâşâdan büt-i Behzâdı görmez hîc

6. Şikāyet eyleme bu rūzigār-ı bī-ķarāriñdan
Beni-ādem olanlar Haķ'dan aňlar yādi görmez hīc
7. Taħammül kılmayan ‘āşıķ cefā-yı yāre ey ‘Örfi
Fünūn-ı şīve’i ta‘līm éden üstādı görmez hīc

Harfū'l-Hā

-50-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Meks-i la‘l-i dil-rübādan çün olur ahmer қadeh
Dédiler yākūt-ı sūrh olmuş yine gevher қadeh
2. Ben niçe gevher-şināsāna sū’al étdim dédi
Cām-ı elmās-pāreye dérler imiş cevher қadeh
3. Çünkü bir āyīne-i ‘ālem-nümādir cām-ı mey
‘Aks-i rūy-ı zerd-i ‘āşıķdan olur geh zer қadeh
4. Gicelerde bezm-i‘ ayşı gün gibi rūşen éder
Her ne dem ki tūtsa destinde o meh-peyker қadeh

29b

5. Sā‘ idi bāzuya dek açdıkça sāķi ‘Örfiyā
Meclis-i meyde eteklik ile rakş eyler қadeh

-51-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Bir lebi şīrīn ile her demde hem-demdir қadeh
Bu sürürile nola rakş etse hurremdir қadeh

2. Gösterir kurb ü ba'idi nergis-i mestâneye
Her görenler dêdiler kim dîde-i Cemdir қadeh
3. Meclisiñ gûyâ nesîm-i şubhîdir peymâneler
Gonce-veş açar dil-i şeydâyi gül-femdir қadeh
4. Қadr ü şânın bilmemek mümkün midir dil-hasteler
Bir Aristo-yı dehirdir şerbeti emdir қadeh
5. Bî-tekellüf hep ciger kanın şunar ehl-i dile
‘Örfî gibi gözü yañlı ya’ni pür-nemdir қadeh

Harfü'l-Hâ

-52-

Mef' ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün
Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

1. Dédim görünce şûret-i naşır-nigâra bah
Çeşm ü fem ebrûy ü ruh-ı gül' izâra bah
2. Dilde hûcûm-ı gûşşa firâvân o cefâ-cû
Bir kere démez 'âşık-ı ǵam-ḥâr u zâra bah

30a

3. Mestânelikle etse nigeħ' âşık öldürür
Şad āferîn tîr-i müj-i cân-gûdâza bah
4. Ammâ ki dehen bûsı anıñ bâ' iş-i hayât
Ol zindegîb-i la'l-i lebi қand-bâra bah (?)
5. Serde һumâr-ı bâde 'aceb kec-külâh iken
Feyz érdi dil-i 'Örfiye bâd-ı bahâra bah

Harfü'd-Dāl

-53-

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ūlün

1. Nedir sende dilā ārzū-yı ümīd
Seni bī-hūş éder dārū-yı ümīd
2. Olalı nāmzed ḫalmadı şabriñ
Aniñçün nāz éder bānū-yı ümīd
3. Olursañ istikāmet ile çün tīr
Kemāniñ per éder bāzū-yı ümīd
4. Ziyāna yoğise meyliñ göñülde
Girer şayde velī āhū-yı ümīd
5. Sühan gül-zārınıñ oldum hezārı
Göründi 'Örfiye gül-rūy-ı ümīd

30b

-54-

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

1. Ey ṭabībī sendedir dermān ü derd
Rūyum olur geh siyāh ü gāh zerd
2. Vakt-i şefkatdir şifā kıl hasteñe
'İlm ü hikmetde çü sensin merd ü ferd
3. Zaḥm-ı ḡamzeñden şikāyet eylemem
Olmasın peyveste çerhe āh-ı serd

4. Zemherir-i çerhe érdi dûd-ı âh
Nev-bahâr eyyâmı oldı rûz-ı berd
5. Şeş cihetden geç dédiñ ‘Örfiye sen
Vaşlıñ ey dilber düşesdir hemçü nerd

-55-

Fâ‘ ilâtün (Fâ‘ ilâtün) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Meded ey şîvesi çok dilber-i gül-çehre meded
Meded ey şîvesi çok dilber-i gül-çehre meded
2. Pertev-i mihr-i cemâliñ beni yakdı cânâ
Görüb ahvâlimi rahm eylediñ zerre meded
3. Kime rahm eylediñ ey pür-sitem ‘âşıklar da
Kaldılar bencileyin cümlesi bî-behre meded
4. Gösterüb fitneleriñ ‘âlemi berbâd étdiñ
Doldı aşûb ü cidâl ile fiten dehre meded
5. Gördüm âyînede meh-pâre cemâliñ garrâ
‘Örfi-i zârı hilâl eylediñ ey şîvesi çok dilber-i gül-çehre meded

31a

Harfü’z-Zâl

-56-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Her lezâ’izden baña sükker dehânıdır lezîz
Şübhesiz ey dil kişiniñ tatlu cânıdır lezîz

2. Dilberiň va^c d-i vişalin gūş éden erbāb-ı ^caşk
Dédiler ḥand-i mükerreden zebānidır leziz
3. Vâşıl-ı h̄an-ı vişâl ol ġam yeme ^c ömrüñde tā
Nâ'il ol sen lokma-i ihsâna h̄ānidır leziz
4. Telh-mey olur mübeddel lezzete tirmizlese
Bilmeyüb dérler şarâb-ı ergavânîdir leziz
5. Tañ mı Ferhâd-ı muḥabbet eylese cānın fedâ
^c Örfiyâ cānidan anın mihribânidır leziz

Harfü'r-Râ

-57-

Mefâ'īlün Mefâ'īlün Fe'ūlün

1. Hudâniň emridir her işde taqdîr
Bu maḥlûk édemezler anı taǵyır
2. ^c Aṭası h̄anına muhtâc mecmû'
Eger sultân eger aşaf eger mîr
3. Eger ferzend-i şâh u aşaf olsaň
Yine emr-i Hudâda cümle te'sîr

31b

4. Degil midir ḥaṭâ ^cācizden ümmid
Düşer mi böyle ḡaflet böyle tedbîr
5. Taşarruf ^c Örfiyâ bi'l-cümle Hâkkiň
Ne mümkün sa^c yile dünyayı teshîr

-58-

Mefā' İlün Mefā' İlüm Mefā' İlün Mefā' İlün

1. El érmez semtimizde şimdi bir hūrşīd-i enver var
Kemendim yetmedi şayde felekde tut ki ahter var
2. Seriv-ķadd lāle-ħadd ġonc fem ü dendānı lü'lü' pāk
Yeñi kopmuş bu gülzār içre gül-rū nāz-perver var
3. Kemān ebrūların kurmuş ḥadeng-i ġamzesi hāzır
Fütāde furşatın işte düşürmüş bunda server var
4. Benim 'aşkıyla nälān olduğum gūş eylemiş gülmüş
Démez kim kǔnc-i ġamda iştiyākı ile ağlar var
5. Ne gördüm ne işitdim böyle müsteşnayı ey 'Örfi
..... ālem içre gerçi ḥayli dilber var
6. Ehībbādan su'äl etdim bu şī'ri kim éder tahmīn
Dédiler kim Nazīrā'ya hemān ey 'Örfi gönder var

-59-

Mef̄ ülü Fā' ilätü Mefā' İlü Fā' İlün

1. Şol bī-vefāyi gör ki baña hep cefā éder
Gayre vefā éderse baña kec edā éder
2. Aldı şafāmı oldı gözüm yaşile pür-ħūn
Ben ağladıkça ṭab'-ı şerīfi şafā éder
3. Ḥayfā ki cigerden yine bir yāre açıldı
Naḳd-i vişāli belki baña ḫan bahā éder

4. Kendi cemāl-i pākine söz yokdurur ammā
Bilmem nedendir işlerini hep fenā éder
5. Söyleñ o yāre hālim etsün baña şefkat
Yokdur mecāli çekmege 'Örfi recā éder

-60-

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

1. Ne hikmetdir 'aceb vaşlında dil-dārıñ beden ditrer
Teb-i hicrānı ı̄kalmaz 'aşı́kıñ ammā neden ditrer
2. Vücüdı lerze-nāk etse 'aceb mi ol kemān-ebrū
Hadeng-i ı̄gamzesi ı̄havfindan āhū-yı Hoten ditrer

32a

3. Şakınsun serd-i āhımdan o meh-rū nāzı terk etsün
Bir āh eyler isem fānūs-veş çerh-i kühen ditrer
4. Ne dem ki kākül-i 'anber-feşāna bir nesīm érse
Anıñ būy-ı dil-āvíziyle gülşende çemen ditrer
5. Cefā étdiñ déme hengām-ı vuşlatda şakin 'Örfi
Aña bir üf déseñ cismindeanca pīrehen ditrer

-61-

(?)

1. Gǖl-zār-ı kūy-ı yāre hezār mümkindür
Şevk-i ruhiyla naǵme-i zār mümkindür

2. Dil murğı işte beyābān gezmesün
Şeh-bāz-ı çeşm-i yāre şikār mümkindür
3. Cün bād āh-ı seher rūzigār olur
Baḥr-ı muḥabbetde dilā kenār mümkindür
4. Ez-dil teveccüh etmekle ‘āşķ-ı dilbere
Billāh ‘āşıka vaşl-ı yār mümkindür
5. Nüşha-i mümkünātı gördüñ ey ‘Örfi
Muḳadder olunca her kār mümkindür

-62-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ol cefā-cüyü göñül bir görmegiçün cān atar
Cün kenār-ı yāra dā’im kendüyi ‘ummān atar
2. Şimdi kurmuşdur kemān-ebruyı dilber hışmile
Tīr-veş āmāc-ı cisme bilürüm müjgān atar
3. Serd olan āhım kemendi şimdi yetmedi ol meh-veşe
Gird-i āhım şimdi gūyā çerhē tā çevgān atar
4. Merdüm-i dīde sırişk hūn-feşān eyler nişār
Şanasın revzende hātem ‘āleme ihsān atar
5. Seng-i cevr-i yārdan āzürde olmaz hāṭırı̄m
Çünkü ol ṭāğları ey ‘Örfi saña cānān atar

-63-

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

1. Cüdā me' vā-yı hüsnüñden göñül tāvūsı ey dilber
Cihān gül-zārı gelmez 'aynine feryād éder eksər

32b

2. Nedir hengām-ı hicriñde şehā efkār u endīşe
Nedir bu iżtirāb-ı ġam niçün 'āşıklarını ağlar
3. Nigārā nāzeninā dilberā lütf ét vişāliñle
Nice şabr eylesin fikr eyle bu bīçāre-i kem-ter
4. Yüzüñ on günde bir göstermegi va' d eylediñ ammā
Bu bīkes 'ömrünüñ bir gün muğaddem geçdigin ister
5. Ney-āsā sīne-i 'Örfi'i dāğ-ı firķatiñ yaķdı
Cihān bezminde cānā çünkü sensiz demleri neyler

-64-

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1. Kūhsārı 'āşıķıñ birkez fiğānı iñledir
Nalesi ile belki dūlāb-ı cihānı iñledir
2. Nev-bahār olsa gül açılsa yeşillense çemen
Bülbül-i şeydā naġamlı gülsitānı iñledir
3. Būsesin neyden dirīğ etse niçün āh eylemem
Būselikde çünkü mütribler kemānı iñledir
4. 'Aşkile iżtirāba düşmüşüm deryā gibi
Rūzigārile felek ehl-i dilānı iñledir

5. Gör ki mest étdi seni şahbā-yı evvel ‘Örfiyā
Nâre ursam nüh-ķibāb-ı āsumānı iñledir

-65-

33a

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Dilrubālar ne ‘aceb āh-ı seher bilmezler
Dilde derd-i ǵam-ı hicrānı meger bilmezler
2. Sīneler tīr-i müjeň ile cefā-cū mecrūh
Dil-i bī-ǵıll gibi ol darbe siper bilmezler
3. Kūh- ḥayretde selāmet ne ṭarīk ile ola
Cümle üftādeleriň anda memerr bilmezler
4. Mū miyāniňda der-āğuşa çeker ǵam ‘ uşşāk
Haşre dek bīm-i şırat ile keder bilmezler
5. Men‘ éderler güzeli sevme deyü vā‘ izler
Emr-i taķdīri meger ‘Örfi կader bilmezler

-66-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Āfitāb-āsā o gün yüzlü mekānın gezdirir
Kendüyi pinhān édüb bu nātüvānın gezdirir
2. H̄āb-ı rāhatde degil ol dem fütāde ber-fırāş
Görmekiçün dilberi rūh-ı revānın gezdirir
3. Şanma bīm-i tīr-i müjgāniňdan oldum bī-ķarār
Ol kemān-ebrūya çäkerdir nişānın gezdirir

4. Yāre étdirdim temāşā cismimiň her zaḥmını
Dédiler dil-dāra ‘aşık gülsitānın gezdirir
5. Serde perçem dér gören bu mübtelā mecnūn iken
Murğ-ı ‘aşķiň başı üzre aşiyānın gezdirir

33b

6. ‘Aşkıyla Ferhād iken Şīrīn-kām olmaň muhāl
Geşt éder kūhsārı gūyā haste cānın gezdirir
7. ‘Örfi meydān-ı hünerde fāris-i çābük-maķāl
Kim nazīre bulmağıçün hem-‘inānın gezdirir

-67-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. O büt benden cüdā olmaň benim cānsızlığimdandır
‘Adūya ser-fürūlar cümle dermānsızlığimdandır
2. Kudūmüňle göñül reşk-āver-i ħuld-i berīn olsun
Bu dil vīrānlığı varise mihmānsızlığimdandır
3. Gelürdi da‘vet étdikçe muқaddem ol perī-ruħsār
Bu istīgnā meger kim қalb-i vīrānsızlığimdandır
4. Қapuda dīde dā’im mutazır teşrif-i cānāna
Baňa bu derbederlik şimdi derbānsızlığimdandır
5. Benim deycūr-ı ġamda қaldığım ‘Örfi bu eṣnāda
Bezim giceler bir māh-tābānsızlığimdandır

-68-

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

1. O meh-rū dest-būsın ' aşık-ı nā-kām içün şaklar
Aña şad merhabā ihsānını bayrām içün şaklar
2. Muḥāl ağıyāra keşf etmek t̄ilism-ı rāz-ı ekdāri
Gönüller şabrı elbet dil-rübāsin rām içün şaklar

34a

3. Görünmez ḥalqa-i zülf-i siyehden ḥāl-i ruhsarı
Meger kim dāne-i ḥāl-i siyāhi dām içün şaklar
4. Niyāz étdikçe ruhsarın baña göstermeyüb gitdi
Bilür kim dilde cevrin mübtelā ikrām içün şaklar
5. Görüb deycür-ı ḡamda ol perī inşāf éder ' Örfi
Felek her āfitābı çünkü bir ahşām içün şaklar

-69-

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1. Kıpkızıl dīvāne olmaz mı gören ibn-i beşer
Şaçların fesden çıkışmış ol perī vaqt-i seher
2. Gördüm ol ḥāli olub dīvānesi étdim sū'āl
Dédiler ebr-i şefkatdır āfitāb üzre meger
3. El-amān ey mihr-i ' ālem-tāb eyle merhamet
Iżtirāb-ı ' aşkile oldum çü żerre der[beder]
4. Ḥākipāyıñ olalı cānā şarardım şevkile
Düşmenince nūrı hūrşidiñ çün olmaz ....

5. Beyt-i dil oldı münevver gün yüzüyle dilberiň
    Kalmadı ‘Örfi şeker ṭab’ imda deycür-ı keder

-70-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ilün

1. Cānā nedir ol ‘âşıka mestāne bakışlar
    Āhū-yı Hōten gibi beyābāna bakışlar
2. Bir dilberiň olmaz bu ḫayā bakışı cānā
    Bir kimsede olmasun mı bu şāhāne bakışlar
3. Şehbāzı ḫapar ‘aṭf-ı nigāh eylesen ey yār
    Kār étdi benim cānimā efsāne bakışlar
4. Ḥamzen baña ḫançer görinür rūyīna baksam
    Raḥm etmek idi ‘âşıķ-ı giryāna bakışlar
5. Va^c d etmişidiň vuşlatiň ‘Örfi-yi zāra
    Bī-hūde degil mi niye yābāna bakışlar

-71-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. İki niyāz eyle göñül bilme-sīnedir
    Biri[si] dehen būsı anıñ birisi nedir

34b

2. Senden efendi bir iki maṭlūb çok değil
    Bildik birini būs-ı lebin birisi nedir

3. Būseñle ḫanā' at eylemeyüb emmek sitedim
Kavlim seninle pādişehim emme sīnedir
4. Ol ḫāmet-i mevzūn iżin vérse 'āşıka
El érmez anıñ düğmesine açma sīnedir
5. Külhende gülistān olur iki nesne var
Biri derūn-ı 'Örfi anıñ birisi nedir

-72-

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

1. Āteş-i 'aşķıñla 'āşıķ 'ālemi külhen şanur
Ki ruhuñ şevkiyle her vīrāne'i gülşen şanur
2. Şu' le-i mihr-i cemāliñ ey ḫamer şeb-tāb imiş
H̄ābdan bī-dār olub dédim anı ergen şanur
3. Sen ḫaçan 'arż-ı cemāl etseñ baķılmaz hüsnüñe
Kendi çeşmin mübtelālar kendüye düşmen şanur
4. Āşināyım çün hevāña dil kenār ümmid éder
Ser-hevāmi bilmeyen destārimi yelken şanur
5. Gelmeseñ mažmūn-ı beyte sākin olmaz iżtīrāb
Neylesün bī-çāre 'Örfi medhini mesken şanur

35a

-73-

Bir ser-āmed lāle-hadd dilber ‘Örfī’niñ rūz-ı necātı zeylinden iki gün
geçer ve her geçdikçe birer sā‘at miķdārı meks ve ‘Örfī’i seyrān édüb
‘Örfī dahi bunuñ hüsnüne ḥayrān olub bu ǵazeli nazm éderler.

Fā‘ ilätün (Fe‘ ilätün) Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Dün güzār étdi bugün yine güzār étdi o yār
Şimdi ferdā ǵamına düşdi dirīğā dil-i zār
2. Her kaçan yāra teveccüh éderim ez dil ü cān
Baña bir ‘atf-ı nigāh eyler o demde nā-çār
3. Éder elbette eser ‘aşığıñ ‘aşkı yāra
Mübteläsına ḥulūş ‘arż edeyim dér dil-dār
4. Dām-veş ḥalka-i āhim éderim pāy-endāz
Ol ser-āmed édemez servi gibi hiç reftār
5. Ne muķabil ise yakar hele bu āteş-i ‘aşk
‘Örfiyā fart-ı hevā ile tutuşdı odlar

-74-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. La‘ liñ em sen ȳıfl-ı dil bī-dāyedir
Tatlu söyler şīr-i ‘aşığıñ māyedir

2. Sebze-pūş olmuş gezersin dilberā
Servi ķaddüñ bir müferrih sāyedir
3. Nerdübān-āsā öpeydim pāyiñi
Būs-ı pāyiñ rif̄ atımdır pāyedir
4. Zāğdır ötmez yanında bir ‘adū
Çün terennüm bülbül-i şeydāyadır
5. Çeşm-i ‘Örfide ħayāliñ gitmedi
Nazm u eş‘āra ‘aceb ser-māyedir

35b

-75-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Bir güneş yüzlü hilāl ebrū nigār
Rūz u şeb ‘aşkıyla ‘etdi bī-ķarār
2. Kendi vādīsinde dil nahçīrine
Gördi şīr-i dīdesi ķıldı şikār
3. Dürr-i eşkimle pür étdim dāmenim
Göricek yāri édem gevher nisār
4. Gönlümi vérdim aña ol da baña
Eyledi ‘aşkı belāsin yādigār
5. İltifāt etmez mi sultānim ‘aceb
Olsa ‘Örfi rāz-ı ‘aşķiñ āşikār

-76-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Rūy-ı dilber bir ‘aceb gül-zārdır
Hārı çok hem-meclisi ağıyārdır
2. Her kaçan gül-rūyına etsem nigāh
Kendi ǵamzem baña ol dem hārdır
3. Der-ķafes efgān édipdir ‘aşkile
Bülbül-i dil sanmañız ṭayyārdır
4. Seyller peydā sirişk-i dīdeden
Semt-i gülşen ekşeri enhārdır
5. Zāğlar neyler safā-yı gülşeni
Verde ‘aşık ‘andelib-i zārdır

36a

6. Kim-ki mest oldu şarāb-ı ‘aşkile
Şübhesiz ol nāzım-ı eş‘ārdır
7. Örfiyā rengīn-edā güftārsın
Çün ḥayālin hep ruḥ-ı dil-dārdır

-77-

Mef̄ ūlü Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fe‘ ūlün

1. Diller açalım kāse gibi gül-femimiz var
Mey nūş édelim dilde ziyāde ǵamımız var
2. Dīdārı ‘azīz étdiň ise sāķi bezimde
Da‘vet édecekisen bizi ādemimiz var

3. Gel bâğı temâşâ édelim şevkile cânâ
Bir iki vefâdâr ile һayli demimiz var
4. Gülşende beni şanma rakîbâniň ü tenhâ
Bülbül gibi aşûfte bizim hemdemimiz var
5. Ey ‘Örfî şurâhî gibi ser-keşleri sayıda
Destimde müheyyâ dolu câm-ı Cemimiz var

-78-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Dil-rübâ her kimde kim bir iki şeb mihmân olur
Yoluna bîçâre ‘‘âşıķ şoñ gice կurbân olur
2. Nola gitmezise һayâli dîde-i dilden müdâm
‘Âşıķıñ gönlünde zîrâ mâye-i īmân olur

36b

3. Nûş édenler dest-i sâkiden şarâb-ı vahdeti
Қatré iken şevkile deryâ-yı bî-pâyân olur
4. Ne elimde ne dilimde ȝerre vardır ihtiyyâr
Silk-i nażma çekilür ȝab‘ a ne kim fermân olur
5. Geh mecâzî geh һâkîkat nażm olur güftârimiz
‘Örfiyâ herkes seniñ eṭvâriňa һayrân olur

-79-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Şevk̄-i ruhsarıñla ey dilber nice gül-zār olur
Gülşen-i kuyıñda gül-zārile bülbül zār olur
2. Doğunursa tārina cānā seher bād-ı nesīm
Zülfüñüñ büyıyla ‘ālem cümle sünbü'l-zār olur
3. Göricek cām-ı lebiñ éder sebūlar ser-fürū
Bezm-i mey ol neş'eden şevkile kulkul-zār olur
4. Yalıñız maḥşūş iken fülfül Yemen ıkılımına
Gösterirsiñ hāliñi her ‘arşa fülfül-zār olur
5. ‘Örfiyā ‘ayb eyleme ‘aşk ehliniñ feryādına
Iżtirāb-ı ‘aşkile elbette müşkil-zār olur

-80-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Kār-ı ‘ālem şanmañız hem-vār olur
Çakere beg-zāde hizmet-kār olur
2. Geh kapular açılır her cānibe
Gāhi sahrālar bile dīvār olur
3. Bir nefesde rām olur ‘ālem kamu
Kime kim ikbāl ü bahtı yār olur
4. Bağlasañ zincirini eyler şikest
Her ne dem ki devlete idbār olur

5. ‘Örfiyā ‘ārif iseñ gör ‘ālemi
Baht u idbārı anıñ devvār olur

-81-

Bir gün bir civān-ı Mevlevī Gümüş Dede démekle ma‘ rūf sīm-ten
gonce-dehen seyr-i çemen etmek için gider iken ‘Örfi görür ki yanında
bunuñ bir aḥvel-başar derviṣ ..... yalñız ol peri-ruhsarı da‘ vet etse
olmaz .... deyü ile ... bāğçesi ķaşrına da‘ vet birer kahve içince cemāl-i
dilber rü’yet .... nazm éderler

Mef̄ ūlü Fā‘ ilātü Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

1. Bī-hūde degil bülbül-i şeydā ki āh éder
‘Uşşākına ol ḡonce demādem kūlāh éder
2. Etse ‘aceb mi ‘āşıķını günde bürehne
Çeşmi süzülse nāzile ‘aklı tebāh éder (?)
3. Ruhsarınıñ āline ķapılsam nola ben de
O şāh-ı hüsн ‘ālemi cümle sipāh éder
4. Yanında gezer dembedem aḡyār-ı kec-nigeh
Neyzen bakışla her kişiye kec nigāh éder
5. O tıfl-ı kuçek-i nev-reste Mevlevī
Her gün berāy-ı seyr-i çemen ‘azm-i rāh éder

-82-

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

1. Şikār almağda çeşm-i mest-i yarı şir yazsınlar
Anıñ her ǵamzesin tīr-i ǵazā-te'şir yazsınlar
2. Letāfet-bahş olan hüsnî ǵayâlimde münakkşaşdır
Aña hem-tā bulunmaz nice biñ taşvîr yazsınlar
3. 'Adū maṭmûre-i ḥāk-i helāk olur ise ǵamdan
Mekâtible baña yârân olan tebşîr yazsınlar
4. Muķadderdir 'ilâc olmaz cünûn-ı 'aşķa ey nâşîh
Gerek ise baña biñ nûşha-i tedbîr yazsınlar
5. Hülâşa bu ǵazel şâyeste-i dîvân olur 'Örfî
O şâh-ı 'âlem-ârâya bunı takrîr yazsınlar

38a

-83-

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1. Bâde-i gül-gûnuñ ekşer bir ǵabâb üstündedir
Güiyâ çârüm felekdir ǵafitâb üstündedir
2. Devrini bî-hûde şanma sâki-i gül-çehreniñ
Bezm-gâh-ı 'âlem ancaq ăsiyâb üstündedir
3. İ'timâd etmem beyâna dilberâ şindengerü
Kim ǵayâl-i fulfül-i ǵâliñ kebâb üstündedir
4. Kâse gibi bahr-ı 'ayşa zevrâk olmaz ey göñül
Garık olur ǵavfim budur ǵaylı şarâb üsründedir

5. Rūzigārīn böyle eyyāmından ‘Örfi olma şād
Keşti-yi miḥnet-zedeñ bahr-i serāb üstündedir

-84-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Şerbet-i la‘ lile her dil-ḥasteler şıḥhat bulur
Ol ṭabīb-i cāna derdiñ déme kim illet bulur
2. Can içinde şaklارım ben rāz-ı ‘ aşķ-ı dilberi
Reml éderse ḥāl-i hindū vaşlına niyet bulur
3. Ḥażır olur bir iki nā-dān-ı bed-ḥūlар hemān
Dil o dem ki dilberi şayd etmege fırsat bulur
4. Mel‘ anetde pehlevān olsa ‘ adūlar ġam degil
Bunda meydān-ı muḥabbetde kişi ġayret bulur
5. Bağma istığnāsına dāmen gibi pā-māli ol
Ḥākipāyinde gedālar ‘ Örfiyā devlet bulur

38b

-85-

Mef‘ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

1. Yelmesin arada bād-ı şabā faşl-ı nev-bahār
Çıksın çemen şafāsına şimdi o gül‘ izār
2. Pür-feyż éder mi cān meşāmin bu hevāda
Āyā nesīm-i şubhile zulfeyn-i müşg-bār
3. Ben reh-güzerde muntazırım seyre çıkmaz āh
Söyleñ o şūha ḥālimi çok oldı intiżār

4. Kār eyler idi cānına naǵmeyle fiǵānim
Bir kez derūn-ı gülşene çıkışa o yādigār
5. Var mı naǵire söylemege ‘Örfi vaqt-i gül
Çünkü sūhanda aǵzıñ aralar seniñ hezār

-86-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Kişver-i mülk-i göñül tahtına server bir olur
Bendesine ne ise étdigi fermān bir olur
2. Sen gehi va‘d ile ḥande gehi ferdāya şalub
Söyle öldürmek ise ķasdıñ eger cān bir olur
3. ‘Iyd-ı vaşlıña fedā eylemişiz cānimızı
Yılda cāna yoluňa hāşılı ķurbān bir olur
4. Hāne-i dilde nihānsın ne belā cevr-i ‘adū
Ğam-ı aǵyāra yerim yok dile mihmān bir olur
5. Yāre lāyık ǵazeliyyāt ile ‘Örfi pür éder
‘Arż éde һırz éderek şāhına dīvān bir olur

39a

-87-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Nīm tebessüm eylese ‘uşşāka incu gösterir
Gevheridir һokkasından һalqa lü’lü’ gösterir

2. Bakma her bir şürete birdir me'ali cümlesi
Gerçi mir'at-ı ruhunda niçe hüb-rū gösterir
3. Cün hayatı abı feminde teşneye eyler diriğ
Soñ nefesde neyleyim penbeyle bir su gösterir
4. Bu edâlar 'âlemi dîvâne eyler şübhesisiz
Kelle-pûşî gûşesinden müy-i hoş-bû gösterir
5. 'Örfî kûh-ı 'uzleti etseñ 'aceb mi ihtiyâr
Zülfi büyündan olan mecnûnu o bû gösterir

-88-

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün

1. Müyesser olsa bûs-ı la'îl-i dilber
Hicâbindan erir ağızda sükker
2. Ruhunuñ âfitâb-ı pertevine
'Acâ'ib müşteridir mihr ü âhter
3. Nedir bu 'ankebût-ı ăgamd hâlet
Dil-i vîrâna perde çekmiş ağlar
4. Ele alsa yapılsa hâne-i dil
Konar bûm-ı keder vîrâne ekser
5. Görünce 'Örfiyâ hâl-i nigâri
Yanar âteslere micmerde 'anber

39b

-89-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Yāre ‘ uşşakıñ nevāsı hoş gelür
Cism-i pür-dāğıñ nevāsı hoş gelür
2. Leyli zülfüyle perişān olmuşuz
Çünkü Mecnūnuñ haṭası hoş gelür
3. Nāza dilber biz niyāza mažharız
Bendeniñ şāha recāsı hoş gelür
4. Varma ey bī-gāne sūy-ı dilbere
Yāre zīrā āşināsı hoş gelür
5. ‘Aşıka cevri keremdir ‘Örfiyā
Dilberiñ her bir edāsı hoş gelür

-90-

Fā‘ ilätün (Fe‘ ilätün) Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ruḥı bir lahzə temāşāda ‘ Adenden yegdir
Ğam-ı imrūzesi ihsān-ı ḡadenden yegdir
2. Halqa-i kākül-i dil-dāra muğayyed olalı
Bilürüm şemmede bu müşg-i Hotenden yegdir
3. Hem-dem olmuş o periye yine bizden yegler
İltifatı bilürüm anlara bizden yegdir
4. Nūrdur dérsem ‘ aceb mi o vücūduna yā
Kim anıñ gülbedeni berg-i semenden yegdir

5. Kudemā gerçi meżāmīni getürmüş kāle
 ‘Örfiyā tāze sühan nażm-ı kühenden yegdir

40a

-91-

Müstef̄ ilätün Müstef̄ ilätün
 Fa‘lün Fe‘ülün Fa‘lün Fe‘ülün

1. Bağdim sipihre ḥabāba beñzer
     Deryā yanimda serāba beñzer
2. Bir ȝill-ı ḥayāl özge temāşā
     ‘Ālemse ḫamu der-ḥāba benzer
3. İkbāl ü şafā idbār ü cefā
     Şevk ü ḥumārı şarāba beñzer
4. Lu‘buñdā māhir cümle meżāhir
     Gör pīre-zeni şebāba beñzer
5. Nār-ı ȝamıyla yandı vücūduñ
     Ey ‘Örfi ciger kebāba beñzer

-92-

Mef̄ülü Mefā‘ilü Mefā‘ilü Fe‘ülün

1. Her tīr-i cefāya dil-i üftāde nişāndır
     Āyine-i gerdūna düşen ‘aks-i kemāndır
2. Gel etme te’essüf göñül āzürdeliklerin
     Şabr ile güzār eyleye reftār-ı cihāndır

3. Birhāl ile geçmez kişiniñ ‘ömür fenāda
Geh ġam çekilür gāhi şafā devr-i zemāndır
4. Elvān-ı nuķuşı bu zenīn sāhte inanma
Mekrinden aniñ eyle hāzer kaşdı yamandır
5. Ey ‘Örfi tevekkülde şafā ġamda hāṭā var
İdbārile iqbāli bunuñ cümle yalandır

40b

-93-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ḥamdüllah dil-i‘ ārifde ḥanā‘ at vardır
‘Uzlet erbābına her vechile rāhat vardır
2. Bī-bekā devletiniñ çünkü demirdir yāyı
Şanma bāzūda anı çekmege tāḳat vardır
3. Kerem ıssı bizi yakmaz iki kez āteşine
Zāhidā çün dil-i ‘āşıḳda ḥarāret vardır
4. Nāz éderise niyāz etmedeyüz dil-dāra
Cevre şabr eylemede çünkü selāmet vardır
5. Ḥasb-ı hāli çıkışa her kim okusa eş‘ ārim
‘Örfiyā ehl-i ṭabī‘ atda kerāmet vardır

-94-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Elemiñ meskenidir çünkü bu cāy-ı hāṭır
Yap ḥarāb oldu gitdi şehim serāy-ı hāṭır

2. Nice bir cevr ü sitem ‘âşıka nâziñ nice bir
Gâhice lûtf u kerem eyle berây-i hâtır
3. İncinürsün deyü bûs édemedim hokka femiñ
Çekilen cümle cihân içre belâ-yı hâtır
4. Bunca mecnûnı dile ‘arz éderim ey meh-rû
İltifât eylemedi dîde-güşâ-yı hâtır
5. Nazmiñi eyler idiñ nice tuhafla ilbâs
‘Örfiyâ olsa tabî‘ atda şafâ-yı hâtır

41a

-95-

Fe‘ ilâtün (Fâ‘ ilâtün) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Çär-deh sâle gerekdir dilber
Ola tâ meh gibi bedr-i enver
2. Şûh-meşreb ola hem dîde-siyâh
Gamzesi tîr ola yâhud hançer
3. Ân ola görile andan maşlûb
Sîrr-ı mir’ât olan anı derler
4. Éde Şîrîni leşafetde hacîl
Gül femi ola nebât-ı sükker
5. Ne kütâh olsa o kâmet ne dîrâz
‘Örfi ol kâmete dérler ‘ar‘ ar

-96-

Fā‘ ilātūn (Fe‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Göñül açılmağa bir bezm-i gülistān ister
Servi-ķadd ḡonce-dehen bir gül-i ḥandān ister
2. Gülşene sevk éderim gerçi o gül-ruhsarı
Eylediñ tecrübe çok bülbülü giryān ister
3. Başa on dördine yāRabb o ķamer ṭal‘ atımız
Giceler bezmine ‘ aşık meh-i tābān ister
4. Fikr-i zülfüyle göñül döndi şeb-i deycūra
Varise ḥāl-i dil-i zārı perişān ister
5. Göricek āteş-i ‘ aşķım démiş eyvāh söyleň
Nice bir ‘ Örfi ‘ aceb āfet-i devrān ister

41b

-97-

Fā‘ ilātūn (Fe‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Dām éden murğ-ı dile ṭurre-i ṭarrārıñdır
Her ķabāhat bilürüm baht-ı siyeh-kārıñdır
2. Ādemi böyle beyābāna şalan pādişehim
Dāne-i ḥāliñ ile cennet-i ruhsarıñdır
3. Şanma mestāne beni gör ki bugün bī-hūşum
Fikr-i la‘ liňle göñül vāķıf-ı esrārıñdır

4. Sînemiñ zahmîna bâ^cis yine müjgânîndir
Dilimi gâret éden dîde-i hûn-hârıñdır

5. ‘Örfî-i zâra devâ eyle tâbîbâ çokdan
Hasret ü hicr ü firâkîn ile bî-mârındır

-98-

Fe^c ilâtün (Fâ^c ilâtün) Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

1. Ne benim nağme-i âhîm gibi bir sâz bulunur
Ne seniñ şu^cbe-i bâkiñ gibi âgaz bulunur
2. Ne Şîfâhân u Hotende saña beñzer mâye
Nice mümkün buluna varsa da pek az bulunur
3. Pederîñden şakînub eyleme ‘uşşâka nigâh
Şâyed ey Kürdî güzel arada ǵammâz bulunur
4. Édemez sencileyin şâh-ı ‘acem nev-rûzı
Seyre gitdikçe yanînda nice mümtâz bulunur
5. Bûselikde ne ‘aceb étdi o şeh-nâz ‘Örfî
Merhamet etmez ise kim baña hem-râz bulunur

42a

-99-

Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün

1. Cemâliñ şu^clesi çün şems-i enverden münevverdir
O pertevde güneş bir zerre-i nâçîz-i ahkârdır
2. Gürûh-ı enbiyâ vü evliyâ sultânisiñ şâhîm
Seniñ ahkâm-ı şer^c iñ cümleye emr-i muķarrerdır

3. Ḥabībā ḥubb-i zātīn bā‘ iṣ-i īcād-i ‘ālemdir
Saña murğān ü ins ü cin ḫamu ‘ālem musahħardır
4. ‘Aceb mi pādişāhā cümle olsa ‘abd-i memlūkūn
Nübüvvet mühri sende çünkü bir resm-i muṭahhardır
5. Ḥarīk-i bahṛ-i ‘ışyānim meded ya Ahmed-i Muḥtār
Şefā‘at senden olmazsa dil-i ‘Orfi mükedderdir

-100-

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

1. Bizim bu Mışr-ı dilde Yūsuf-ı Ken‘ānimiz vardır
Mu‘azzez bir ‘Azīz cān u dili sultānimiz vardır
2. Çerāğ-ı ḥāveri pür-tāb édübdür şubḥ-dem ‘aşķı
Anıñ gibi hele bir ḥafet-i devrānimiz vardır
3. Nihān-ı dīdedir ammā degildir o peri-zāde
Meleklerden de aḥsendir o şeh iż‘ānimiz vardır
4. Hemīşe zenne sevdā vērmedim ‘ömrümde ben ammā
Ḥayāl-i ma‘ni-i ķudsīde bir cānānimiz vardır
5. Cemāliñ dīde-i cān içre aldı ‘Orfi-i şeydā
Temeddūhle müretteb anı bir dīvānimiz vardır

42b

-101-

Fā‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ādemiň ķadrini ādem aňlar
Şanma ādemdilin ‘ ālem aňlar
2. Īrci‘ī remzini fehm eylemeyen
Fevtiniň sūrını mātem aňlar
3. Dil bahıl olma vücüduñdan geç
Çün kerem ʐevkini Hātem aňlar
4. Mest iken çeşmi süzüldi yāriň
Neş’e-i bādemi kāsem aňlar
5. Āuşşa-i derd-i dili ‘ Örfi yine
‘ Aşk esrārına mahrem aňlar

-102-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Bāde alsam destime peymānemiz pür-āb olur
Neş’esiz bilmem niçün dīdem benim hūn-āb olur
2. Çeşm-i cān ile nażar ķıl zāhidā kān-ı dile
Gör ki ol ma‘ dende bunca gevher-i nā-yāb olur
3. Ān-ı hüsnünde olan pertevle dildir rūşenā
Āfitāb-ı rūyını seyr eyleyen meh-tāb olur
4. Dāhil-i bezm olmuşuz gerçi nigāra nice kez
Pes güzär éden ‘ ömür gibi o demler h̄āb olur

5. ‘Örfiyā bekle der-i dil-dārı bakma cevrine
Bir gün elbette murādıñ üzre feth-i bāb olur

43a

-103-

Mefā'ılün Mefā'ılün Fe'ülün

1. Göñül eyvānı dīvān-ı Hudādır
Göñül bī-şübhe beyt-i Kibriyādır
2. Göñül dergāhını fikr ét hāzer kıl
Göñül yıkma şakın mahż-ı haṭādır
3. Göñül yapan Ḥalil-i Ḥakdır elbet
Göñül çün Ka'be-i ehl-i şafādır
4. Göñül levhindedir icmāl-i eşyā
Göñül 'arşı kamudan müntehādır
5. Göñül ta'biri 'Örfi ne mümkün
Göñül vaşşāfi çünkü Muştafādır

-104-

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

1. Ḥayāl-i ḫadd-i dilber bāğ-ı dilde bir nihālimdir
Anı bī-berg ü ber şanma lebi gülnār-ı alimdir
2. Görünmez bir belādır hālet-i 'aşķ-ı firāvānı
Cemāl 'arż eyler ammā h̄âb-veş kendi ḥayālimdir

3. Kesüb yābāna atmamış yine ben zārı cānāne
Dü tā-yı kāmetim görmüş démiş kim köhne dālimdir
4. Hayāt-ı āb-ı zinde femde müdğam bir mu^c ammādır
Dehān-ı teng-i dilber menba^c -ı ābı zülālimdir
5. Yeter gūyālīk étdiñ bülbül-i zārile ey ‘Örfi
Açılma gōnceye hāliñ déme bu ḥasb-ı hālimdir

43b

-105-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Cünbüşüm seyreyleyen mestānedir
Bu dil-i vīrānemi meyhānedir
2. Yanmayan şem^c -i ruh-ı cānāneye
Nār-ı ‘aşkı bilmeyüb pervānedir
3. Yine bir üftāde baķmakdir murād
Hançeriniñ ķasdı çünkü yānedir
4. Gitmedi serden hevā-yı kākülü
Iżtūrābım her gören dīvānedir
5. Āşināsın ‘aşk-ı yāre ‘Örfiyā
Pes ‘adū-yı bed liķā bīgānedir

-106-

Fā^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Açıdı dil gōncesini būy-ı bahār
Oldı cān bülbüli nağmeyle hezār

2. Kıldı aşüfte yine bir tāze
Ya^c ni bir gōnce velīkin pür-hār
3. Öldürür çoksa göñül hārişini
Gül-i Sīnā gibidir rūy-ı nigār
4. Nice dānāları eyler şeydā
Vaşf olunmaz hele vech-i dil-dār
5. ‘Örfi gül-būy-ı ruh-ı rengīni
Şemm éden ‘aşık éder āhile zār

44a

-107-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Her kaçan kim rūy-ı dilber āl olur
‘Aşık-ı bī-çāresi abdāl olur
2. La^c lini alma ḥayāl-i cāna kim
Bunda ‘uşşāķa ‘acā’ib āl olur
3. Urdı ṭamğa sīneme sultān-ı ‘aşk
Çünkü cismim bunca gündür ḫāl olur
4. Ger mecāzī ger ḥaḳīkat ‘aşkile
Şübhesiz erbābı şāhib-ḥāl olur
5. ‘Örfiyā būs ét nigāriñ pāyini
Ḩalqa-i fem ḥoşa bir ḥalḥāl olur

-108-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Zūlf-i yāre dil véren Manṣūr olur
Ger ḥaṭā söylerse de ma‘ zūr olur
2. Dār-ı ‘ālem dār olubdur başına
Bunda ‘uṣṣākı anıñ mecbür olur
3. Bī-hicāb ister cemāl-i dilberi
Kāküli dā’im anı mestür olur
4. La‘l-i nābından içen bir ḳat̄re mey
Kāse-dār-ı bezmi anıñ hūr olur
5. Ol niķābı ref̄ éden dil-dādeye
‘Arż éder vechin dili pür-nūr olur

44b

6. Niće giryān olmasun bī-çāreler
Bunca müddet dilberinden dūr olur
7. Bu küsūfuñ keşfi vardır çekme ḡam
‘Örfiyā bir gün göñül mesrūr olur

-109-

Mef̄ ühlü Mefā‘ ılü Mefa‘ ılü Fe‘ ühlün

1. Kān-ı dil-i ādemde ‘acā’ib güher biter
Feyz-i cenāb-ı hażret-i Haklä hüner biter
2. Çokdur şecer-i ma‘ rifetiñ bār-ı lezīzi
Bir meyve degil anda netice beşer biter

3. Aşüfteligiň ‘ayb degil ey dil-i şeydā
Gül-zār-ı hayāliňde senin verd-i ter biter
4. İnşāf budur ki şahň-ı çemen-zār-ı göñülde
Ezhār segil anda қamu mūr ü fer biter
5. Ümmidiňi ey ‘Örfi şakın kesme Hudādan
Nahl-i riyāz-ı dilde velī gör neler biter

Harfü’z-Zā

-110-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Şikest olur çü mū dil riştesi bār-ı girān çekmez
Ğubāriň ʐerresi konar ise berg-i hazzān çekmez

45a

2. Reh-i dilberde esb-i ihtiyyarını sürer ‘aşık
Rızā destine teslīm eylemişdir hiç ‘inān çekmez
3. Édeň kälā-yı vaşl-ı dilbere naķd-i sirişkin şarf
Éder bunca nemā һāşıl žarar ile ziyān çekmez
4. Niyāzım redd içün çekdi cebīne iki ebrūyı
Baña dérler idi nāzikdir ol dilber kemān çekmez
5. Olanlar genc-i istığnāda ‘Örfi gibi müstağnī
Hudādan ǵayriye etmez temennā imtinān çekmez

-111-

Fā‘ ilātūn (Fe‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Okuyub yazmagile her kişi a‘ lem olmaz
Kendi terkibini bilmez ise adem olmaz
2. Kim érer ise fem-i ademe ney gibi dilā
Bakmaz ol dāg-i derūna dili bī-dem olmaz
3. Şarmasam sīne-i mecrūhuma bir dil-dārı
Baña tedbīr-i Felātūnile merhem olmaz
4. Bādeniñ hürmetini fehm éderiz elbette
Kimse taqlīd ile bu bezme gelüb Cem olmaz
5. Dédiler la‘ l-i leb-i dilberi bī-māra şifa
‘Örfiyā çün bilürüm derdimi emsem olmaz

45b

-112-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Çünkü zāhid yārile hem‘ işaretiz
Mey-keşanız bī-riyā hem-şohbetiz
2. Nice inkār édelim ihsānını
Şākir-i lütf u ‘aṭā-yı ni‘ metiz
3. Bir ‘azīziñ feyż-i enfəsiyla biz
Şā‘ irān-i Rūm'a şimdi Şevket'iz

4. Çün ‘abes da‘ vā degildir etdigim
Himmet-i pīr ile ‘ālī-himmetiz

5. ‘Örfiyā tertīb-i dīvān eyledik
Pādişāh-ı ‘aşka şāhib devletiz

-113-

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

1. Bülbül niyāzı oldu bizim həsab-ı hälımız
Çünkü nevāda beste olur her makālimiz
2. Gül-zārı temāşāda hezār ile fiğān ét
Rahm eyleye şāyed bize ol gül cemālimiz
3. Bār-ı firāka şimdi taḥammüldeyiz ammā
‘Arż eylese ruhsarını kalmaz mecālimiz
4. Gündüz cemāli fikrin edüb gice zülfini
Şubh u şeb oldu dilberi fikr ü hayālimiz
5. ‘Örfi ʐuhūra gelmedi hengām-ı vuşlatı
Geçdi firāk u hicr ile her māh ü sālimiz

46a

-114-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Şimdi bir dellāk-ı sīmīn-ten ile ülfetdeyiz
Girmışız germābe-i ‘aşka ḥalvetdeyiz
2. Taşa çaldım ‘ārimi meftūnı oldum zülfünүñ
Çün ‘arak-rīz eyledi dilberle germiyyetdeyiz

3. Dā'imā el kīsede ihsānı var ‘āşıklara
Eyledi ḥalķı bürehne kārına ḥayretdeyiz
4. Çıkdık iki peştemāl ile derinden ‘ākıbet
Şimdi bir şāhib-kerem yanında biz hizmetdeyiz
5. Nakd-i cān vérsem ‘aceb olmaz anıñ mir’ātına
‘Örfiyā çekmez elin benden yine şohbetdeyiz

-115-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Şe-rūze devlet ü iqbāl-i dehre iftiḥār olmaz
Humārı çün müselleşdir neşātı ber-ķarār olmaz
2. Be-kām olmaķ muhāl endīše imiş merd-i dānāya
‘Acā’ib pür hīyel bir pīre-zendir merde yār olmaz
3. Saña hīşse yeter dil-teşne gitdi çünki İskender
Anıñ gibi bu dehr içinde seyyāh-ı diyār olmaz
4. Nola eylerse istignā görüb reftār-ı gerdūnı
Zemīni devletiñ kōhne esāsı pāyidār olmaz
5. Kanā‘at gūşesinde fāriğ ü āzādeyim şimdi
Bu ‘Örfi ‘izz ü cāhiçin barub bir şahşa bār olmaz

-116-

Fā‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Rażiyuz hälimize ḥoşnūduz
Şākiriz Ḥalika çün Maḥmūduz
2. Tāli‘-i burc-ı şerefde yārin
Biz o sa‘ diyyetile mes‘ ūduz
3. İçmişiz cām-ı ezelden bāde
Bilmeziz kendümizi bī-hūduz
4. Ne gedyız diyerek cānāniň
Der-i pākinde bugün mevcūduz
5. ‘Örfiyā ġam yeme firḳat demine
H̄ān-ı vaşlina anīn mev‘ ūduz

-117-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Müşkil oldı baña bu nüşha-i gülşen sensiz
Görinür ravża-i ‘ālem baña külhen sensiz
2. Senden ayru dil ü cān derd ü meşakkat çekiyor
Nice mümkün ki dura dünyede bu ten sensiz
3. Zülfüñ aندıkça göñül kara ḳasāvet çekiyor
Hiç olur mı şeb-i ȝulmet dile rūşen sensiz
4. Baña bildirince sen ȝevk u sürūruñ var mı
Beni ȝurbetde ȝodi ȝayret-i düşmen sensiz

5. 'Örfî bu gülşen-i 'âlemde édübdür feryâd
Nola ey şonce-dehen ağlar isem ben sensiz

47a

-118-

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün
Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün

1. Bâlâda hümâ gibi per açarsa şâhimiz
Elden ne gelür 'arpa çîkar dûd-ı âhimiz
2. Mâh-ı feleke érse nola gâhice nokşân
Gör kevkebesin gelse yine yüzü mâhimiz
3. Ey nûr-ı başarı dîdelerim kıble-nümâdir
Hiç şayre gider mi başa bir kez nigâhimiz
4. Gîsûñi niğâb eylemeden cevr ise makşûd
Yetmez mi bizim her gice baht-ı siyâhimiz
5. 'Örfî seni ferdâlara şalmaz o gül' izâr
Va^c d-i vişâle çünkü hezâr var güvâhimiz

-119-

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

1. Érdi cigere tîr gibi şamze-i hûn-rîz
Ditrer yine cân üstine ey şonce-i nev-hîz
2. Bir yana güzâr etmese tek cân u tenimden
Çün geldi érisdi baña ol şamze-i ser-tîz

3. Terk oldı rivâyât ü hikâyât-ı Hülâgû
Müjgânîn iken pâdişehim leşker-i Cengîz
4. Kûyuñda yerim hicriñile ben isitmedin
Derdüñle düşüb pistere bu bende-i nâçîz
5. ‘Örfî’i édüb pâdişehim teb-zede hicrân
Îşbu gazeli oldı anıñ kâle-i Tebrîz

47b

-120-

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün

1. Biz hançer-i üryâniña her-dem belî dériz
Kim böyle kaya bakışa sırr-ı Âlî dériz
2. Kâşîn berât-ı hüsnüne tuğrâ-yı hümâyûn
Kec mûyhâ-yı haftînâ haft-ı celî dériz
3. Zülfüñ egerçi etmese var ‘aklı perişân
Mecnûn hayâl-i fâside var git deli dériz
4. Böyle civân-ı ser-keşi her kim ki şayd éde
Lâyîkdir anın başına turna teli dériz
5. Ey ‘Örfî göreydik biricik şahne-i câmî
Vardır kesilse düzd-i gâmiñ çok eli dériz

-121-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Bī-tekellüf saña ey meyhāne girmış çıkmışız
Cām-ı Cem resmin görüb mestāne girmış çıkmışız
2. Turfe mecnūn eyledi sevdā-yı fikr-i kāküli
Zülf-i yāre nice kez şāne girmış çıkmışız
3. Gevher olmaz ḥokķa-i la‘l-i leb-i dilber gibi
Görmedi gözler nażīriñ kāna girmış çıkmışız
4. Bezm-i hāşü'l-hāşına erem gibi sultāniminiň
Bu gice rü'yāda bir dīvāna girmış çıkmışız
5. Aşinalar ḡark-ı bahr-ı ḥayret olmaz ‘Örfiyā
Keşti-yi Nūhile biz tūfāna girmış çıkmışız

48a

-122-

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

1. Āyā yine ey dil seni ḥurrem görir miyüz
Ol yār-i cefā-piše’i bilmem görür miyüz
2. Ruḥsat vērir mi bilmezem ol şūḥ vişāle
Yohsa firāk u ḥasret ile ḡam görür miyüz
3. Evvel éderdi baña o meh-pāre iltifāt
Yanında yine gönlümi mükrem görür miyüz
4. Bu bezm-i dil-ārāda ‘aceb şah̄n-ı çemende
Hem-meclis olub yārile bir dem görür miyüz

5. Rūy-ı ḥayālin eyleriz ey ‘Örfi dembedem
Bilmem cemāl-i dilberi bir dem görür miyüz

-123-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Niçün benden ol şūh-ı müsteşnā emīn olmaz
Ki ‘āşıksız cihān içinde hiçbir nāzenīn olmaz
2. Ne şayyādım ne şeh-bāzım hemān üftāde-i zārim
Kaçar āhū gibi yābāna bir kere yakīn olmaz
3. Bu dehr içre mülāyim dil-rübā çokdur baña ammā
O şem‘-i şū‘ le-tāb-āsā felekde meh-cebīn olmaz
4. Süzülsün gelsin āğūşa déñiz ol şāh-ı ḥubāna
Aña bu ķaşr-ı sīnem gibi dil-keş şeh-nişīn olmaz
5. Dédim gönlüm saña vērdim gerekdir i‘timād eyle
Tebessümle dédi ‘Örfi vakīf nesne rehīn olmaz

48b

-124-

Fā‘ılātün (Fe‘ılātün) Fe‘ılātün Fe‘ılātün Fe‘ılün (Fa‘lün)

1. Gören ādem anı bir vechile mehcūr olmaz
Hüsni me’vāsını kim gördü ise dūr olmaz
2. Etme diķkat göremez ten gözü ey bī-çāre
Bir hicāb oldı züluf açmağa destūr olmaz

3. Şevk ü 'aşkile meger olasın ey dil Mecnūn
Leyli gīsūsı o dem dīde-i mestūr olmaz
4. Yāre dil vērdiñ ise ķalmaya aǵyāra vücūd
Variken fikr-i 'adū göz anı manzūr olmaz
5. 'Örfi bennā-ı mey-i 'aşkile ābādān ol
Yapmasa bu dil-i vīrāne'i ma' mūr olmaz

-125-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Iżtirāb-ı 'aşkile deryā-yı 'ummān olmuşuz
Dürr-i yektā hāşıl étdik feyz-i nīsān olmuşuz
2. Ol perī-ruhsarı da‘ vet eyleriz ammā ki biz
Hānesinde nice müddetdir ki mihmān olmuşuz
3. Fırkat-i cānāneden ķıldık şikāyet bī-sebeb
Sürmüşüz aǵyārı vaşl-ı yāre şayān olmuşuz
4. Gūlşenī dergāhına érdim bu cüst ü cūyile
'Andelib-i zāriken bir verd-i ħandān olmuşuz
5. 'Aşık u ma' şūk imiş cān u göñül 'Örfi meger
Bunca demler arada bī-hūde ħayrān olmuşuz

-126-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Sa‘ y ü kesbile dil-i ādeme hālet gelmez
Dilde ‘ aşķ olmayacağı peyk-i ‘ ināyet gelmez
2. Bülbülüm gülşen-i eşvāķına o(l) ġonce-lebiñ
Dāmeni hār ise de baña ferāğat gelmez
3. Beni germiyyet-i ‘ aşķile ‘ arak-rīz étdi
Şimdi germābe-i dehr içre hāret gelmez
4. Gözimüñ yaşı sögündürmese nār-ı ġamını
Şabrine āteş-i hicrānına tākāt gelmez
5. Leb-i cāma deheni ērmese gāhī yāriñ
‘ Örfiyā telh şarāba bu ḥalāvet gelmez

-127-¹¹

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

1. Ricā etdikce cevriñ ey cefā-cū artar eksilmez
Ğam-ı hicriňle dīdemden aķar şu artar eksilmez
2. ‘ Aceb mi nāle vü feryād édersem ‘ andelib āsā
Seher bu gülşen içre na‘ re-i Hū artar eksilmez
3. Cinānīñ sünbülistānında ādem görmedi cānā
Ki zülfünden dimāğ-ı cāna hōş[ ]bū artar eksilmez
4. Bahār eyyāmı yaklaştı temāşāya müheyŷā ol
Çemende meh-liķālar çünkü her sū artar eksilmez

---

¹¹ Bu gazel varak 112b’deki gazeldir. Kafiyelenişinden ötürü bu kısma alınmıştır.

5. Gazel nazm eylemekden hāme ‘āciz ‘Örfiyā ammā
Füyūzāt-ı ilâhiyye ile gū artar eksilmez

49a

Harfü’s-Sīn

-128-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Kuzum oldı bahārını mevsiminde pür-şafā meclis
Ki kurdilar dirahtān altına bāy ü gedā meclis
2. Şitā-yı pür-cefā cāmı şikest etmiş idi naħle
Bahār érdi yine āmādedir ey dirlübā meclis
3. Rebī‘ iñ cilve vaqtidir ḥuṣūṣā mevsim-i güldür
Olur mı hiç behey cānā bu demlerde fedā meclis
4. Tekāsül etme gel cānā bu bezm-i gülşen-ābāda
Açar gül gibi sen ḡonce-dehānı dil-güşā meclis
5. Ayāğının būs éder ‘Örfi seniñ sāķi şarāb-āsā
Eliñle devre başlar rūh-ı Cem etsün şafā meclis

Harfü’ş-Sīn

-129-

Mef̄ ühlü Mefā‘ılü Mefā‘ılü Fe‘ılün

Mef̄ ühlü Fā‘ılätü Mefā‘ılü Fā‘ılün

1. Büy-ı ‘izār-ı kākülü rūḥa gıdayımış
Ğam yer déme dil-dādewe ġāyrt ḥatāyımış

2. Dil tıflını terbiyye éderdim katı çokdan
Kim maḥrem édeydi beni çün mübtelāyımış
3. Serde hevā-yı ‘aşkı bahālı külāh olur
Dēmeñ vişāl-i dilbere bād-ı hevāyımış

49b

4. Göstermedi vechin biricik bī-nevālara
Kaşdı o şūhuñ ‘āşıka cevr ü cefāimis
5. Her bir güzelde gerçi olur cevr ü cefā līk
Hadden ziyāde ‘Örfi o şeh bī-vefāimis

-130-

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Fe‘ülün

1. Ruḥ-ı dilber ‘aceb gül-zār olurmuş
Hezār-āsā görenler zār olurmuş
2. Görünmez dīde-i ‘uşşāka ağıyār
Muhabbet gülleri bī-hār olurmuş
3. Giderdi dīdemizden h̄ābı cānān
Meger ‘āşıkları bīdār olurmuş
4. Gel ey dil-bestə seyr-i b āğı terk ét
Leb-i cānānede gülñār olurmuş
5. Düşürmem üstüne ‘Örfi hezāri
O naḥl-i tāzeye çün bār olurmuş

-131-

Mefā'īlün Mefā'īlün Fe'ūlün

1. Ḥayāl-i dilbere dil mesken olmuş
Açılmış gül derūnum gülşen olmuş
2. Temāşāda nigārı dīde herān
Vücūdum zahmī cümle revzen olmuş

50a

3. Édüb germābe-i ' aşkı ' arak-rīz
O germiyyetle gönlüm külhen olmuş
4. Anı cümle éderler hüsni ta'bīr
Velākin hüsni anıñ ahşen olmuş
5. Cevāhirdir bu maḥzūnuñ maḳāli
Anıñçün ṭab'-ı ' Örfi mahzen olmuş

-132-

Mef'ūlü Mefā'īlü Mefā'īlü Fe'ūlün

1. Dīvāne göñül beste-i zülf-i siyeh olmuş
Cānānı temāşā ile ' aklı tebeh olmuş
2. Bak ḥalqa-i gisūda gorinen ruh-ı yāre
Pertevde mihir ola ya der-hāle meh olmuş
3. Ol Yūsufı şarmaḳdı ḡaraż kākülü serde
Destār-ı perişānı gibi şeb-küleh olmuş

4. Bu murğ-ı dili şaydile pā-bende ne hācet
Ol dām-ı zülf-i dilbere çün cilve-geh olmuş
5. Sünbüllerini ‘arż édeli ‘Örfiye Leylā
Mecnūna göñül kişveri bir taht-geh olmuş

-133-

Mef^c ūlü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. Cism-i nigār etmesin āzürde var yetiş
Evtār-ı pīrehenidir anīn eriş/arış

50b

2. Serv i^c tīzār éderse ‘aceb mi hīrāmina
Olmaz cihānda dilā çunki böyle bir geliş
3. Açar vucūd-ı ‘āşıkā şad zaḥm bī-dirīg
Tīg-i müjeyle isteriseñ günde biñ çalış
4. Ey dīde hīyelenme görüb tāb-ı hüsnini
Seyr ét o mihr-i ‘ālemi çok anda var çalış
5. ‘Örfī şikenc-i hicrine eyle taḥammüli
Şoñ demde ṭuta sīne-i mir’āti gösteriş

-134-

Fā^c ilātūn (Fe^c ilātūn) Fe^c ilātūn Fe^c ilātūn Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Dēdiler ol lebi ḡonce yine ḥandān olmuş
Bülbül-āsā meger aşüftesi nālān olmuş
2. Servi-yi ravża baķakaldı hīrām-ı yāre
Şanasın bencileyin ‘āşık-ı ḥayrān olmuş

3. Va^c desi vakıti geçüb oldı bugün de ahşām
‘Aceb ol māh-ı münevver kime mihmān olmuş
4. Bağkalım āyine-i çerhe ne şüret görinür
Dédiler idi baña ol mehi tābān olmuş
5. Ol mihir-ṭal^c atı gördüm hele rü’yāda bu şeb
Vuşlatı ‘Örfi-i bi-çāreye şāyān olmuş

51a

-135-

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilūn

1. Kākülüñ tārı nice āzādı meftūn eylemiş
Leyli-i hayret-zede dānāyi Mecnūn eylemiş
2. Bir nice hūn-ı ciger nūş eylemem zülfüñ ki var
Nāfe-yi āhū-yı Çīni daḥi pür-hūn eylemiş
3. Kākülüñ sevdāsı ‘aqlım böldi cānā el-amān
Çünkü bu şeb leşker-i zülfüñ şebīhūn eylemiş
4. Dil perīşān olmasın mı dilber aḥvāliñe
Turrem āzürde édüb gül-rūnı gül-gūn eylemiş
5. Bülbül-āsā eylerim feryādı ben şimdengerü
Çünkü ey ‘Örfi fiğānim yārı memnūn eylemiş

-136-

Mefā' īlün Mefā' īlün Fe' ūlün

1. Yine bezm içre sāgar pür-mül olmuş
Leb ü ruhsār-ı dilber gül gül olmuş
2. Neşat-ı mey nesīm-i şubh-ı meclis
Ki açmış yarı söyleşer bülbül olmuş
3. Bu ḥıtri būyi şanmañız bahāriñ
Hüsün bāğında zülfî sünbül olmuş
4. Göñül oldı esīr-i zülf-i dil-dār
Elinde çare yok tut bir dil olmuş
5. Nigāriñ cism-i kāfūrunda beñler
Muḥāfiẓ her birisi fülfül olmuş

51b

6. Cidāl-i da' vi-i lāf eylemem hiç
Nazîre ķabil ammā müşkil olmuş
7. Meger ey ḥ Örfi hâmeñle zebāniñ
Zülfikar ile gūyā düldül olmuş

Harfü's-Şād

-137-

Mef̄ ūlü Mefā' ūlü Mefā' ūlü Fe' ūlün

1. Sāki kerem ét meclis-i cānāna ayağ baş
Rām etmegiçün dilber-i fettāna ayağ baş

52a

2. Keşf eyle benim hūnumı al sāki-i hoş-rāy
Ol hūnı cefakārıma mestāne ayağ baş
3. Meh-rūlar olurlar elbette saña müsahħar
Meclisde iken dilbere peymāne ayağ baş
4. Çok dilberi ābād éder āşār-ı neşātiñ
Vīrānedir ey bāde bu ḡam-ḥāne ayağ baş
5. Gel pīr-i muğān ‘Örfi-i zāra kerem eyle
Bus éde görüb destiñi rindāne ayağ baş

Harfü’ż-Zād

-138-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. ‘Āşıka lüt̄f eylemekdir hüsn-i şūretden ḡaraż
Yohsa cevr etmek degil mergūb-ı sīretden ḡaraż
2. Çehre eyler bildigim ‘arż-ı cemāl etmek degil
Şimdi aqyāra nedir bilmem bu ‘izzetden ḡaraż
3. Firķatiñ encāmı vardır nite kim hengām-ı şeb
Bu küsūfuñ keşfeder elbette ‘üzletden ḡaraż
4. Pak olub bī-pirehen seyr eylemekdir dilberi
Kubbe-i germābe-i dehr içre ḥalvetden ḡaraż
5. Mest ü ḥayrān olalım şevk ü leb-i dil-dārile
Neş’e-yāb olmakdır ‘Örfi bezm-i ‘ışretden ḡaraż

52b

Harfü't-Tā

-139-¹²

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

1. Çün 'aziz etdirmegiçün 'aşıkə dildär-i haft
Kaplayub ruhsarını göstermedi dīdār-i haft
2. Oldı gerdūna resīde dūd-i āhim şübhesisiz
Micmere yandırıdı gūyā hāl-i 'anber-bārı haft
3. Başını ağıyāra kıldırırmaz nigāh etmez o şūh
Hayli ağır başlı étdi barekallāh yāri haft
4. 'Aks-i müy-i rişimizdir gorinen āyinede
Kim iħāta eylemez bu rütbe gül-ruhsarı haft
5. Zulmeti endīşe etmez āb-i hayvān isteyen
Bārı setr eyler 'adūdan la'l-i sükker-bārı haft

Harfü'z-Zā

-140-

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

1. Eder dil maķdem-i dilber gibi hoşça haberden hazz
Anınçün eylerim her şubh-dem bād-i seherden hazz
2. Gelince reh-güzārında tevakķuf eylemek olmaz
Dédiler eylemez o şūh-i müsteşnā naazardan hazz

¹² Şair bu gazelinde mahlas kulanmamıştır.

3. Miyānın koçmadan incinmesin el şunma cānāna
Ki etmez mü-miyānı bār olurmuş zer kemerden hazz

53a

4. Açıydi bārı bir kere niğāb-ı zülf-i hoş-büsün
Éderdik gice zevkinde temāşā-yı kemerden hazz
5. Dehānı başka lezzetlü sözü şīr [ü] şeker yāriñ
Ederden ‘Örfiyā tūtī gibi böyle şekerden hazz

Harfü'l-'Ayn

-141-

Fā' ilātün (Fe' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Seyr-i yāre bu göñül olmadı gitdi kāni‘
Ben de bildim ki éder ‘akläni āhir zāyi‘
2. Zāhir oldukça nice éde taḥammül ‘āşık
Şu‘ le-i rūy-ı cemāli gibi berk-i lāmi‘
3. Dile düşdi nidelim şabrı degildir mümkün
Rāz-ı ‘aşkı hele dānālar éderler şāyi‘
4. Niye feryādımı ol gōnce-dehen gūş eyler
Nağme-i bülbüle çün güller olurlar sāmi‘
5. ‘Örfiyā kahr éder a‘ dāyi nigāh-ı dilber
Var mıdır ǵamze-i dilber gibi seyf-i kātī‘

Harfü'l-Gayn

53b

-142-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. El sözüyle etmeziz cānā ayağdan biz ferāğ
Devre başla sākiyā olma bu meclisden ıraq
2. Āferīn ol dilbere yüz vérmemiş düşmenlere
Lütfi var olsun ki etmiş pādişāhāne yasağ
3. ‘ Andelībānı perişān etmesün a‘ dā deyü
Dām-ı zülf-i dil-rübayı gör bu şeb tutmuş duzaḡ
4. Sīne-i mecrūhum üzre şarabilsem dilberi
‘ Ömrüm oldukça dér idim baña çün dağ üsti bāğ
5. Gice meh-tāb oldı şanma ‘ Örfiyā bī-şabr olub
Gerdeni şevkine yandırıldı felek rūşen cerāğ

Harfü'l-Fā

-143-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Sāye-dār oldı çemen üzre diraḥtān şaf şaf
Çıkıldılar seyre yine lāle-‘ izārān şaf şaf
2. Oldı her ravża birer kīt‘ a-i mergūb-ı behişt
Kim temāşāda anı hūr ü gılman şaf şaf

3. Şekl-i sakkāda gezer faşl-ı bahāriñ ebri
Şulayub reh-güzärin şevkile yārān şaf şaf
4. Cā-be-cā kūy-ı dil-ārāya çekilsin gitsin
Gökde pür-çīn olarağ āh-ı ḡaibān şaf şaf

54a

5. Nola ‘ummān dibi ‘aşkile dögünsem yatsam
Yār içün zümre-i‘ irfānile her ān şaf şaf
6. Öykünüb nīze-güzärāna meger ǵamze-i yār
Ceyş-i ‘uşşāka érer şastile peykān şaf şaf
7. Bāğ-bān eylemedi ‘Örfi resenler ile bend
Eli baǵlı kulıdır naħl-i gülistān şaf şaf

-144-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Vaqt-i güldür édelim gülşene yāri teklīf
Naǵme gūş étmegiçün eyleye şāyed teşrif
2. Görse bilmezlenir ‘uşşākını nāzindan o şūh
Kim éder bilmem dilbere bu fakīri tavṣīf
3. Işırar eyleriz ey sākī o hūnīden hep
Cāmını eyleme pür gāhice eyle tanşīf
4. ‘Aržuhāl eylemek olmaz o cefā-kārı görüb
Bilür aħvāl-i dil-i zārı ne hācet ta‘ rīf
5. ‘Örfiyā çünki érişdi yine hengām-ı bahār
Vaqtidir édelim bir daħi yāri teklīf

Harfü'l-Kâf

54b

-145-

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1. Çün zûhûr étdi dilâ eşyâda 'aşk
Cilve gösterdi kamu dünyâda 'aşk
2. Kâtrede deryâda olmaz ihtiyyâr
Pes olupdur kâtre vü deryâda 'aşk
3. Devr eder miydi sipîhrile felek
Olmasaydı zîr ile bâlâda 'aşk
4. Bülbülüñ feryâdı açar gonceyi
Zâhir oldu gülile şeydâda 'aşk
5. Cümle 'âlem 'Örfiyâ yek nesnedir
Var belâ bezmindeki şahbâda 'aşk

-146-

Mef' ulü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün
Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

1. Eyle çü ney dâğına baķma nevâ-yı 'aşk
Âyîn-i muħabbetde budur muķteżâ-yı 'aşk
2. Mir'ât-ı ruh-ı yâre baķan kendüyi görmez
Şîgmaζ cemâli âyına bir mübtelâ-yı 'aşk
3. Ey hevâ-yı zülfle olduñ gibi mecnûñ
Etse 'aceb mi lâne seriñde hümâ-yı 'aşk

4. Çün teng ü ḥarāb idi bu dil meskeni şāhım
Gel lūṭ u kerem eyle yapıldı serāy-ı ‘ aşķ

5. Kūyun ṭavāfin eylemege sa‘y éderiz biz
Vardır ṭavāf-ı Ka‘ bede elbet şafā-yı ‘ aşķ

55a

6. Hażm eyleriz esrāriñi keşfeylemeziz līk
Olmaz ġamīn yemekle kişi imtilā-yı ‘ aşķ

7. Dah̄l eyleme ey ‘ Örfi göñül ḥāline zinhār
Olmaz ṭarīk-i ‘ aşķa şakın kethüdā-yı ‘ aşķ

-147-

Fā‘ ilātün Fa‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Biz miyān-ı gülde’iz āzürde-i ḥār olmadık
Bir ‘aceb bülbül-diliz āşüfte-i zār olmadık
2. Şūretā mehcūriyuz yāriñ bizimle va‘di var
Bu sebebden fikr-i hicrānile nā-çār olmadık
3. Şu‘le-i şem‘-i ruhunda yandırır pervānesin
Olmuşuz ḥākister ammā nāra yanar olmadık
4. Gülşen-i sīnemde güllerdir gorinen yāreler
Ta‘n-ı ḥāra bülbül-āsā biz dil-efgār¹³ olmadık
5. Dāye-i ten ṭıfl-ı cāna gördügin etmesin
Geçmedi bir sāle nāzik‘ Örfi bī-mār olmadık (?)

---

¹³ Divanda dil-figār yazılmış.

-148-

Mef̄ ūlü Mefā'ılıü Mefā'ılıü Fe' ūlün

1. Bāline dayamış yatur ol yār uyanık
Dédi nicesin dāğıma tekrār uyanık
2. Dāgim dédi pervāne uyanıkdır efendi
Her gice ruḥuñ şem' ine yanar uyanık

55b

3. Dédi nicesin h̄âbile bī-çāre ḡamımdan
Dédim güzelim işte bu bīmār uyanık
4. Güldi dédi şabır-ı nāzile ol şūh-ı dil-ārā
‘Aşkımla benim bülbül-i gül-zār uyanık
5. Ey ‘Örfî dilerseñ dédi hengām-ı vişāli
Cehd eyle benim vuşlatıma zār uyanık

-149-

Mefā'ılıün Mefā'ılıün Mefā'ılıün Mefā'ılıün

1. Cemāli bāğ-ı ‘işve ruḥları rūy-ı nigār ancağ
Lebi gūlnār-ı mercānī gözi merdüm-şikār ancağ
2. Dizüb şaf şaf alāyın şan sipehdir ceyş-i müjgānı
Ki her biri nice bī-çāre gözler nīze-dār ancağ
3. Terennüm de hezārı ağladır güftārı ‘uşşākı
Güli şād eyleyüb bülbülleri etmekde zār ancağ
4. Ḥayāl-i ḥurde étdim mū miyānı Çerkesī yāriñ
Serivdir ḫaddi reftār etse kebk-i şīve-kār ancağ

5. Ehîbbâ dér ise ey ‘Örfî kimdir hem-demiñ şimdi
Baña yâriñ ħayâli oldı künc-i ġamda yâr ancak

-150-

Fâ‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Dâhil-i şohbet-i cânân olsak
İltifâti ile ħandân olsak
2. Açsa gül-rûyını gülşende yine
Şevkile bülbül-i giryân olsak
3. O mihir ṭal‘ ati sereyler idik
Tâb-veş ɬerrede pinhân olsak
4. Bizdedir yine sebeb hicrâna
Lût̄f éder ħâk ile yeksân olsak
5. ‘Örfî hecr iline şâh olmaçdan
Yegdir ol¹⁴ dilbere der-bân olsak

-151-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Çeşm-i Mecnûnile kıl nezzâre baķ
Vech-i Leylâda gorinen yâre baķ

56a

2. ‘Andelîb-i gülşeni gör ey göñül
Hârı añmaz çekdigi ezkâra baķ

---

¹⁴ Divanda fazladan bir (ol) kelimesi daha yazılı.

3. Añma uçmağı gel ey pervāne sen
‘Âşık iseñ şu‘ le-i ruhsāra baķ
4. Şāni‘ iñ fikr ilini seyr ét çemen
Dīde-i ‘ibret ile ezhāra baķ
5. Şanma kim şādū’r-revānı handedir
Giryē eyler rūz u şeb fevvāre baķ
6. Merhamet ile kerem cevr ü cefā
Dūsttandır bildigim her kāre baķ
7. Hiyrelenmez nūr-ı çeşmiñ müddetā
Rūy-ı dilberde olan envāra baķ
8. Vaqt-i nāzikler gelüb geçmekde hep
Bir ‘ilāc étdir dil-i bīmāra baķ
9. Var ṭabībiñden niyāz eyle devā
‘Örfi derdiñ çok aña bir çare baķ

Harfü'l-Kāf

-152-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Kevkebiñ bālādadır devlet-me’ābīñdan seniñ
Şems ü meh devriñde cest oldı hicābıñdan seniñ

56b

2. Gün yüzün göstermez oldı çün ȝalām-ı şeb gibi
Kime feryād eylesem rūyiñ niğābıñdan seniñ

3. Gördi mahmūr u perişān olduğum perçem gibi
Sāki-i ķudret vérüb ‘ aşķıñ şarābiñdan seniñ
4. Dāglara düşmek göründi Қays-veş Leylā için
Keşki bī-dār olmasam bu şebde h̄âbiñdan seniñ
5. ‘ Arżuhāl etmekde ‘ āciz her gedā sultānına
Havfile dembestedir ‘ Örfi ‘ itâbiñdan seniñ

-153-

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ulün

1. Reftār ü h̄irāmında ‘ aceb ‘ işveler étdiñ
Hıṣn-ı bedene bu yürüyüşle zafer étdiñ
2. Şabr édemedim nergis-i mestāneñe bakdım
Ey nāvek-i ǵamze siperimden güzer étdiñ
3. Şems-i ruhuñuñ pertevi mahv étdi cihānı
Çün ʐerre beni mihriñile derbeder étdiñ
4. Bakṣam yüzine pençe-i sīmīni tutarsın
Cevr etme dedikçe baña sen beş beter étdiñ
5. ‘ Örfi ile gördüm iki cānāne démişsin
Varise rakībā bize aḥvel nażar étdiñ

57a

-154-

Naz̄ire-i Naz̄ır Efendi

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' Ülün

1. Görüb rûyunu dérsen meh-likâniň
Bulunmaz şehr içinde müşli anıň
2. Hirâmiň görse bu ḡişvelerle
Hicâb eylerdi servi gülsitânıň
3. Miyâniň koçmaķ içün derde düşdüm
Şarılmakdir ḡilâcı mû miyâniň
4. Ruhuň görmek yeter ḡâlemde cânâ
Bize ancaķ budur ȝevki cihâniň
5. Bugün bir nev ȝazele tarhile ḡÖrfi
Ziyâde eylediň nâm ü nişânıň
6. Naz̄irâ saña besdir bu naz̄ire
O ȝâta yâdigâr ü armağânıň

-155-

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' Ülün

1. Tozun görsem gelürken dil-rübâniň
Olu aşlı dér idim kimiyâniň
2. Nigâriň çeşmi կudretten mükahħal
Ne կadri var yanında tūtiyâniň

3. Giyüb semmûrı açmış sîne gencin
Varınca nâfesine ol civânıñ
4. Yegâne fenn-i simiyâda ol dilber
Müsahîhar bendesidir ´âlen anıñ
5. Bu nev-güftâr-ı ma`nî-dârıñ ´Örfî
Éder zihinde yer her nüktedâniñ

-156-

Mefâ`ılün Mefâ`ılün Fe`ülün

1. Nigâra âteş imiş iftirâkıñ
Beni yakdı seniñ nâr-ı firâkıñ
2. Nice şabr édeyim gurbetde sensiz
Baña ǵuşşa getürdi iştiyâkıñ
3. Yolum kesdi Sitanbûluñ hîşârı
Göñül sende velî çokdur nigâriñ
4. Seninçün eylerim ben âh ü zârı
Baña ǵuşşa getürdi iştiyâkıñ
5. Şehâ hâl-i dilim gâhî su'âl ét
Beni Mecnûna ey Leylâ müşâl ét

57b

6. Ȑam-ı ´Örfî'i sultânım ȝayâl ét
Baña ǵuşşa getürdi iştiyâkıñ

-157-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Olur hâle felekde zâhir olsa tâb-ı gerdâniň
Düser âyine-i çerhe o dem ‘aks-i girîbâniň
2. Şafak-gün oldı şandı bir gice bîdâr iken ‘uşşâk
Niğâb-ı âb-gündan zâhir olmuş rûy-ı raḥşânıň
3. Sirişk-i ḥün-feşânım alma sensin dehriň elmâsı
Nedir қadri yanında dilberâ la‘l-i bedaşânıň
4. Bu miskîniň nedir cürmi şehâ başıň içün söyle
Haṭayı bâri bildirsin bize zülf-i perişânıň
5. Ne mümkün dest bûsîň ey şeh[-]i bî-dâd-ı müstağnî
Yeter ‘Örfî-i şeydâya naṣîb olursa dâmâniň

-158-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Her dil-i aşüfteye bir yâr-i bî-hem-tâ gerek
‘Andelîbâna bu gülşende gül-i ra‘nâ gerek
2. Şubha dek pervâne-âsâ yanmağa yakıılmağa
Rûyi âteş-nâk gûyâ şem‘ -i şeb-ârâ gerek
3. Bir seriv-ķadd dilberiň gitmez hayâli dîdeden
Mü’miniň göñlünde dâ’im himmeti bâlâ gerek

58a

4. İnkisâr-ı şîşe-i meyden hâzer kıl zâhidâ
Taş atarsın meclise bilmez misin şahbâ gerek

5. ‘Örfiyā mecmū‘ alar nażmiňla pür olsa ne var
Tab‘-ı şā‘ ir feyż-i Ḥaḳla genc-i lā-yefnā gerek

-159-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. İki āhū dīdeñiň çün zādesi ebrūlarıň
Kim doğurmuş iki dümkeş ejderi āhūlarıň
2. Ey cefā-cū bir oñulmaz derde düşdüm lā-‘ ilāc
Eylemiş zincire beste varise gisūlarıň
3. Her gice sevdā-yı zülfüň ile h̄ābı terk édüb
Başıma kayd oldu gitdi kākül-i hoş-būlarıň
4. Kadd-i mevzunuň gibi kopar kıyāmet ‘āleme
Bir daхи fitne baƙarlar dīde-i cādūlarıň
5. ‘Örfi-i zāriň niyāzi bu ki Ḥaḳdan dā’imā
Gülşen-i ‘ālemde gülsün dem-be-dem gül-rūlarıň

-160-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Temāşā hüsününi gülşen-seyāy-ı dil-güşədan yeg
Teferrüç baña olmaz bāğ-ı rūy-ı dilrübādan yeg
2. Nesīm-i şubhile pür feyż olur rūhānı her diller
Meşāma zülf-i hoş-büyü anıň müşg-i Ḥaṭādan yeg

3. Göñül pür-dāğ iken neyler beni olşūh-ı müstesnā
Enīni ‘aşık-ı bī-çāreniñ nāy-ı nevādan yeg
4. Düşüb teşvíše ǵam çekme bu baĥr-i ḥayret-efzāda
Bilür üftādesin īgāne olmaz āşinādan yeg
5. Vücūda işledi sūzen gibi müjgānı ey ‘Örfi
Döner çeşmim o yāri gözleyü ķible-nümādan yeg

-161-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Mihriñi göñlümde cānā çuni mihmān eylediñ
Bir cemāl ‘arż eyleyüb anı da pinhān eylediñ
2. Rūyuñ üzre çīn-i zülfüñden görüb leyłayı ben
‘Aklımı cānā bu yüzden sen perişān eylediñ

58b

3. Bāde-i ‘aşķıñ çeküb bezm-i muḥabbetde bugün
Bu dil-i şeydāyı cānā mest ü ḥayrān eylediñ
4. Gullere kuyında ķıldınıñ bülbüli şad ʐevkile
Gösterüb peykān-ı hārı şoñra giryān eylediñ
5. Hecriñ işkenc ü saçın zincir ü çevre ustasın
Yā niçün ‘Örfi deyüben zāre bühtān eylediñ

-162-

Mef^c ūlü Fā^c ilātū Mefā^c īlü Fā^c ilün

1. Her yerde ġamīn çekmek ile bī-nevālarıñ
Oldı sipihre āhı resīde gedālarıñ
2. Derdiñ netīce bu dil-i mehcūrile gitdi
Kalmaz efendi yanıña cevr ü cefālarıñ
3. Gülşen şafasın eyledin ağıyārile tenhā
Bülbül degil mi saña şehā mübtelālarıñ
4. Diller şikeste neyleyim bāde neş'esin
Cem devrine mi қaldı seniñ dil-güşələriñ
5. Dil-dāra göñül vērmesi āsān imiş ammā
‘Örfi belā-yı firķati var dirlübālarıñ

-163-

Fā^c ilātün (Fe^c ilātün) Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Mihr-i rūyuñdan alur pertevini māh-ı felek
Olmasun mı aña her vechile dil-dāde felek
2. Vaşlı bostānına her kim érişürse yāriñ
Külehin kec éderek nüh feleke dér mi kelek
3. La^c liniñ būsı müyesser mi olur ‘uşşāka
Lebini emmesi güçdür gel emek çekme emek

4. Gör 'adūyı nice dām eylerimiş cānāna
Aña şayd olmaz o āhū ne ķadar eylese dek
5. Hātırı nerm ola ey 'Örfi bu germiyyetile
Sākiyā şāğarı şundukda ayāğın bas pek

-164-¹⁵

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Haddiñe müştak iken ‘uşşāk-ı bī-ħaddiñ seniñ
Gülşen içre gül nigārā olamaz ħaddiñ seniñ
2. ‘Ārıžiñ gisusı gök dīvāne etdi sünbüli
Ceddin ey meh-rū melekdir bellüdir mecdiñ seniñ
3. Geh giriftär ü gehi āzād éder zülfüñ beni
Vaşl-ı cān-bahşıñ içündür nev-be-nev derdiñ seniñ
4. Da‘vet etsem sen peri-ruhsarı eylerseñ ‘itāb
Ditredir cismi siyeh ..... seniñ
5. Gülsitān-ı ṭab‘ iňa ‘Örfi ..... yine
Tuħfedir şavb-ı Nazīrā’ya bu ..... seniñ

---

¹⁵ Bu ǵazel varak 112b'deki ǵazeldir. Kafiyelenişinden ötürü bu kısma alınmıştır.

Harfü'l-Lām

-165-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Dehriñ āşubunu ol hüsn-i dil-ārādan bil
Fitne-i ‘ālemi gīsū-yı muṭarrādan bil
2. Zerreler pertev-i hūrṣidile germiyetde
Mihr-i rūşen-ger-i dīdārı bu ma‘nādan bil
3. Kātressin bahre ulaştırmadı eşk-i pür-hūn
Gerçi girdābiledir cezbe’i deryādan bil
4. Bilürüm ‘ālemi mest étdi şarāb-ı ‘aşķı
Neş’eyi kāsede şanma mey-i ḥamrādan bil
5. Bī-ķarār olmasını nūh felekin ‘Örfi gibi
Ğam-ı imrūze ile va‘de-i ferdādan bil

59b

-166-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Gūlsen-i kūyında yāriñ āh ü zār eksik degil
‘Andelib-i zāra çünkim ṭa‘n-ı ḥār eksik degil
2. Bunca hūy [ü] gūyile pürdür zemīn ü āsumān
Zümre-i ‘uşşāk anda cün hezār eksik degil
3. İstemem senden sipihrā berd-i cāh mihneti
Mu‘tedil vakıtız bize bād-ı bahār eksik degil

4. Ruķ' a-i dilde cemāl-i hüsn-i dilber nakş olur
Seyr-i çeşm-i cāna dā'ım bir nigār eksik degil
5. Ol kebūter-sīne dilber rām olub 'Örfi saña
Bāz-ı 'aşkız pençemizden hiç sikār eksik degil

-167-

Mef' ülü Mefa' ilü Mefā' ilü Fe' ülün

1. Biz vuşlat-ı cānāneye şayān idik evvel
İkrāmı ile hurrem-i handān idik evvel
2. Şimdi bizi tarh eyledi bezm-i kereminden
Meclisde 'aceb nā'il-i ihsān idik evvel
3. Ben firķat-i dildāra nice şabr édeyim āh
Her lahzada hem-şohbet-i cānān idik evvel
4. Cün girye ile қalmadı bir қatře sirişkim
Biz cünbiş-i eşvâkile 'ummān idik evvel
5. Ey 'Örfi yeter söyleme esrār-ı vişāli
Gel fikr-i muhāl aňlama sultān idik evvel

-168-

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1. Āb-ı zinde isteyen İskendere olsun delîl
Mâcerâ-yı hecr ü firķatden olur ekşim sebîl
2. Şanma der-żulmet hayatı ābına bir pūşideder
Kara örter 'aynine hecriñden olmuşdur 'alîl

3. Ebr-izülfüñ her kaçan gitse yüzünden dilberā
Pertev-i hüsnüñ éder mihr-i cihān-tābı hacıl
4. Gülşen-i şun^c-ı Hudādır hüsn-i ruhsarıñda ter
Taze güllerdir ki rūyiñ anda var būy-ı cemīl
5. H̄ān-ı elṭāf-ı şefā^c at pādişāhim sendedir
‘Örfi-i zāra kerem eyle eyā nūr-ı Halīl

60a

-169-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Gülşen-i kuyında dil-dārıñ nevā eksik degil
Şanasın kühsārdır sīt ü şadā eksik degil
2. Dām-ı zülf-i dil-rübādan murğ-ı dil olmaz ḥalāṣ
Ol sebebdendir ki yāre mübtelā eksik degil
3. Hamdülillāh māye-i ‘aşķile o mekkāreniñ
Gönlümüzden pertev-i nūr-ı Hudā eksik degil
4. Şīşe-i diller şikeste gerçi cevr-i yārile
Bāde-i gül-būse ammā cā-be-cā eksik degil
5. Va^c de vardır heftede bir kere teşrif etmege
Kaşr-ı dilden ‘Örfiyā fikr-i şafā eksik degil

-170-

Fā^c ilātün (Fe^c ilātün) Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Nazar-ı ‘ibretile cümle’i kıł fikr ü ḥayāl
Şāni^c i hażret-i Mevlādır anıñ celle celāl

2. Véremez şürete Behzâdile Mânî şüret
Hak-i hûşke dahi hakdir vérici hüsni cemâl
3. Hüsni dilberde olan ân-i cemîl-i kudret
Ditredir üstüne 'âşıklarını zerre müşâl
4. Şaldı İskenderi bir zulmet-i dûrâ-dûra
Leb-i dilberde imiş çeşme-i ser-şâr-i zülâl
5. Cümle'i 'Örfî birer nesne tesellî eyler
Va' di-yi 'aşka düşürdi beni bir çeşm-i gazâl

-171-

Fâ' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Gel çemen bezmine sultânım gel
İçelim mül yine fettânım gel
2. 'Aks-i la' liñ vére hümret câma
Görelim mey leb-i mercânım gel
3. Başlasın nağmeye aşüpfe hezâr
Seyr-i gül-zâra gülistânım gel
4. Kâkülüñ 'ıtri imiş bûy-i bahâr
Sünbülün şemmi édelim cânânim gel
5. 'Örfî-i zâriña şefkat demidir
Gel benim sevgülü cânânim gel

60b

-172-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Fe‘ ūlün

1. Göñül dā’im ḥirām-ı yāre mā’il
Tİfildır varise reftāre mā’il
2. Hezārin ağladır ol verd-i ra‘nā
Eger böyle қalursa zāre mā’il
3. ‘Akīk olsa Yemen kirāsı dilber
Gider bāǵa lebi gūlnāra mā’il
4. ‘Aceb mi dilberi medh olsa kārim
Dil-i āvārem ol dil-dāra mā’il
5. Olanlar ‘Örfiyā ǵlūde-i ‘aşk
Olurlar nazmile eş‘ ǵara mā’il

61a

-173-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Vādi-yi ḥayretdeyim şāh-ı cihānim tezce gel
Kim ǵariğ-i bahr-i hicrānim civānim tezce gel
2. Şem‘-i bezmiñden cüdā ǵıldı bizi fānūs-ı cherh
Şevkile yansın saña pervāne cānim tezce gel
3. Gel kerem eyle şehā göster yine dīdāriñi
‘Āşık-ı ǵam-ḥ̄ar ü zāra dil-sitānim tezce gel
4. Gūş édüb teşrifini etsün ferāğat giryeden
Muntaزırdır merdümān-ı dīde-bānim tezce gel

5. Dūr iken la‘ liñden ‘ Örfi tūti-i dem-bestedir
 Sen anıñ mir’atısın şirin-dehānim tezce gel

61a

-174-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Mest éden ‘uşşākı la‘l-i dil-rübādır ey göñül
 Mey neşati dediler bu iftirādır ey göñül
2. Makdem-i dilberle bezmim oldu bu şeb pür-żiyā
 Çünkü teşrif eyleyen bir meh-liğādır ey göñül
3. Leyli zülfine muğayyed olma kim Mecnūn éder
 Kākül-i dil-dāra dolaşmak hafādır ey göñül
4. Yāra karşı der-ķafes bülbül nevālar eyledi
 Ol dahı gül-rūy-ı yāre mübtelādır ey göñül
5. Gam degil ehl-i mürüvvet ķalmadıysa ‘ Örfiyā
 Kısmetim véren cenāb-ı Kibriyādır ey göñül

Harfü'l-Mīm

-175-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Güldükce anıñ gül gibi ruhsârına baksam
Âyîne gibi sırrile dîdârına baksam
2. Servi gibi ser-keşligi terk eylese cânân
Gülşende hîrâm eylese reftârına baksam
3. Bûs eyler idim la^c l-i şeker-bârını yâriñ
Bir kere şeker çiynese ikrârına baksam
4. Yeldalanur ol şeb seher olmaz baña ey dil
Bir gice anıñ zülf-i siyeh-kârına baksam

61b

5. Mestâne éder 'Örfî'i çün bâde-i rengîn
Bir lahzâ eger la^c l-i Güher-bârına baksam

-176-

Fâ^c ilâtün (Fe^c ilâtün) Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Rûyını görmez isem bâri niğâbin görsem
Râziyîm peyk-i şabâyile kitâbin görsem
2. Ref^c édüb kâkülini 'arz-ı cemâl etse o şûh
Ne var ey baht-ı siyeh def^c -i hicâbin görsem
3. İçdigim andı bozan gibi yine ey zâhid
Ayağına düşdüm elde şarâbin görsem

4. Ne çıkar ‘āşıka cevr eyledigi defterde
Rūz-ı maḥṣer baña emr olsa hesābin görsem
5. Nice gün şevķini ta‘bīr édemem bülbüle ben
‘Örfi ol tāze gülüñ bir dahı h̄ābın görsem

-177-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Hālet-i vecdile devrān eylesem
Ne felekden ṭaṣra seyrān eylesem
2. Eylesem dā’im şafā-yı gülşeni
Hemçü bülbüł yāra efgān eylesem
3. Māsivāyı terk édüb tecvīdile
Cümle a‘zāyı bütün cān eylesem
4. Tā şafaḳ gözyası döksem giceden
Gözleri kān-ı bedahşān eylesem
5. Çok niyāz etsem ṭabībe ‘Örfiyā
‘İllət-i ‘isyāna dermān eylesem

-178-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Cün şeb-i hicriňle dil bī-şu‘ le-dārdır sevdigim
Şubh-gāh-ı gerdeniň bir penbe-zārdır sevdigim
2. Eyle ey servi gehi seyr-i gülistāna heves
Dīdeler nergis gibi pür-intizārdır sevdigim

3. Ebr-i zülfiniň dağıtsun dilberā bād-ı sabā
‘Âşık oldum gün görür bu rūzigārdır sevdigim

62a

4. Olmasa aǵyāra tek lūtſuň dil-i zāra ne ǵam
I`timād etmem ‘adūya nā-bekārdır sevdigim
5. Lûtf éder bir gün saña ol nāzeniniň ‘Örfiyā
Kim zuhūrātı güneşden aşkārdır sevdigim

-179-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Murādımca güzel bir dil-rübā-yı meh-liğā gördüm
Dil-i dīvāneme étdim teveccüh mübtelā gördüm
2. Ne şabruna taḥammül қaldı ben benden cüdā düşdüm
O hālet ile her bigāne’i çün āşinā gördüm
3. Niyāz u nāzım esnāsında sırrım cümle keşf olmuş
Meger ser-rişte vérdim zülf-i yāri ejdehā gördüm
4. Eger varise ‘aklını mahrem etme femde dendāni
Vefā ümmid olanlardan hesāb olmaz cefā gördüm
5. Hayāta mazhar eyler şad həsedle ölsün a‘ dālar
Leb-i dilberde zīr ‘Örfiyā ābı bekā gördüm

-180-

Mef̄ ühlü Fā‘ ilätü Mefā‘ılü Fā‘ ilün

1. Tīr-i müjiyle sīnesi pür-hūn olan benim
Sāgar mişālı dīdesi mey-gūn olan benim

2. Rūy-ı nigāra bağmağa vardır hicābımız
Zülf-i siyāha her gice şeb-hūn olan benim
3. 'Aşık içinde lütfuna mazhar degil miyim
Kenzim cefā-yı dilbere mahzūn olan benim
4. Şanmañ sirişk-i dīdemi kim cūy-bār ola
Her dānesiyle lütce-i Ceyhūn olan benim

-181-

Mef' ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülün

1. Sensiz varıcağ gülşene sultānim efendim
Bülbülleri ağlatdı her efgānim efendim
2. H̄âb oldı benim dīdeme evvelki şafalar
Ben zārı ferāmūş édeli cānim efendim

62b

3. Ben nice firākiňla çü ney sīnemi yakmam
Raḥm eylemediň ey şeh-i hūbānim efendim
4. Hicrānına tākat mi gelür bir nice yıldır
Billâhi benim kalmadı dermānim efendim
5. Şayeste-i lütf u keremiñdir katı çokdan
Gel eyle kerem 'Örfiye cānānim efendim

-182-

Mefūlü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ulün

1. Dil şu‘ le-i ruhsarıñā yanıkdır efendim
Pervâne gibi ‘ aşık-ı şadıkdır efendim
2. Mest olmuşdık bâde-i ‘ aşkıñla ezelden
Şanma beni ol bâdeden ayıkdır efendim
3. Gel meclise nev-rûzumuz olsun yine cânâ
Al bâde bu dem tâb‘ a muvâfikdir efendim
4. Bir kâse ile hâtırım olsun mütesellî
Şu nabż-ı merâmi bile hâzıkdır efendim
5. ‘Örfî gibi bîmâra ‘ aceb mi kerem etseñ
Her vechile lûtfun aña lâyıkdır efendim

-183-

Fâ‘ ilâtün (Fe‘ ilâtün) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Étdigiñ cevri begin cânima minnet bilürüm
Sitemiñ varise eyle anı rağbet bilürüm
- 63a
2. Gâhice eyledigin kec-nigehi pâdişehim
İltifât-ı nażarıñdır deyü şefkat bilürüm
3. Kaçan ağıyâra ‘ itâb eyleriseñ mestâne
Şâd u ḥandân olurum bâ‘ iş-i izzet bilürüm
4. Hicr-i la‘l-i mey-i nâbiñla ḥumâr el vérse
Çekerim bâde-i telhi anı ḥidmet bilürüm

5. ‘Örfi’i eyleme ey şāh-ı cihānim āzād
Saña ķul olduğumu kendüme devlet bilürüm

-184-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ey cefā-cū nice bir hicrile giryān olalim
Nice bir ḥasretile ney gibi nālān olalim
2. Güle‘ arż eyle cemāliñ yine ey ǵonce-dehen
Ber-taraf eyleyelim firķati ḥandān olalim
3. Zülfüñüñ ķara niķabın gider ey meh-pāre
Bir bölüm ‘āşık ile ħurrem ü şādān olalim
4. Bār ise pīreheniñ gel çıkar ey nūr-ı başarı
Gel cefā-cū kerem ét nā’il-i ihsān olalim
5. Dilberi fikr ü ħayāl eyleyerek ey ‘Örfi
Biz de ehl-idil ile vāşif-ı ħubān olalim

63b

-185-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Yanar pervāne-i cānim yeter şem‘ -i şebistānim
Fetil ‘arż etme sultānim bu tāze dāǵa fettānim
2. Ney-āsā eylesem nāle olursuñ şevkile vāle[h]
Göñül dāǵıňla çün lāle meded ey şāh-ı ħubānim
3. Kerem eyle baña cānā yitirdim kendümi farzā
Göñül ‘aşķıňla bir şeydā açıl ey verd-i ḥandānim

4. Birinde destimiñ ayañ birisinde sebū ancak
Bu meclisde seni muñlak görem dér çesm-i giryānim
5. Bu ‘Örfidir saña ‘âşik yoluñda ölmäge lâyık
Olursañ va‘ diñe şâdîk gönderdim işte ķurbânim

-186-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Sâkiyâ şun içelim bir def‘ -i ǵam
Gelmesün fikr-i ma‘ âşicün elem
2. Neş’emiz gördükde reşk etsün bize
Yatdiği terden dilâ sultân-ı Cem
3. Dilberâ şikeste sebûlar çün tehî
Bezmini ǵarlı édeli ol ǵonce-fem
4. Ey göñül ferdâ içün gel ǵam yeme
Destiñe al kâse-i dem işbu dem
5. Zâhidâ yâriñ elinden içeriz
Dest-i pâkinden o sâki şunsa sem
6. Öyle mest olmak gerekdir bir kişi
Dîdesine girmesün bir nîk ü kem
7. Keşret erbâbı degildir tab‘ imız
‘Örfiye bâdile cânân ola hem

-187-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Göñül vérdim senin gibi şeh-i bī-dāda sultānim
Düşürdūñ dām-ı hicrāna édüb üftāde sultānim‘
2. Nice gül-zār-ı kūyuñda figān etmez seniñ bülbül
Ki ‘arż etmekdesin ruhsarıñı her yāda sultānim
3. Bahār eyyāmı yaklaştı ayaqlar devr ü seyr etsün
Rebī‘ iñ mevsiminde destiñe al bāde sultānim
4. Ne cem‘ -i māladır ķasdım ne ārzū-yı menāşıbdır
Baña vaşlıñ gerek dünyā ile ‘uqbāda sultānim
5. Gelürler mekteb-i ‘irfāna eṭfāl-i perī-rūyāñ
Tekāsül eyleme gel ‘Örfi’i üstāda sultānim

64a

-188-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Māni‘ -i vaşl oldu her tenhāyı kesret eyledim
Kendi kendimden gāyet de nefret eyledim
2. Etmedi bir kez icābet bulmadı tenhāyı çün
Nice kere ol perī-ruhsarı da‘ vet eyledim
3. Dil-rübāsız mey içilmez neş‘e te’sīr eylemez
Ğam hūcūm eyler ķaçanki ķasd-ı ‘işret eyledim

4. Kaşr-ı ‘ummāna düşürdüm dīde-bān ağıyārimi
Merdümānı ḥayretile ḡark-ı ‘ummān eyledim
5. Bunca māh u sāl-i eyyāmīm güzār étdi tehī
‘Örfiyā āyā niçün ben böyle ḡaflet eyledim

-189-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Söyleşilmez yārile çün böyledir de’b-i ḳadīm
Baña genc-i ḡamda dil-dārīn ḥayālidir nedīm
2. Gör esen mi ey şabā bildir baña cānānemi
Kākülünden bir hedāyādır getür ‘anber şemīm
3. Kanberimdir hāl-i dilber Ḥaydar-ı ‘aşķım bugün
Zūlfekārım hāmedir düldül baña ṭab‘-ı selīm
4. Ḥaşm ile etmek cidāl-i cengi düşmez şānıma
Mıştar-ı mecmū‘ a-i nazmīm baña cünd-i ‘azīm
5. ‘Örfi çün söyler sezāyi gūş éden añlar beni
Ma‘ na-yı mažmūnuma ancak éder fehm-i Fehīm

-190-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Gidelim seyre yine ‘azm-i gülistān édelim
Güle bülbül biz o gül-çehreye efğān édelim
2. Sünbül-i yāri ḥayāl eyleyelim gülşende
Bize sıklet véreyur ‘aklı perişān édelim

64b

3. Heves-i la^c l-i lebiyle içelim gel bāde
Zāhidi na^c rey-yi mestāneye ḥayrān édelim
4. Burc-ı hüsn içre bulunmaz aña beñzer dilber
Müdde^c ī varise gelsin beri ḥayrān édelim
5. Ağladım ‘Örfi ‘adūdan dédi şeh-nāz éderek
Gele dīvāna bugün cümleye dīvān édelim

-191-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Dīdārina bağmağa nigāriň ḥazer étdim
Āyīneye ‘ aksin düşürüb cilveler étdim
2. Cānānı temāşādayım el-yevm rakībā
Bu şīşe-i mevcûda velī bir nazar etdim
3. Ben yārimi taleble ne gezem deştle kūhı
Çün beyt-i dili dilbere cāy-ı maķarr étdim
4. Gülsende hezār étdi muḥabbet beni gūyā
Bostānı ṭarīkin ḥaber aldım güzer étdim
5. Gör kevkebe-i bahtińı ey ‘ Örfi-i şeydā
Bir gice ol gül h̄āba gelüb sīne ber étdim

-192-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Gōnce-i ümīdi açsa bāğ-ı dehr içre nesīm
Bülbül-i gūyā bezimde baña olurdı nedīm

65a

2. Gurbete düşdüm fütāde yār yok yāran yok
Hālim añsam sergüzəstин nakl éder rūh-ı Fehīm
3. Mū miyānīñ fikr éden ‘āşıkda қalmaz қılca cān
Böyle hālide şirātı geçmege Allāh kerīm
4. Āteş-i hasretile nār-ı iştiyākīñ sūzisi
Cismimi yandırdı çün pervāne yakar mı cahīm
5. Mescid-i ‘ālemde ‘Örfi nice ḥayrān olmasun
Kāimen zikrinde kimi kimini étdiñ muķim

-193-

Mefāilün Mefailün Mefāilün Mefāilün

1. Niyāz ettim bezimde rakşa çıktı yāri ditretdim
Mişāl dā’ire-i sille urub aqyāri ditretdim
2. Yazarken hīn zülfüñ köhne ‘ ayyāş olduğum bildim
Haṭā қıldım elimde ra‘ şe vār pergāri ditretdim
3. Teb-i hicriñde ditrer görüd ol mekkāre ben zāri
Dēmiş hengām-ı vaşlımda ben ol bīmarı ditretdim
4. İşitdim sem‘ -i bezminde dolaşmış grimiş aqyāri
Bir āh-ı sūz-nāk étdim ki dilden nāri ditretdim
5. O cāndan ayırub ey ‘ Örfi hamdülilāh murād üzre
Boğazından ‘ aduyı aşdım ammā dārı ditretdim

65b

-194-

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

1. Dédi 'aşk dāsitānıñ bilmezin dānāyı söyletdim
Anıñçün meclisimde Қayşile Leylāyı söyletdim
2. H̄umārim fehm édüb sālūs-ı mey-hāne şunub
Beni söyler görünce dédi çok mevtāyı söyletdim
3. Meger kim cā-be-cā būs eylerimiş la'l-i dildarı
Ne қanlar yutdum ağızın arayı şahbā söyletdim
4. Edirne güllerinden olduğum yetmez mi bu şāhid
Nezāket ile açdım bülbül-i gūyāyı söyletdim
5. Riyāz-ı dehr içinde var mıdır 'Örfi gibi üstād
Şikenc-i turresiyle 'örf édüb a'dāyı söyletdim

-195-

Mefā'īlün Mefā'īlün Fe'ūlün

1. Kapuñdan dūr édüb baht-ı siyāhim
Bahāne ṭāli' imdir yok günāhim
2. Édüb 'ālī nażarla iltifātı
Nażar étdi baña kendi nigāhim
3. Sitarem pesde ṭāli' nā-müsā' id
Çıkar bālāya Bāri dūd-ı āhim
4. Raķib oldı arada vehm-i deryā
'Aceb düzdāne bekler şāh-ı rāhim

5. Unutma ‘Örfi gibi derd-mendi
Seniñdir çün emir ‘âlî-câhîm

66a

-196-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Eyledik bezmine varmaķdan o yârı keselim
İncinür belki o gül-fem hele hârı keselim
2. Nev-bahâr érdi niye açmadı gül-i bâğ vişâl
Nâleler eyleyelim zâr-ı hezârı keselim
3. Çün girân olmadadır naħl-i dile berg-i firâk
İzdiyâd olmaya dil ǵuşşası bârı keselim
4. Hâvż-ı ümmîde akaar hûn-ı sirişkim her dem
Ey cefâ-cû ne olur yok yére cârî keselim
5. Tayy olundı bu ǵazel ‘Örfi keselvérdi deyü
Eylemiş һande meger rûy-ı nigârı keselim

-197-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtü Fâ‘ ilün

1. Hâsret-i cânâneden oldum ziyâde pûr-elem
Etmez oldı meclise zîrâ o meh važ’ -ı қadem

2. Hātif-i ilhām ḡayb étdi tesellī gönlüme
Bāri der-hātirdir ol yāriñ ḥayāli dem-be-dem
3. Būlbūl-i aşüfte-i feryādım eyler bī-huzūr
Kim yüzin göstermez ise bir dahı ol ḡonce-fem
4. ‘Ār u nāmūsı yolunda pāyimāl etsem nola
Rāzıyım rüsvā-yı ‘ālem olmağa etsün kerem
5. Akrabā vü aşdıka éder naṣīḥat ‘Örfiyā
Rişte-i sevdāyi mümkün mi o dilberden kesem

66a

Harfü'l-Nūn

-198-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilatün Fā‘ ilatün Fā‘ ilün

1. Cün ‘adū iğvā éder yār olduğuçün neylesün
Söyledir bezminde ağıyar olduğuçün neylesün
2. Yoķ yere feryād éder bülbül şikāyet eyleyüb
Gül düşer cün üstüne hār olduğuçün neylesün
3. Çār ü nā-çār dil ḥakīkat her zuhūrı bunlarıñ
Sa‘ d ü nahş ü baht ü idbār olduğuçün neylesün
4. Şem‘-i zātiñ pertevinden dönmede fānūs-ı čerh
Ebr ü bād ü čerh-i devvār olduğuçün neylesün
5. Bulmadı bu ‘illete Loğmān ü Eflāṭūn ‘ilāc
Derd-i aşķa ‘Örfi bīmār olduğuçün neylesün

-199-

Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün

1. Gülistān içre bülbül oldı aşüfte fiğānimdan
Unutdı lānesin ben dūr olalı aşiyānimdan
2. Beyābāna şalub āhir beni rūzīgār ammā
Esen mi ey şabā bilmem ḥaber yok nev-civānimdan
3. Benim feryād ü zār ü nālemi 'ayb eylemiş nādān
Ne bilsün ey göñül bīgāneler rāz-ı nihānimdan
4. Ne bānū-yı ümmīdile 'arūs-ı kām el vérdi
Ne bir sıhhät ḥaber var hāşılı yāre nişānimdan

67a

5. Nola hicriyle ey 'Örfi şeb olsa kisve-i cismiñ
Cüdāyım ḥayli demdir kākül-i 'anber-feşānimdan

-200-

Geçmez der idiñ ey dil-i şeydā perimden ǵazelini nazma bā' iş bu
olmuşdur ... 'Örfi-i derd-mendiñ dört ..... dilbendi iki günde 'azm
..... étdiklerinde firkatleriyle bu ..... nazm eylemişdir.

Mef̄ ūlü Mefā' ūlü Mefā' ūlü Fe' ūlü

1. Geçmez dér idiñ ey dil-i şeyd[ā] siperimden
Gör tīr-i ķażā açdı zaһim tā cigerimden
2. Ey dil er-iseñ bağlama bel bu zen-i çerhe
Kim yere düşüb çār güher zer kemerimden

3. Envā^c-ı şafā çıktı gözümden kuḥūl-āsā
Bārān-ı sürüħ dem-be-dem akdı başarımdan
4. ‘Aynimde degil idi benim mācerā-yı ğam
Şad cūy zuhūr eyledi bu çeşm-i terimden
5. Ağlar deyü ṭa^cn eylemeñiz ‘Örfi-i zāra
Yas étdi felek bile benim bu kederimden

-201-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Zevk-i bāg eyler egerçi bāg-bān
Gör ne otlar yoldurur aña cihān
2. Leyli gösterse yüzin Mecnūn éder
Murğ-ı sevdā serde eyler āşıyān
3. Bir lebi Şīrīne kim Ferhād olur
Tīše-i āhile eyler terk-i cān
4. İki gün bir bezm-i ‘ayşe gelse yār
Çün peri olur üçüncü gün nihān
5. ‘Örfiyā gülşen mekān eyler hezār
Kuşça cānı ḫalmayub eyler figān

-202-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Āşināyım dilbere bīgāneler reşk eylesün
Cāy-gāhi sīnedir kāşāneler reşk eylesün

2. Şem^c a-i kāfūr olub mihrāb-ı dilde gerdeni
Dā^c imā endīşeñe pervāneler reşk eylesün
3. Gösterir gāhice halķa-çīn édüb gīsūların
Zülfünүñ zincirine dīvāneler reşk eylesün

67b

4. Nukl-i bezmim būs-ı la^c l-i dil-rübādır her zemān
Arkasından çatlaşın kestāneler reşk eylesün
5. Mest-i ‘aşk-ı ḥayret-efzāyı leb-i dil-dārile
‘Örfiyā şol neş’eñe mestāneler reşk eylesün

-203-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. Akşa miyān-ı şuffede şādū’r-revān revān
Gitse gürūh-ı ḡam daḥi bizden yegān yegān
2. Acsa niķāb-ı zülf-i siyāhkārin ol āfet
Baksa o çeşm-i fitneye dīde yamān yamān
3. Bir şubḥ idi gösterdi cemāl-i āfitābesin
Dil vērdim o ḥurşīd-i cihāna cihān cihān
4. Bir ȝerre zevāl érmez idi hüsn-i dilbere
Rahm eylese ‘uşşāķına her nev-civān civān
5. Şabr édebilür mi buña ‘Örfi gibi ‘āşık
Tā nāfe degin sīne-küşāda amān amān

-204-

Me^c fâlün Fe^c ilâtün Fe^c ûlün

1. Şehâ sen âfet-i devrân imişsin
Güzellik ceyşine sultân imişsin
2. ‘Azîz étdiñ beni lûtfuñlâ cânâ
Meger sen Yûsuf-ı Ken^c ân imişsin

68a

3. Şifâ étdi bu bîmâra lebiñden
Tabîbâ derdime dermân imişsin
4. Dédiler ay tutuldı nişf-ı şebde
Bu şeb kimde ‘aceb mihmân imişsin
5. Edüb esrârıñā ‘Örfî-i şeydâ
Meger kim cân içinde cân imişsin

-205-

Mef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c îlü Fâ^c ilün (?)

1. Var gerden-i sîminde anıñ bûy-ı yâsemen
Fül yâsemîndir ol tâze gül-beden
2. ‘Âşık dokunma destile pâlûde-i terdir
Cism-i mülâyemetle lettofetle penbeden
3. Ruhsârınıñ evşâfin işitmiş gibi me’vâ
Her lahzâ gezer kûyımı hefte-sekiz ‘aden
4. Ol âb-i rûy-ı ‘âlem eger vâdiye çıkışa
Neşv ü nemâya söz mi kalur müjdeler çemen

5. Feyż-i nesim-i hażret-i Bāri'yle göründi
Açdı niğabın Ḳ Örfiye gül-çehre-i sühan

-206-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ İlün

1. Ol peri gül gibi ḥandān olmasun yā neylesün
Bülbül-i şeydā da giryān olmasun yā neylesün

68b

2. Ḥär-ile ülfet éder ol ḡonce-fem gül-zārda
Dīdeden eşkim firāvān olmasun yā neylesün
3. Dem-be-dem bağın yaķar dāğ-ı ġam-ı ‘āşıklarıñ
Ney gibi ‘uşşāk-ı nälān olmasun yā neylesün
4. Pādişehdir dāmeniñ būs etmege nevbet mi var
Bendeler ḥāk-ile yeksān olmasun yā neylesün
5. Gösterir perçem ucın ol şūh-ı fettānim baña
‘Örfiyā diller perişān olmasun yā neylesün

-207-

Bir duhter-i zühre-ahter der-i germābeden cān gibi hemān çıkuñ eṭrāfi
seyrān ü ‘ālemi ḥayrān étdikden şoñra peri gibi der-i ḥammāmda nā-
bedid ü pīnhān olmaǵla bu ḡazel nazm olunmuşdur.

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Çıkdı germābe derinden yine bir āfet-i cān
Rūy-ı gül ḡonce-dehen sīnesi āyine hemān

2. Gamzesi tīr-i ķazā gibi mü’essir cāna
İki ebrūları İstanbul işi iki kemān
3. Lebleri sāgar-ı ahmer nite kim kāse-i Cem
Şundi bir bāde kim etdi beni mest ü ḥayrān
4. Cāme-i ağı anıñ dām-ı dil-i ‘āşıkmış
Halqa-i zülfe döküb dāne-i ḥālin fettān
5. Görmedim böyle nigārı nice demdir ra‘nā
Günde bī-ḥad gül açar gerçi gūlistān-ı cihān
6. Dahı vaşf eyler idim ḥiyre getürdi çeşme
Pertev-i hüsn anıñ nūr-ı mihirden tābān

69a

7. ‘Örfi germābeden inmişdi göründi gitdi
Bir perī idi meger oldı gözümden pinhān

-208-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Yüz çevirme dilberā bu bende-i dīrīneden
Görelim bir kez ne şüret görinür āyineden
2. Zümre-i ‘uşşākıñā ķıldiñ beni mehter şehā
Kūs u ṭablıñ çalınur nevbet-be-nevbet sīneden
3. Haşm-ı dūna eyleme cānā nigāh-ı iltifāt
İşler işler tīr-i müjgāniñ dil-i pür-kīne
4. Tār-ı zülfüñ setr éder seyre cemāliñ gencini
Bir ṭīlism-ı mārdır kim görülür gencineden

5. ‘Örfiye göstermediň bir heftedir dīdāriň
Í‘timād eyle həsəb ét cilve-i āzīneden

-209-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Sharāb-ı ‘aşk-ı dilber var hamr ey dil yasāğ olsun
Ben āzād eyledim peymāne’i varsın çirāğ olsun
2. Beni ‘uşşāk içinde iħtiyār etmiş meger zülfī
‘Aceb bend oldum ol dāma nigāriň yüzü ağ olsun
3. Dehen-būsı müyesserdir ney-āsā sīne pür-dāǵa
Éderse merħamet çok yakmağa bāri du-dāǵ olsun

69b

4. Nigāhı iltifatıdır degişmem cümle dünyaya
Yeter bir gūše-i çeşmi güzellerde buçağ olsun
5. Ne ḡam şimdengerü ‘ālem raķibin olsa temlīki
Yemīn etmiş višāle ‘Örfiyā dünyada sağ olsun

-210-

Fā‘ılätün Fā‘ılätün Fā‘ılätün Fā‘ılün

1. Sünbül açıldı bahār érdi cinān oldu cihān
Sāyeler her birisi oldu müferriḥ eyvān
2. Tūğ-ı şāhī çı́karub ravżaya sultān-ı bahār
Bezedi taht-ı cemen-zārı kurıldı dīvān

3. Cümle rāhatda ola vakt-i şerīfimde déyü
Gönderüb peyk-işabāyile mü'ekked fermān
4. Açalım dīde'i nergis gibi sāki kerem ét
Cāmī şun nūş édelim şimdī şarāb-ı reyhān
5. Dem-i cān-bahş ise ey 'Örfi nola feyz-i bahār
'Ayn-ı 'ibret ile bak cămleye érdi nev-cān

-211-

Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün

1. Şehā seyreyledim hüsnüñ murādım üzre dilbersin
Hayālim şafħasında naşş olan dildāra beñzersin
2. Metā' -ı vaşlıña mālik olanlar bilmemiş kıymet
Nükûd-ı ekşimi vérdim saña benden ne istersin

70a

3. Görüb rūyuñda ḥayāliñ dūd-ı āhım çıkdı ' ayyūka
Yağarsın 'aşıkı zīrā güzellik içre ' anbersin
4. Mürüvvet eylesen kānūn olur ' uşşāķa sultānim
Melāħat kişverinde Hüsrev olduñ bellü serversin
5. Mükedder eylesin ' Örfi dehāniñ vasfinı cānā
Ki medhiñde ḥalāvet var ' aceb ḥand-i mükerrersin

-212-

Mefā' īlün Mefā' īlün Fe' īlün

1. Serīr-i şivede ḥākāñ-ı devrān
Melāħat kişverinde şāh-ı ḥūbān

2. Göñül uğruladı şandük-i dilden
Alub varımı şimdi ķaldım ḥayrān
3. Ḥużūr-ı na’ib –i ķāzī-i ‘aşka
Buyur kim varalım haşmile gūyān
4. Ne alurlar güher kışmından ekşim
Yāhūd kālā-yı varım bunca fettān
5. Gelürler yanına da‘ vāda elbet
Şehādet eylemez mi şevk ile cān
6. Görünce ‘arżuhāl-i bī-mecāli
Seniñdir lüt̄f u ihsān ile fermān‘
7. Du‘ ā-gūy-ı devām-ı devletiñdir
Deriñde bendeñ ‘Örfi-i du‘ ā-h̄ān

70b

-213-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Yüz bulub çıkışmış ruḥuñ üzre o ḥāl-i ‘anberīn
Eylemiş ruhsarıñı cānā Süleymānī njigīn
2. Tīgin ‘üryān eylemiş ǵamzeñ bakılmaz çeşmiñe
Çok tesellī eyledim olmaz nidem gönlüm emīn
3. Gerdeniñde kakülüñ ucın baña dām eylediñ
Geçmezim öyle boğazdan olsa biñ yerde kemīn
4. Yaza yaza vech-i taħrīri yüzüñ gördüm seniñ
Naķd-i ‘aşķiñ aldım ammā gönlümi vérdim rehīn

5. Okuyub ḥandān olur ḡonca-fem āşarımı
Çünkü tāze gül açar ey ‘Örfi bu tāze zemīn

-214-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Gör belāyi yine bir dilbere oldum meftūn
Kāküli fikri éder her gice ‘aqlım şeb-ḥūn
2. Nice şīveyle geçer ben dahı benden geçerim
Ḳalurum ḥayretile ḥāne-i ḡamda maḥzūn
3. ‘Ömri çok olsun éder baña mürüvvetle nigāh
Neyleyeyim ḡamzeleri bağrim eyler pür-ḥūn
4. Çeküb āğuşa désem ḥalimi tenhāda aña
Lüt̄f éder idi o meh olmuş iştidim mey-gūn
5. Ta‘n-ı düşmen eger olmasa arada māni‘
‘Örfi-i zārı viṣālile éderdi memnūn

71a

-215-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Āh cefā-cū çeşmiñ ḫafet bir ‘aceb mekkāresin
Dilde cevriñ çok görünmez baķ dilerseñ yāresin
2. Tīr-i ḡamzeñ ḫaldı zaḥm içre oñulmaz yāreler
Bir ‘ilāc olmaz baña bildim ki elmās-pāresin

3. Ayda bir taklīd éder ebrūña ey meh-rū hilāl
Yerle gök mābeyni var bilmez meger kim arasın
4. Kaşdım ağıyārı izāle eylemekdir dūstum
At ‘adūnuñ al elinden bir yaña ḡaddāresin
5. Em dédiñ dil-ḥasteye sükker dehānīñ ey ṭabīb
‘Örfi-i bīmārīñ ey dilber bilürsün çāresin

-216-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Ārzūda dil o şūḥı rüz u şeb giryān iken
Her temāşāda vücūd āzürde-i müjgān iken
2. Dem-be-dem pervānesin yakar çerāğ-ı hüsnüne
Cān atalar bir nigāha āteş-i sūzān iken
3. Dédiler dahme açılmış māl bulmuş mağribi
Merdüm-i dīde şikāf-ı sīneye ḥayrān iken
4. Mū miyān endīşesinde hāṭırım oldı şikest
Fikr-i gīsū-yı perişānile dil vīrān iken
5. Çün ‘azīz eyler seni ‘Örfi Züleyḥā-yı ḥulūş
Gördüğün rü’yāda ekser Yūsuf-i Ken‘ān iken

71b

-217-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Gūş éder ise o gül ben bülbülün zār olduğın
Faṛr éder sünbülle dāmānı pür-hār olduğın
2. Cün be-dīdār olmada dā’im ḥayāli dīdeme
Korkarım dilber ḥayālin istemez yār olduğın
3. Sīnemi açdım ko zaḥm ursun ḥadeng-i ġamzesi
Bilürüm ol ķāşı yāyiñ çeşmi tātār olduğın
4. Sevmiş ol meh-rū işitdim bir nigārı ditredim
Cānımıñ fehm eyledim yāre ḥırıdār olduğın
5. ‘Āşık oldürme dédim ol şāha dédi hışmile
Var mıdır ‘Örfi seniñ dehr içre ḥünkār olduğın

-218-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Bir ‘aceb endīsedir ḡurbetde efkār-ı vaṭan
‘Andelīb-i cān éder elbette ezkār-ı vaṭan
2. Şad hezār ḡurbetde iken durmayub feryād éder
Zer ķafesden hoş degil mi bülbüle ḥār-ı vaṭan
3. Bāğ-ı firḳatde eger bir ḡonce-fem görsem hemān
Hāşıl olur dil dirahti üzre gūlnār-ı vaṭan
4. Kevşer ırmağı gelir mi ‘aynime sensiz benim
Kim serāb oldu bu yerde baña enhār-ı vaṭan

5. ‘Örfiyā ġurbet nedir fehm eylesin ehl-i dilān
Dilde bir mübhēm mu^c ammā oldı esrār-ı vaṭan

72a

-219-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Girmez düşüme yāri ḥayāl eyledigimden
Ḥazz eylemedi seyr-i cemāl eyledigimden
2. Būs édemedim la^c l-i şafā-bahşını gitdi
Dil-teşnelere vaşf-ı zülāl eyledigimden
3. Gūşına girüb nālelerim merħamet etmiş
Derdiyle bu şeb çeşmi hilāl eyledigimden
4. Yapılmadı vuşlat ile ḥayfā ki derūnum
Bīhūde yere fikr-i muḥāl eyledigimden
5. Uyhuyı ḥarām eyledi ey ‘Örfi cefāsi
Etdiklerini yāra helāl eyledigimden

72b

-220-

Mef^c ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. Vérdik şarābı dilbere güftāra başlasın
Şeydāları aşüpfe olub zāra başlasın
2. Yāriñ ḥiṭābı sem^c-i dile ṭurfe nağmedir
Geh iltifāt ü gāhice ăzār başlasın

3. Hā'il olur mı ḫāşık u ma'şūka bir mekān
A' dā dilerse arada dīvāna başlasın
4. Şāhiñ murādi rūha imiş sür piyādeyi
Kaçın öñünce bildigi reftāra başlasın
5. Bir tīfl-i dil ki 'Örfi gide mekteb-i ḫaşka
Ebcded yerine şevkile eş'āra başlasın

-221-

Fā' ilātün (Fe' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Gūl' izār-ı rujuñuñ şevkine ey ḡonce-dehen
Bülbül-āsā éderim nāle'i gülşen gülşen
2. Seyre 'azm eylesem ey ǵamzesi hūnī sensiz
Ravżalarda baña hānčer görinür her sūsen
3. Maşrik- gerden-i berrāķıñā pervāne benim
Reşk éder böyle semen cismiñe her sīmīn-ten
4. Niсe inkār ile dérdim yeñile aǵyārīñ
İntisāb etmege gūl cāmeñi kim idi diken
5. Seyr-i gūl-zāra 'aduyile gidersin tenhā
'Örfi-i zāra revā mı ola kühen mesken

73a

-222-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Sādeler giyse vü reftār etse servim ber-çemen
Şanurum bir servi ağuşa çekübdür yāsemen
2. Öyle bir pālūde-i terdir letāfetle anīñ
Cismine el degmedi ammā mülāyim penbeden
3. Nerm éder āhen-dilānı sīne ‘ üryān eylesem
Etmesün āzürde yā Rabb anı tār-ı pīrehen
4. Düşmesün hicrile tīg-i hāra şeydā bülbüli
Ola her dem tāze bir öyle vücūd-ı gül-beden
5. Nice Ferhād olmasun ‘ Örfi gibi ‘ aşıkları
Görmedim dünyāda anīñ gibi bir Şīrīn-dehen

-223-

Fā‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn (Fa‘ lün)

1. Bezm-i efkāra gelirse hūbān
Ramażān olduğın añmaz şabān
2. Dükenür şīşe-i dilden şabrı
Olsa kum sağışı şabra imkān
3. Etmez imsāk vişāline anīñ
El şunar ni‘ met-i cānāna hemān
4. Meh-i nev gibi görüb ebrūsın
Birden eylere iki ‘ iyde ķurbān

5. Ramażāniyye murād étdi o şūh
Oldı ‘Örfi bu ḡazel bā-fermān

73b

-224-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Saña hoşdur benim nālem beni āzādı neylersin
Giriftiz zülfüne çün ney ‘aceb feryādı neylersin
2. İşāret eylemişsin ceyş-i müjgāna bu eşnāda
Perişān eyledi dil kişverin imdādı neylersin
3. Ki sensin pişe-kār-ı nāz ü şīve ey cefā-kāra
Bu nāz ü şīve’i ta‘līm içün üstādı neylersin
4. Démişsin bir hediye vérmedi ben zār içün cānā
Yetişmez mi saña cān u dilim īrādı neylersin
5. Şikār etmekse ķasdıñ murğ-veş bu ‘Örfi-i zārı
Dü çeşmiňle nigāh ét gayrı bir şayyādı neylersin

-225-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Buldum ‘aşkın ‘ākıbet mey-hānesin
Ey göñül ammā ‘aceb mestānesin
2. Şu‘ le-i şem‘-i ruḥ-ı dildārda
Şubḥa dek her gīce sen pervānesin

3. Yanmağı yakılmağı ‘ayb eylemeň
Çünkü pervâne degilsin ya-nesin
4. Cânını ƙurbân éder üftâdeler
Âşikâre göricek cânânesin
5. Bir emânetdir bu sırr-ı ‘âşıkâan
Açma ‘Örfî söyleme efsânesin

74a

-226-

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. Çeşm-i giryânım benim hicriňle mercân olmasun
İstemem cânâ yüzüñden günde bir kan olmasun
2. Güldürür aǵyârı yoḥsa ağlamaň müşkil degil
Eyleme ǵam-gîn ‘adâ şâd u һandân olmasun
3. ‘Âşık-ı bî-çâreňi yandırmasun dâğ-ı ǵamîň
Nâyile dem-sâz olub hüznile nâlân olmasun
4. Rü‘ yetimle ey zemâniň Yûsufi eyle ‘Azîz
Hasretiňle һâne-i dil beyt-i aħzân olmasun
5. Gel һarâb etme dil-i ‘Örfî-i zârı cevrlie
Âşiyâniňdir şehâ bîhûde vîrân olmasun

-227-

Fâ‘ ilâtün (Fe‘ ilâtün) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ruħlarıň seyr eylesin Bâğ-ı gülistân isteyen
‘Âriziň қılsın temâşâ verd-i һandân isteyen

2. 'Aks-i gül-fâmiňla peymâne olupdur la' l-gûn
Lebleriň görsün bezimde la' l-i mercân isteyen
3. Olmuşum bîmâr-ı firkat der-firâşım ey tabîb
İşte bu dil hastedir her demde dermân isteyen
4. Hâzïkündan 'illetin ketm eyleyen bulmaz devâ
Haste-i 'aşkım benim dîdâr-ı cânân isteyen
5. Gûlşeni ârzû édüb "azm eyledi 'Örfî seher
Yanıma gelsin benim aşüfte yârân isteyen

74b

-228-

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün (Fa' lün)

1. Görse ruhsarıň eger bülbül-i cân
Kafes-i tende olur haķ-Kur'ân
2. Görmesem hande lebiň şoncesini
Teng olur başıma bu kevn-i mekân
3. Gûl-ruhuň şevkine düşdüm yoħsa
Öldürürdi beni ġamla hicrân
4. Bâga çıkışa ruhuň gûl-zârı
Çünkü girmez ele böyle devrân
5. Gûl-'izârıň beni söyledi yine
Eylediň 'Örfî'i aşüfte hemân

-229-

Mefā^c īlün Mefā^c īlün Mefā^c īlün Mefā^c īlün

1. Dil-i ^caşık çü nāfe hūn-ı dille müşg-bār olsun
Şabādan kākül-i ^canber-feşānī tārumār
2. Açılsın gül-ruhı ḥandeyle gül-zār-ı şafāyide
O şevkile göñül şeydā vü aşüfte hezār olsun
3. Қayır (?) feryādım gūş eylemezse şimdi cānāne
Dem-ā-dem hātırımda tek benim ol gül-^cizār olsun
4. Fetīl-i zahm-ı sīnem ǵamze-i sāhib-kırānīdir
Nigāh etsün baña cānāne cismim raḥne-dār olsun
5. Temāşā-yı cemen-zāra giderken ^cÖrfi sereyler
Cemālin gösterir elbet hezāra nevbahār olsun

75a

-230-

Mefā^c īlün Mefā^c īlün Fe^c ūlün

1. Bu gönlüm beytiniň mihmānı sensin
Anıñçün cānımıň cānānı sensin
2. Belī sensin éden dil-haste cānā
Yine her derdimiň dermānı sensin
3. Gǖl-i nāzendesin her ^candelībe
Hezāriň nāle vü efğānı sensin
4. Fütāden bahr-ı fikre nice düşmez
Cihāniň fitne vü fettānı sensin

5. Sirişkile eziyet vérme yāre
O güldür ‘Örfiyā bostānı sensin

-231-¹⁶

Mef̄ ūlü Mefā‘ilü Mefā‘ilü Fe‘ulün

1. Dil pāre gōñül zevraqın āyā ne çekersin
Şimdengerü girdābile ‘ummāna çekersin
2. Pervāne olub şem-i ruhı şevķine yāriñ
Bīçāre anı āteş-i sūzāna çekersin
3. Cevr etse de şekvā édemem çünki perīdir
Yer étdi gōñülde dil-i vīrāna çekersin
4. Bend oldum o yāriñ ser-i gīsūsuna tenhā
Zencīr-i siyeh zülfuni dīvāne çekersin
5. Vaşlını temennāda güher nazmımı görmüş
Haklımda dédi şübhə-i dürdāne çekersin
6. Cün pentere(?) şehbāz-ı nigehden ķatı dūruz
Kullāb-ı hākīkat yine cānā ne çekersin
7. Hengām-ı çerāgān ‘aceb ‘işretdesin ‘Örfi
Kim lāle gibi sāğar-ı şeş-hāne çekersin

---

¹⁶ Bu ǵazel varak 112b’deki ǵazeldir. Kafiyelenişinden ötürü bu kısma alınmıştır.

-232-

Harfü'l-Vāv

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilūn

1. Kūhdan şahrāya cārī olma hem-vāre şu
Érdi çün alçağa yüz sūrmegile dīdāra su
2. Tālib-i cānān olan ‘āşıkda varlık var midir
Maḥv éder deryāya cismin dem-be-dem bī-çāre şu
3. Ḥasret-i lā‘ lile ben gitmek revā mī teşne-leb
Dūşlar raḥm eylesin vērsün baña bir pāre şu
4. Nola akarsa sirişkim cūyı pāy-ı dilbere
Akagelmişdir gözüm incinme her gül-zāre su

75b

5. ‘Örfi gibi geşt éder dünyayı şu çün sūbesū
Şevk-i la‘l-i yārile oldu hele āvāre şu

-233-

Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn Mefā‘ ilūn

1. Dem-ā-dem yüz vērirsin kāküle maḥz-ı hātādīr bu
Perīşān eyleme ‘uşşākı şāhim bir recādīr bu
2. Yeter ḡonce-şīfat dil-teng olan gül-zāri ‘ālemde
Açar her ṭab‘-ı nāşādī esen bād-ı şabādīr bu
3. Nola keyfiyet-i la‘ liñ bulunmaz ise sāğarda
Gül-i ḥamrāya beñzer ḥoķķa-i cām-ı şafādīr bu

4. Nigāh etmek ne mümkün mest-i yāre diķķatle
Baķılmaz neyleyim ammā müji tīr-i ķażādır bu
5. Baňa raḥm etmediñ çokdan görüb hāl-i perīşānim
Esirge ‘Örfi-i zāri ķapuñda bir gedādır bu

-234-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Fe‘ülün

1. Ne vaħšílik éder ol çeşm-i āhū
‘Aceb bilsem neden ķaçar o meh-rū
2. Kemīnim yok benim āmāde kendi
Şikār eyler beni ol tār-i gīsū
3. Nesīmā bū yayıldı çünkü ħalka
Mu‘aṭṭar eyledi dünyayı hoş bū

76a

4. Cemāl ‘arż eylese bir kerre farzā
Çıkar her gūşeden biñ na‘ re-i Hū
5. Elem çekme firāk-ı yāra ‘Örfi
Nihāndır ādemiden her peri-rū

-235-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Fe‘ülün

1. Bize yok iltifātiñ ey cefā-cū
Yanıñda it gibi düşmenler ulu

2. Siyeh çeşmîn görüb sahrâya düşdi
Hotenden geldiler şan çifte āhû
3. Taḥammül édemem bār-ı firâka
Żā‘ ifim dilberâ çün tār-ı gīsū
4. Görürsem āb-ı rūyuñ girye etmem
Durur bunda efendi her akan şu
5. Mürüvvet vakıtidir lüt̄f eyle cānā
Kadīmī ‘āşikîndir ‘Örfi yā Hū

-236-

Bir kelb-i ża‘if cān vérir iken Hū deyü birkaç def̄ a na‘re urub terk-i
mezbele-hâne-i fenā etmekle bu ǵazel nazmına bādī oldu ey ‘āşık u ey
ṭālib-i ḥaqq ma‘lūm ola ki cümle eşyā zikr ü tesbīhe me’mūrlardır gerek
ķamu ḥayvānāt ü cemādāt.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Cümle eşyā zikr éder dil-dārı Hū
Çün güzeldir her güzelden Bāri Hū
2. Cevr-ile öldürse ‘uşşākın eger
Cān vérince étdigi ezkārı Hū

76b

3. Her nüfusun şoñ deminde yārile
Bağmayub cānā éder ikrārı Hū
4. Kelb-i taḥkīr eyleme ḥod-bīn olub
Oldı āhîr demde çün ezkārı Hū

5. Bir ‘aceb dilberdir ol mümtāz kim
Dér aña dehriñ ḫamu dil-dārı Hū
6. Baña cevrin gerçi taḥmīl eyledi
Kıl taḥammül ‘Örfiyā her bārı Hū

-237-

Mefā‘ılüün Mefā‘ılüün Fe‘ılüün

1. Ne sihr étdi baña bilmem o meh-rū
Ne şabrim қaldı ne rāhat ne uyhu
2. Ne tākat қaldı cismimde ne dermān
Olub vird-i zebānim yār-i men Hū
3. Gözümden cūy-bārıñ çıktı zewki
Çün oldı hicrile eşkim akarşu
4. ‘Aceb sevdāya düşdi dil-i fütāde
Baña dām oldı çünkim zülf-i hoş-bū
5. Hele öpdirdi āhir ‘Örfi yārı
Nice iğvā ile aǵyār-ı bed-hū

Harfü'l-Hā

-238-

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

1. Ruḥuṇ ḥayīne-i zāt-ı Ḥudādīr yā Resūlallāh
O sırrıñ maḥremi ehl-i şafādīr yā Resūlallāh
2. Gözümde perde-i ḡaflet göñülde ẓulmet-i ḫışyān
Dü ḡeṣmi nūr u fer vēr bī-żiyādīr yā Resūlallāh
3. Kebāirle şāğāīr ḫilletimdir cūn devā senden
Ḥadīṣ-i raḥmetiñ mahż-ı şifādīr yā Resūlallāh
4. Günāhım çoṅluğun añdım belim bükdüm kemān-āsā
Ḥacāletden ülf-i Ḳadem dütādīr yā Resūlallāh
5. Yüzüm yok varmaǵa dergāhiña lūtf eyle ḫÖrfiye
Dü ḫālemde seniñ kāriñ ḫatādīr yā Resūlallāh

-239-

Fā' ilātün (Fe' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Cümle düşmenlerimiz dil keser inşā'allāh
Görür ol vaqt-i sürürü nažar inşā'allāh
2. Merdimiz şekl-i ḡarībānede pāy-i devlet
Ḥāne-i pür-ḡama bir gün başarı inşā'allāh
3. Hasret-i yāra taḥammül gibi olmaz hoş rāy
Vaqt-i sā' atle éde cūn güzer inşā'allāh

4. Mübtelâ'iz éderiz vaşlı temennî Haķdan
Ola tedbîre muvâfiķ ķader inşâ'allâh

77b

5. Bula ey 'Örfî revâcın gün ola kâle-i fem
Żarâr étmez güher-āsâ hüner inşâ'allâh

-240-

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

1. İlâhî hâṭır-ı mahzûnumı ǵamdan ḥalâş eyle
İlâhî dîde-i giryânımı nemden ḥalâş eyle
2. İlâhî tîr-i ekdârile mecrûh olmasun sînem
İlâhî zaḥm-ı ǵamdan aña merhemden ḥalâş eyle
3. İlâhî 'uķde-i müşkillerimi ḥall éden sensin
İlâhi ǵuşşa-i kâbûs-ı a' ʐamdan ḥalâş eyle
4. İlâhî fîkr-i fâsidden ola endîşem âzâde
İlâhî gönlümi şâd eyle mâtemden ḥalâş eyle
5. İlâhî 'Örfî-i ǵam-hâri ḥurrem eyle lûtfuñla
İlâhî iki 'âlemde ķamu semden ḥalâş eyle

-241-

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1. Çünkü âb-ı zindededen vêrilmedi İskendere
'Ayn-ı 'âlemde bir içim şu bulunmaz bizlere

2. Nâlemi gûş eyleyüb etmez teselli lûtfile
Hicrile göz yaşam akdìhi hiçbir olmaz yerkere
3. Halka halka dâm édüb zülfeyn-i ruhsârin o şûh
Gör Müselmâni esîr etmek diler kâfirler
4. Beslenür itler gibi a' dâ der-i dil-dârda
Bir gice gâyet dokundı atılıub hâtırlara
5. Rûz u şeb ey 'Örfî meddâh-ı cemâl-i dilberiz
Eylemez mi şâh olan lûtf u kerem şâ' irlere

-242-

Fâ' ilâtün (Fe' ilâtün) Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Düşdi gönlüm yine bir şîvesi çok fettâna
Diyemem hâl-i diger günümü bir yârâna
2. 'Âşık öldürmege hançer taķınur görmüşler
Şâkînub korlu düşürme dil-i şeydâ cânâ
3. Âteş-i hicriñe tâkat yoğiken dillerde
Şimdi nâr-ı ruh-ı yâre bu kadar pervâne

78a

4. Dâma düşsün dér iseñ ol gözü şehbâzi dilâ
Râm olur dâne-i zerle hele gönder aña
5. 'Örfiyâ şimdiki 'aşrıñ güzelini şaydı
Zer ü sîmîle imîş söyleme hiç yâbâna

-243-

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

1. Ol āteş-pāre dilber her kaçan çıkışa çemen-zāra
Ça'ir ça'ir yanar ' aşık āteşinde nice bī-çāre
2. Libāsi āteşī aṭlas muğaddem şalimiş ammā
Yağlı parıl parıl her kez bakılsa rūy-ı dil-dāra
3. Muḥabbet nāri ey pervāne bezminde söyünmez hiç
Yağlı rahm eyle şayyed hāliñe bak şem'-i ruhsāra
4. Neler eyler gör-indi saña şimden şoñra ol āfet
Hayālin gösterir her yāne bakşa çeşm-i nezzāre
5. Dile ḫundak bırakmak kaṣd ederse ' Örfiyā ol şuh
Giyer kibrītī cübbe nār olur şarılı yek-pāre

-244-

Mef̄ ülü Fā' ilātu Mefā' ilü Fā' ilün

1. Döndüm ḡubāra pādişehim rūzgārile
Kaldı yolunda dīdelerim intiżārile
2. Girdāb-i ḥayret içre düşürdi beni efskār
Bilmem olur miyim yine ḥurrem kenārile
3. Gül deyü éderler baña ibrāmı ağlasam
Gül-zār-ı ḥayālimde görüşdüm hezārile
4. Cānā bu ḡuşşa eyledi ben zārı bī-mecāl
Bī-tāb ü ṭāḳat oldı vücūd āh ü zārile

5. İhsān éderse ‘Örfi ‘aceb mi o şeh-levend
 Bu ‘arżuhāli vérdim aña i‘ tizārile

-245-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Bir küçük dil-dāra düşdi bu dil-i şeydā yine
 Eyledi mülk-i dili her ǵamzesi yaǵma yine
2. Sīneme çekdim ciger kūşem gibi bir kaç gice
 Bilmezem eyler miyim ol demleri ihyā yine

78b

3. Varise ǵalmış lebinde şīr-i māderden eṣer
 Lezzeti bākī dimāǵımda benim hālā yine
4. Çekdim āğuşā miṣāl-i lāle hem būs eyledim
 Aldı firḳat dāyesi elden démez māmā yine
5. Gel կuzum çıkışma կoyundan ‘Örfi-i şeydā seni
 Sīnesinde beslesin ey dilber-i ra‘ nā yine

-246-

Mef̄ ̄ülü Mefā‘ ̄lü Mefā‘ ̄lü Fe‘ ̄lüün

1. Yā Rabb bize her sāye-i bāğ-ı irem ile
 Servi-[i] ser-efrāzı çemende ‘alem eyle
2. Ey berg-i bahār akça nişārıñla bu mevsim
 Erbāb-ı şafāya nice yüzden kerem eyle
3. Kıl ṭarḥ-ı tekellüf beri gel sāķi-i gül-rū
 Peymāne’i devr éde bize bir bezm-i Cem eyle

4. Bu demde hemān cūş [u] ħurūş ile ħum-āsā
Al destiñe ey dil meyi kim def^c -i ġam eyle
5. Ey ‘Örfi yeter sevmege bir dilber-i mümtāz
Bir ġayri heves etmemege şad ķasem eyle

-247-

Mef^c ūlü Fā^c ilātū Mefā^c ūlü Fā^c ilün

1. Aldım ħayāle hüsnüni geldi yakīnime
Girdi ne deñlü vahşī ise çün kemīnime
2. Hengām-ı seher çıksa gulistāna o meh-rū
Raħm eyleridi nāle vü zār-ı ħazīnime
3. Tenħādadır āġūş-ı miyānı nice mümkün
Teklīf-i vişāl édemedim nāzenīnime
4. Şoldı ġamīñile ten dér isem etmez i^c timād
Şağ olsun inanmaz ise bunca yemīnime
5. Ey ‘Örfi görüb ba^c ži eħibbā nażmiñi
Taħsin ü pesend eylediler nev-zemīnime

-248-

Mef^c ūlü Mefā^c ūlü Mefā^c ūlü Fe^c ūlün

1. Meftūnuñ olanlar saña giryān ara yerde
Bīgāne gezer şevkile ħandān ara yerde

2. Aǵyārı édüb lûtfuň ile şād ü feraḥ-nāk
Eyvâhiňa fütâdiň ola ḥayrān ara yerde
3. Ḍavğā-yı muhabbetde cīdāl eylemek olmaz
Zîrâ ki şehâ ḥançer-i bürrân ara yerde
4. Gülsende éder ǵonceleriň hâr-ı şafâsin
Bî-hûde hezâr etmede efgân ara yerde
5. Sen dâg açub sîne-i ‘Örfiye ǵamîňla
Ney gibi olur hüznile nâlân ara yerde

79b

-249-

Mefâ‘ılün Mefâ‘ılün Fe‘ülün

1. Hümâ-yı neş’eye yok ăşiyâne
Uçar durmaz gider çün ăsümâne
2. Taḥammül eyle ey dil zaḥm-ı yâre
Hadeng-i ǵuşşaya olduň nîşâne
3. Melûl olma göñül evzâ‘-ı çerh 
Budur her yerde aḥvâl-i zamâne
4. Tefâhhur eyleyen manşıbla câhil
Gerekdir hâr bu dullâb-ı cihâna
5. Gider ey ‘Örfî aǵyâr-ı göñülden
Naşîhatdır sözüm bulma bahâne

-250-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Evvelki geçen demleri cānānim unutma
Kıl^c ahde vefā bendeñi sultānim unutma
2. Ol dem ki güle^c arż-ı cemāl eylediň ey şūḥ
Bülbüller ile şevkimizi cānim unutma
3. Hicriňle döküb şubha degin eşk-i firāvnim
Lüt̄f eyle şehā dide-i giryānim unutma
4. Ol zülf-i siyeh-kārı görüb hālimi söyle
Ey bād-ı şabā hāl-i perişānim unutma
5. Gāhice getür hāt̄ıra bu^c Örfi-i zārı
Mektūbile āñ şonce-i hāndānim unutma

80a

-251-

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

1. Yaķma hicriňle beni pervāne gibi bī-günāh
Yaķmak isterseň ruhuň göster yeter bī-iştibāh
2. Kec-nigāha rāziyim rūy-ı cefadan dilberā
Kūşe-i çeşmīn ile bāri eyle ben zāra nigāh
3. Hüsnuňi vaşf eyler iken geldi hāt̄ıniň yādima
Kara şu indi dirīgā hāmemiň pāyine āh
4. Gamzesi hānçer çeküb bu sīne-i mecrūhuma
Neyleyim kānūn éder bu işlere ol pādişāh

5. Reh-güzərimda selām-ı yāre olsak muntazır
Bilmem eyler mi bugün ey ‘Örfi seyre ‘azm-i rāh

-252-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Éder her mujekiñ aşubı yeter ceng ü cidāl etme
Kemān-ebrūlarıñ atar һadeng egri һayāl etme
2. Bu da‘vā-yı muhabbet ‘akla gelmez dil bilür һālin
Şaқın aşaf dururken pādişāha ‘arzihāl etme
3. Alaydım būsesin her gice tenhā tār-ı gīsū-veş
Velī mecnūn éder dānāları ‘azm-i һayāl etme
4. ‘Aceb düşvār imiş ser-rişte vērmek dilbere
Dolaş sevdā-zede biň bir yaňa hiç қīl ü қāl etme
5. Leb-i dilberde imiş menba‘-ı āb-ı һayāt ey dil
Ne-deňlü teşne olsañ ‘Örfiyā meyl-i zülāl etme

80b

-253-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Sehāda Hātem olsa bir қarınıñ ‘arzihāl etme
Ol istignāda Hāk’dır lütf éden fikr-i muhāl etme
2. Şikeste etmesünler şīše-i қalbiň nir istekde
Eder seng-i melāmet һātira şāyed melāl etme
3. Eger dérseň ki çokdur kān-ı himmet böyle esnāda
Éder tevbīhile lütfi baňa anı misāl etme

4. Ma‘ aş-ı zindegānī lâzîm elbet mümkün oldukça
Rezâlet menzilin terk eyle pes terk-i nevâl etme
5. Désüñler saña müstağnî cihânı bilmeyen kesler
Kanâ‘at kenzi lâ-yefnâ¹⁷ dir ey ‘Örfî cidâl etme

-254-

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

1. Çıkub ķasr-ı bürende dâ’imâ her câyi seyreyle
Behîste döndi ‘âlem vâdi-i me’vâyi seyreyle
2. Bu dem eṭrâf-ı ‘âlem sebze-pûş oldı bahâr érdi
Bu mevsim bir şafâ kesb ét cinân esbâbı seyreyle
3. Çekildi sū-be-sū her ‘aşkıñ yanında bir meh-rû
Gel ey vahşî yine âhû gibi şâhrâyi seyreyle
4. Ne mevc-engîz olur deryâ-yı ‘aşkıñ bî-ķarâr oldum
Nazâr kîl gönlüme bir kerre gel deryâyi seyreyle
5. Fiğânın kesdirir nâlem hezâriñ gül-ruhuñ göster
Nedir aşüftelik bu ‘Örfî-i şeydâyi seyreyle

81a

-255-

Fâ‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Bile tîgiñ varsın a‘ dâ bile
Sana yetmez mi dil-i şeydâ bile

---

¹⁷ Kanâ‘at tükenmez bir hazinedir.

2. Ki siperdir şol sinān firķate
Bilesin ey yār-ı bī-hem-tā bile
3. Tīg-i hicriñden şikāyet eylemem
Sen benimle bilesin cānā bile
4. Kande ‘azm etsek hāyāliñ biledir
Tende ġamzeñ nāveki hālā bile
5. ‘Örfi ketm etmez seni söyler seni
Ben seniñ dil-dādeñim dünyā bile

-256-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Gamzesin teşbīh éderler tīr ü tīg ü hançere
Zahm-ı sīne ey göñül ol işlere çün beñzere
2. Mār-ı müşg olsa ‘aceb mi tār-ı zülf-i dil-rübā
‘Aşıkü cezbe deminde beñzemez mi ejdere
3. Ol kamer –ruhsāra oldum müsterī vaqt-i seher
Bir fütāde düşmedi böyle hüceste ahtere
4. Rūyına mažmūn içün dérim kamerdir tābda
Fer vérir ammā cemāl-i hüsni mihr-i envere
5. Seng-i dil bir dilberi şayd eylediñ ‘Örfi yine
Yazdıñ İskender misāli sikke’i tā mermere

-257-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Ey göñül bulduñ belāñı sen ǵam u efkārile
Âşinā étdiñ beni āşüfte bir dil-dārile
2. Sen gedā hāliñ bilüb dil vérmeseydiñ kāşki
Her kabāhat bendedir çıkdım biliş hünkārile
3. Her nigāhiñ ăfet olmuşdur nigārā dillere
Başladı yağmaya çeşmiñ ǵamze-i tātārile
4. Dostlar bir çare eyleñ baña kim ăvāreyim
Ben beyābān-ı ǵama düsdüm bu ăh ü zārile
5. ‘Örfiyā bahr-i firāka var mıdır bilmem kenār
Hürrem olur mı ‘aceb dil vaşlda dil-dārile

-258-

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

1. Gözlerim dūş oldı һayfā şimdi bir mekkāreye
Bir ‘aceb iş étdim eyvāh bu dil-i ăvāreye
2. Reh-güzärında durub sīnem yārem gösterem
Kendi tūmār eyleye şayed eliyle yāreye
3. Başlasam takrīre bir gün hālimi aǵyārsız
Merhamet kılmaz mı şāhim böyle bir bī-çāreye
4. Bahr-i һayretde görüb üftāde aḥvālim meger
Yelkeni şuda démiş a‘dā o çeşm-i қāraya

5. Gerden-i kāfūrınıň hicriyle olsam nā-bedīd
 Şem^c elerle Örfi-izārı o meh-veş araya

82a

-259-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Eylediň imsāk-ı vuşlat h̄ānına
 Ğam yediň ol meh-veşiniň hicrānına
2. Bezm-i efkāra göñül meyl eylemez
 ‘Aşıkıň beñzer mi ṭatlu cānına
3. Emrini ṭutsaň ‘aceb mi bende’iz
 Dil itā^c at édelim fermānına
4. Māh-ı ‘iyd-ı vuşlatı va^c d eyledi
 ‘Aşık-ı zārim diyen ķurbānına
5. Merhabā sīne anıň cānim fedā
 Tek édeydim yine bir ihsānına
6. Nice ķandıller mināre her gice
 Қadrini bilür durur deyü ānına
7. Ol hilāl-ebrūya söyleň baķmasun
 ‘Örfi gibi aħkārıň noķşānına

-260-

Fā^c ilātūn Fe^c ilātūn Fa^c lün

1. Ol nedir kim yedi kat bir cāme
Hem münāsib gele her endāma
2. Zaḥm-ı mı̄kraşla sūzen beresi
Yoḳdur ol cāmede tāmü'l-ḳāme
3. Öyle bir tuḥfe-i nādīde bu kim
Mişlini bulmadılar bayrāma

82b

4. Böyle bir kāle-i zībā yoḳdur
Gezdiler Mışrile Hind ü Şāma
5. ‘Örfi bir sīm tene söyleyelim
Çün taḥammül édemem iibrāma

-261-

Bir gice ‘Örfi’niñ ‘aklını zülf-i dilber ḥayāli perişān édüb ‘ālem-i ma‘ nāda meşhūre Leylā’yi müşāhede édüb görür ki yazdıkları vech üzre esmerü'l-levn bir maḥbūbe bunuñ ruhsarı gūyā mir’ât-ı ‘alī ve pertev-i ḥüsni gün gibi münevver ve bir cāzibe-i ān-ı cemāl seyr éder ki Mecnūn gibi kūh-ı ‘aşkı ihtiyār éder lakin maḥbūbe-i mezküre girye vü nāle eylemege başlar ol demde ‘Örfi Leylā’ya ḥiṭāb éder ki sen ma‘ şūkasın ḥandān ve Mecnūn ‘āşıkdir giryān olmak lāzım idi ḥattā nāz ma‘ şūka niyāz ‘āşıka de'b-i ḫadīmdir dedikde Leylā cevāb éder ki ‘aşk odı evvel düşer ma‘ şūka andan ‘āşıka şem‘i gör kim yanmadın yandırmadı pervāne’i dédikde cevābdan şafā-yı ‘aşk ile bīdār ve ǵazeli nazm eylemişdir.

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Zenahdāniň görüb oldum efendim cāha üftāde
Hayāl-i ķāmetiňle gerçi himmet oldı bālāda
2. Seniň ‘ummān-ı ‘aşķıň müncezibdir ehl-i sevdāya
Olur gitdikçe müstağriķ kiş girdāb-ı deryāda
3. Bālā-yı ‘aşķı te’şīr eylemiş Leylāya Mecnūnuň
Cünūn-ı fikr-i zülfüň ile gördüm anı ma‘nāda
4. Éder ħazīnile girye öyle bir ma‘şūka-i ħusnā
Dédim ağlarsa Mecnūn ağlasın her deşt ü şahrāda
5. Dédi evvel düşer nār-ı muħabbet şem‘-i sūzāna
Yağar pervānesin şoñra vérir ħakister-[i] rübāda
6. Görenler pertev-i ħusnūň eger żāhir eger bātin
Olur billāhi dil-dāde bu dünyāda vü ‘ukbāda
7. Görelden pertev-i ħusnūň ħarāb ender ħarāb oldum
Dem-ā-dem ġamzeler dil kişverin gāretle yağmada
8. Cinān-ı dilde ṭāvūs-ı cemāliň cilve güsterdir
Çün ādem iżtirāb etmez mi ‘Örfi vaqt-i ferdāda

83a

-262-

Fā‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

1. Gelse gül-rūyuñ eger ḡonce-i ḥandān açıla
Ol sürüriledir bāğ-ı gūlistān açıla
2. ‘Arż éderseñ güle ruhsarıñı ḥandeyle şehā
Belki cennetde hicāba düse ḡilmān açıla
3. Sedef aǵzin açamaz gevherin iżhār édemez
Görse dendāniñi biň şevk ile ‘ummān açıla
4. Sāki vér ǵamımız varına bir kāse şarāb
Tek ü tenhā ǵalalım yār ile yārān açıla
5. Ebr-i zülfüñ giydürüb mihr-i cemāliñ göster
Yeter ağlatma ǵulūñ ‘Örfi’i bārān açıla

-263-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Cemāl-i ‘arż eyledikçe ‘āşık-ı zāra o meh-pāre
Semā‘ eyler şafasından devr éder bu çerh-i devvāre
2. Ezelden mažhar-ı ‘aşkız belādan nūş édüb feyzi
Taḥammül eylemekdir çāre ancak cevr-i dil-dāre
3. ‘ Aceb şūh oldı gitdikçe o mümtāz-ı cihān-ārā
Éder bülbülleri aşufte çıksa seyr-i gül-zāre
4. Perīşān étmekiçün dillerini zülf-i siyehkārı
Éder pūşide ebr-āsā revā mı mihr-i ruhsāra

5. Urur tīr-i müji biñ zaḥmī cism-i ‘āşıka elbet
Görenler nergis-i yārı olurlar ‘Örfi şad-pāre

83b

-264-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Sākiyā şabit ḫadem ol ‘ahdile peymāneñe
Bir ȳumār el vérmeden şun yine mestāneñe
2. Bize peyderpey yetiştir olalim mest müdām
Ķalmasın ayaqlar altında gelen meyhāneñe
3. Ğibṭa etsün bezm-i ȳaşü'l-hāşīna Cemşīd ü Cem
Reşk olsun ‘ayş éden mestāniña dendāniña
4. Āşinā fehm eyler ancak bāde gül keyfiyyetin
Neş'ee-i ‘aşkı neylesün söylemem bīgāneñe
5. Zāhidiň ȳanın ȳurud bu mışra‘-ı ȳarrā ile
‘Örfiyā ȳoş gör bugünkü ‘işreti ferdāneñe

-265-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Mehiň māhiyyeti ȳalmaz ruh-ı dilber ȳuşusunda
Cemāl-i yāre ‘arz eyler ȳuneş Enver ȳuşusunda
2. Nigāriň rüyı ȳamer ȳāli ‘anber ‘aşkı ȳateşdir
Visāli ‘iydi ekber bende-i ahķar ȳuşusunda
3. Ruhı mir‘ ȳatına ȳıldım nażar şüret-peżīr oldı
Keremdir gösteriş bu ȳaṭır-ı muğber ȳuşusunda

4. Dırāz etme rü'yetde dilā ol kadd-i şimşādı
Ki çokdur iħtilafat ü ħaber 'ar' ar ħušuṣunda
5. Güher güftarıñi 'arż eyledikçe 'Örfi yārane
Éderler reşk ü ġibṭa 'Örfiyā gevher ħušuṣunda

84a

-266-

Mefā' ulü Fā' ilātū Mefā' ilü Fā' ilün

1. Sāki şarābı vér içelim bī-ħumār ise
Şevk ü neşātı dilde eger ber-ķarār ise
2. Bezm-i cihāna gelmişiz ammā belāyi gör
Vérir kebābı ḥarbe ile ħār-zār ise
3. Gelmez kenāra nideyim o şūh-ı pür-cefā
Baħre düşürdi zevrakımız rūzigār ise
4. Gevher nişārı eylemede çeşm-i ħūn-feşān
Bilmez hediyyem olduğun ol yādigār ise
5. Eyler nažire raġbet éden nazm-i pākime
Fenn-i sūħanda 'Örfi gibi pīše-kār ise

-267-

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

1. Nigāriñ nergis-i mestin temāşaya gezer dīde
Gözi gördüğü yére çün başarı evvel nażar dīde
2. Mişāl-i ḥalķa ider muntażır teşrif-i cānāne
'Acayib merdümāna hizmetim eyler gezer dīde

3. Furāt u Şātiñ ‘aynı menba‘ idir hīn-i firķatde
Sirişk-i hūn-feşānın ağıdır şām ü seher dīde
4. Katı pek taş baǵurlu dil-rübā-yı fitne āfetdir
Nigāh-ı iltifāt etmez nişār etse Güher dīde
5. Raķib-i bed-liķā ħalvetde tenhā hemdem-i bezmi
Olur mı ‘Örfi gibi hāne-i ǵamda keder dīde

84b

-268-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Bir nigāh édemedim āfet-i devrān yüzüñe
Nice tākat getürür baǵmaǵa insān yüzüñe
2. Beni Mecnūn éder ‘akläm bulanur ey meh-rū
Her ne dem ki döküle zülf-i períşān yüzüñe
3. Eylesen lütfile ‘uşşākıñña ‘arż-ı dīdār
Her birisi ola ḥayret ile ḥayrān yüzüñe
4. Bende bir zerre şu‘ūr ile ferāset ķalmaz
Dīdeler baǵsa seniñ mihr-i diraḥşān yüzüñe
5. ‘Āşıkız çün şanemā deyr-i cihān içre sañā
Ey büt-i işve perestişle müselmān yüzüñe
6. Günde eksilmededir elimdedir tāb ü tüvāni māhiñ
Olmasın bencileyin ol dahı şa‘bān yüzüñe
7. Kaçan ‘arż eyleriseñ hüsnüñü söyletme beni
Lāl olur ‘Örfi gibi baǵsa sūhāndān yüzüñe

-269-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Buldum seni ey yār-i cefakār arasında
Lāyik mī cefā ola vefadār arasında
2. Āgyāra bugün kec nigehiñ çün güzer eyler
Olmaz mī telef tīr-i müjen hār arasında
3. Ālūde édüb āteş-i hicriñ beni cānā
Dil murğı semender gibidir nār arasında

85a

4. Şayd ise garaż murg-ı dili dāma ne hācet
Gisūñi gider bul beni ağlar arasında
5. Ey ‘Örfi seniñ ṭab^c-ı pesendīdeñe söz yok
Pākīze gazel söylediñ ekdār arasında

-270-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Sākiyā çünki açık meşreb olur mestāne
Şıgayub sā^c id-ī sīmīniñ vér peymāne
2. Neş’e-i bāde-i engūruñ ile def^c ola ǵam
Hāne-i dil nice bir կalsa gerek vīrāne
3. Ara yerden sürelim vesvese-i evhāmı
Bezme teklīf édelim yalvaralıım cānāna
4. Beli hānčerde o hūnī gelişinden bellı
Édelim meclise gelse yine minnet cāne

5. ‘Örfiyā bāde yasağ olduğuna çekme elem
Var civārıñda seniñ bādesi çok meyhāne

-271-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Vakt-i nevrûz érdi gülşen oldı mesken bülbüle
İşüdüb anıñ nevāsıñ ǵonceler tā kim güle
2. Kākülüñ elbette gerdāniyyede eyler ƙarār
Tāli‘-i ‘uşşaka düşmüşdür nevā-yı sünbüle

85b

3. İhtirāz etmez misin saña muḥalifdir ‘ırāk
Būselik hengāmı cün ta‘biñ muvāfiķdır müle
4. Rāst gelsem sen (büt-i) mek(k)āra kāmetim olur dütā
Neyleyim aǵyār ile seyre gidersin el ele
5. Evc-i istığnāda şeh nāz eylesin ‘Örfi niyāz
Ol cefā-cū raḥm éde şāyed şabā vaqtı gele

-272-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Şimdi bir māh şoyunmuş yine gör deryāda
Yem döküb eyle niyāzı tutulur şayyāda
2. Sāgar āyīnesine ‘aks dahi düşdi meger
Kızarub şermile dīvānesi olmuş bāde

3. Dilberā telh-i ġamīñdan éder elbet şekvā
Leb-i Şiriniñi vaşf eyleseler Ferhāda
4. Ser-fürū eylemedim kimsye ķaddiñ göreli
Olmayacağ yere baş egmeyelim dünyāda
5. Feyż-i Haqqı oldu žamīrimde şükür ki nātīk
‘Örfiyā nev-eşer etdin yine ħarf-i hāda

-273-

Mef̄ ūlü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ūlün

1. Cān der-dehen oldu gör o mekkāre gelince
Çün ħalqa-i gözüm eyledi ħunkāra gelince

86a

2. Dūzah̄ odınıñ ħavfin unutdi dil-i şeydā
Pervāne olur āteş-i ruhsāra gelince
3. Öykünmüş ol kāmet-i bālāys serviler
Yoқ cānı ki ‘özr eyleye reftāra gelince
4. Pāyine iner kara şular hāmemiñ elbet
Endiše gerek vaşf-i ruħ-ı yāra gelince
5. Lü'lü' mü dizer nažmına ey ‘Örfi Nazírā
Deryā-yı hünerde şadef eş' ara gelince

-274-

Müstef^c ilātün Müstef^c ilātün
Fa^c lün Fe^c ülün Fa^c lün Fe^c ülün

1. Bezmiñde olan ādāb-ı ‘isve
‘Uşşāka seper gelince gülāb-ı ‘isve
2. Girdāb-ı ‘aşķa dil düşdi cānā
Çekdi faķiri ķullāb-ı ‘isve
3. Mest étdi beni ‘aşķiñ sebūsı
Gel étme yeter isrāb ‘isve
4. Şayrular éder anda imāmet
Olmuş cebiniñ miḥrāb-ı ‘isve
5. Tanzire ‘Örfi düldül yetişmez
Nazm-ı Nazīrā ‘uķāb-ı ‘isve

86b

-275-

Bir gün civān-ı serv-ķadd ‘Örfi’niñ menzili altından şitāb ile geçerken
‘Örfi dahı bunuñ hüsnüni seyrān ve şitāb ile gitdüğine hayrān ve bu
dilberi temāşāda nigeh-bān iken görür ki bu serv-ķadd dilberiñ
başmağına şitāb ile gitdüğinden bir miķdār gül bulaşmış yine ol civāna
kuşur bulmayub bu ǵazeli nazm éder.

Mef^c ülü Mefā^c ılü Mefā^c ılü Fe^c ülün

1. Her serviñ olur pāyi çemende gül içinde
Ķaddiñ hayāli olsa ‘aceb mi dil içinde

2. 'Aşkıñ ile deycür-ı ġamı bertaraf etdim
Bir şu' le zuhūr eyledi şan ḫandalı içinde
3. Bād érişemez şöyle şitābile geçerken
Bir kerre nigāh eyle baña menzil içinde
4. Hikmet bu ki cismiñde olan ḥāl-i siyehler
Kāfūr teniñ şakladı ol fülfül içinde
5. Pend eyleseler neş'e olur serden izāle
Nāşih sözi ey 'Örfi nemekdir mül içinde

-276-

Sābiķā şadr-ı 'azam olan merhūm İsma‘ıl Pāşā ile 'Örfi'niñ 'azīm mu‘arefe ve intisābı olub şadr-ı 'azam olduķda aħbāb ü aşdiķa 'Örfi'i taħrīk éderler ve'l-hāsil āsitāneye 'azm édüb 'arż ve āsitānede dāmen būsa izn vérilir ol esnāda pāşā-yı müşārū'n-ileyhiñ meclisine sāilleriñ şeyħini iħżār éderler pāşā bunlara hītāb éder ki birbiriñize tenbīh édiñiz fī-ma‘bad eli ayağı sağ olub gözü gören göz göre nesnelenmesin deyü yasağ eyledikleri emrinden şoñra bu ġazeli zuhūr u nazm eylemişdir.

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ey kerīmi ḥaneme ben zārı muħtāc eyleme
Genc-i ġaybindanvérirsen bāri muħtāc eyleme
2. Nice aħvālin disün bir 'acize 'aczin kişi
Senden ayru kimseye ḫulları muħtāc eyleme
3. Derhem olur ḥāṭırı alınca bir dirhem kerem
Zīr-i zilletde olan cerrārı muħtāc eyleme

4. Çünkü sensin cümlesiñ derdine dermañı sen
Bir ṭabibe bu dil-i bimarı muhtac eyleme
5. Biñ hicab altında maḥcüb eylediñ yā Rab beni
Arada Örfi gibi pür-ārı muhtac eyleme

87a

-277-

Örfi bir gün bir meh-liķā nāzenine dil vərüb hengām-ı şeb érdikde
tekāzā-yı muhabbetden dīdesine h̄āb eşeri gelmeyüb şem' ü çerāğ dahı
nihāyet bulub ıztırāb ile bāğçesi derūnuna çıķub görür ki mehtāb lakin
zülf-i dilberde endīsesinde iken bir eli kendi rīşine vardıkda bu ġazel
żuhūr édüb nazm éderler.

Fā' ilätün Fe' ilätün Fe' ilätün Fe' ilün

1. Zevk-i meh-tāb éderiz ḥalķa-i meh-rū yerine
Gice bīdār oluruz şubha dek uyhu yerine
2. Sayd édüb ol gözü āhuyı meger rü'yāda
Koçmuşuz tā-be-seher pisteri pehlū yerine
3. Fikr-i zülf-i siyehinden bizi aldı hayret
Rīşimiz elleriz ol kākül-i hoş-bū yerine
4. Neş'e'iz ya'ni ħumār ile ḥarāret başdı
Sākiyā şun ķadehi mey içelim şu yerine
5. Nuṭk-ı Örfi heme yābāna atılmaz farzā
Tār-ı zerrine dizer nazmını incū yerine

-278-

‘Örfî bir hengâm-ı bahâr şahîn-ı çemen-zârda ya‘ ni bir bezm-i bî-ķarâr ü
kenâr-ı yârda seyr-i cûybâr édüb ammâ dildâr-ı sitemkârîn elinde câm ü
ziyâde mest olmağın câmı elinden düşürüb şad pâre eylediginden hîşm-
nâk olmağın ‘uşşâka ‘itâb şimdi biriñizi öldürürüm dédikde ķurbânîn
oluruz diyerek pend-âmîz bu gazeli nazm eylemişdir.

Fâ‘ ilâtün (Fe‘ ilâtün) Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ber-ķarâr olmaz imiş ‘ayş édelim rindâne
Dest-i mestânede çün durmaz olur peymâne
2. Gel göñül egleyelim bezm-i cihân içre göñül
Yapılır belki ħarâbâta varan mestâne
3. Hây ü Hûyile mürûr etmede ‘ömr-i nâzik
Nażar-ı ‘ibretile başsa kişi devrâna
4. Dilberin uğruna cân vérmede bî-çâreleri
Sözüm olmaz aña ‘âşık geçinen ķurbân
5. ‘Örfiyâ şan kapu ķulları olupdur şî‘ riñ
Şağ ü şol müştar-ı nażmiñ dizilir dîvâna

-Harfü'l-Yā-

-279-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Nāzile reftarıñ āşūb ü kıyāmet şarılı
Öldürürsün ‘āşıkı ey servi қāmet şarılı
2. Olsa bāzārı fīğān etmezdi ey dil nakd-i cān
Bu ḡonce-i ‘aşķında var bilmem ne hālet şarılı
3. Tākātim kesmez mi yoḥsa seyf-i hicrāniñ seniñ
Hiç bağılmaz dīde-i mestin bir āfet şarılı
4. Yağdı kibrītī libāsiñ cānimā āteş benim
Kime yanam yakılam édem şikāyet şarılı
5. Gel der-āğūş ile sen ‘Örfiye eyle meħāmet
Şīve-kārā dilberā eyle ‘ināyet şarılı

88a

-280-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Fe‘ ūlün

1. Çıkar seyre bu şehriñ dil-rubāsı
Temāşāya gider bāy ü gedāsı
2. Havālar mu‘ tedil nev-dem şüküfe
Buhāriñ yine érişdi şafası
3. Yeşillendi behişt-āsā çemen-zār
Şitā eyyāmınıñ geçdi cefası

4. Gülistāna gider gül-rū güzeller
Olur hemdem hezāra mübtelāsı

5. Mu^c aṭṭar būy-ı ezhārile ‘ālem
Bu faşlıñ ‘Örfiyā olmaz bahāsı

-296-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Başladım cānā nevāya bülbül-i şeydā gibi
Yasdanub hāra cefā étdiñ gül-i ra^cnā gibi
2. Meclis-i hāsiñda evvel mest éderdiñ lütfile
Şimdi bezm-i firķatiñde ağlarım şahbā gibi
3. Bir kenāra atdım āhir dilberā mey zevrakın
Şarşar-ı hicriñle cūş etsem nola deryā gibi

88b

4. Ebrūvāniñ zülfe-i tevkī^c -i hüsn olmuş saña
Ol berāta beyza-i ceyb-i zeķan ṭuğrā gibi
5. ‘Örfiye ‘aşķıñ belāsı āsmānidir şehā
Yerde gökde görmedi hiç sen melek-sīmā gibi

-281-

Fā‘ ilātün (Fe^c ilātün) Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Ol peri hānde éder çün beni mahzūn gördü
Hicrile ağlamışım dīdemi pür-hūn gördü
2. Kākülüñ aklımı her lahza perişān eyler
Bu göñül mülki şehim hāyli şebīhūn gördü

3. Dām-ı gisūña tūtulmuş gibi dil murğı bu şeb
Hayf āzāde iken kendüyi meftūn gördü
4. Çemeniñ servine bir ‘atf-ı nigāh eylemedim
Gözlerim sencileyin kāmet-i mevzūn gördü
5. ‘Örfi’i mest ü ḥarāb etse nola şīr şarāb
Leb-i cān-bahşıñ añub bāde-i gül-gūn gördü

-282-

Mefā‘ ílün Mefā‘ ílün Fe‘ ûlün

1. Benimle ol perí her ān olurdu
Görüb ol ḥāli dil handān olurdu
2. Beni dūr eyledi baht-ı siyāhım
O meh her şeb baña mihmān olurdu

89a

3. O gül-büyü ķokaydı İbn-i Sínā
Garīb éllerde sergerdān olurdu
4. Sipihriñ olmasayı devri ma‘ kūs
Bu vírān-ḥāne ābādān olurdu
5. Eger inşāfa gelseydi o ʐālím
Vişālý ‘Örfiye şayān olurdu

-283-

Ġazel-i Nazīr Efendi

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün (Fa‘ lün)

1. Ol-mehiñ gerçi güzel her cāyi
Neyleyim ğāyet ile her cāyi

2. La^cl-i nâbiyla geçildi meyden
İstemez gönül şimdi şahbâyi
3. Bûs éden leblerini cânâniň
Unudur câm-ı mey-i hamrâyi
4. Ey dil ol-şûhî temâşâ édelim
Neyleriz añmayalım ferdâyi
5. Nil-gûn câmesiniň mevci Nazîr
Getürür cûşâ yemm-i hażrâyi

-284-

Fâ^c ilâtün (Fe^c ilâtün) Fe^c ilâtün (Fa^c lün)

1. Sen cefâ-cû gibi yok hercâyi
Aradım bulamadım hercâyi
2. Harc édüb nağd-i şirişki yoluña
Şatun aldım başıma ǵavğayı
3. Mey gelür haṭıra añsam lebini
Ki ferâmûş édemem sahbâyi
4. Hüznile nâle degil bîhûde
Îñleden dâğ-ı ǵamîndır nâyi
5. ‘Örfî aşâr-ı nažîr oldı nesîm
Gül gibi açdı dil-i şeydâyi
6. O Nažîrâ ki nažmda sâbit
Hem yazar Veysi kader inşâyi

89b

-285-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Şāh-ı ķudret çeşm-i mestiň hān-ı tātār eyledi
Kim şebīhūn etmege zülfüñ ķafā-dār eyledi
2. Mā-şadaķ tīr-i cefāña dil ‘aceb āmāc iken
Bilmiş ol bī-çāreniň tā cānına kār eyledi
3. İki tūrunc ile olsun hāṭırım eyle sū’āl
Gül memeň gül zār-ı nāzıñda beni zār eyledi
4. Sa’ile olmaz şafā kūyuñ ṭavāfında meger
Pāyimi āhenger-i ‘aşķıñ çü pergār eyledi
5. Neyleyim bu rub‘ı meskūnuñ riyāż-ı dil-keşin
Bāğ-ı hüsnuñ ‘Örfi-i şeydāyi nāçār eyledi

90a

-286-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Fe‘ülün

1. Felekde bāri görseydim o māhi
Bürehne der bahir ammā kemāhi
2. Yeme alışmadı yok elde çāre
Nola sepme édersem dūd-ı āhı
3. Eger olsam rikāb-ı raḥsına yey
Naşib olur idi pābūsı gāhi
4. Çıkarmış kākülüñ bir semte dilber
Éder mestāne elbet kec-külāhı
5. Cihānı ‘Örfiyā kıldı müsaħħār
Melāħat kişveriniň pādişāhı

-287-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Bu gice Ḥaḳ beni bir Leylīye Mecnūn étdi
Zülfuni fikr édicek ‘aḳlı şebī-ḥūn étdi
2. Çeşm-i dil-dārı Mışır ḥarbesine vérmem līk
Bağrimı neleyim ǵamzesi pür-ḥūn étdi
3. Ḥālimi yād édüb ağlarsam ‘aceb mi rūz u şeb
‘Ālemi eyledi ḥurrem beni maḥzūn étdi
4. Kim selāmet bula dil-bestelerinden āyā
Zülfünүñ silsilesi cümle’i meftūn étdi
5. ‘Örfi ‘ummāna ulaşmakda sirişkiň herdem
Mācerāyı diyemem yaşıımı ceyhūn étdi

90b

-288-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Būsesin aldım o şūhuň vaşla kā’ıl olmadı
Leb şekerlendi o lezzet ḳaldı zā’ıl olmadı
2. Sīm bāzūsun açub billūrı aldı destine
Bī-ḥicāb oldu aña bir nesne ḥā’ıl olmadı
3. Ḍāh nusānūşile gāhi naǵamlı geçdi şām
Böyle bezm-i ḥāşa Cemler belki dāhīl olmadı
4. Bī-miṣāl oldum güzellikde deyü mağrūr olub
Kendüyi mir’āt içinde gördü mā’ıl olmadı
5. ‘Örfiyā hem-şohbet olduñ ol perī-ruhsārile
Böyle lütf-i dilbere bir kime nā’ıl olmadı

-289-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ol cefā-cūnuň olur ben zāra her ān va‘desi
Dīde-i pür-intizārı etdi ḥayrān va‘desi
2. Gerdeninde ḥāliniň dil būsesin va‘d eyledi
Olmasun saña şakın Mengligirāy Hān va‘desi
3. Görmedim bir ‘āşıkıň dehr içre ḥandān olduğun
Yerine gelmiş midir ‘ālemde ihsān va‘desi
4. Ka‘be-i kūyi şafāsının kime ikrār eylese
Eyler ol bīçāre’i ḥācı peşimān va‘desi
5. Aldayub neyler o mekkāre ‘aceb üftādesin
‘Örfiye etmez mürüvvet yetmedin cān va‘desi

91a

-290-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Olmuş idim kākül- ḥoşbūyunuň dīvānesi
Güşuma girmezidi bir kimseniň efsānesi
2. Giceler dem-i şevkile bezmiňde yaķdıň ‘ākibet
Cān u dil iki çerāğ-ı hüsnnüňüň pervānesi
3. Mest olub düşer firāş-ı derde hicriňle tamām
Her kim olduysa leb-i renginiňiň mestānesi
4. Şāhbāz-ı ‘aşk uçar şimdengerü ey pür-sitem
Nāz u istiğnā ile çünkü yıkıldı lānesi
5. Eglenür mi dilde mihrile muhabbet bilmezim
‘Örfiyā gāyet ḥarāb oldu göñül kāşānesi

-291-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Esen midir nesīmā ol şeh-i bīdādı gördüñ mi
Tefahħusdan degil ḥālī dil-i nāşādı gördüñ mi
2. Baķılmaz āfitāb-ı rūyına bir vechile yāriñ
Çıkarmış naşşını āyīneden Bihzādı gördüñ mi
3. Baňa gülbüse-i Şīrīni besdir la‘l-i cānāniñ
‘Aceb fikri-i muħāl eyler göñül Ferhādı gördüñ mi
4. Niçün bühtān édersin rūzigāra ey dil-i nā-kām
Dilā Ḥaķ’dan olur kāra çāre bādı gördüñ mi
5. Қapıldı murğ-ı dil ‘Örfi nigāh-ı bāz-ı dildāra
Şikār aldı yine ol gözleri şayyādı gördüñ mi

91b

-292-

Mef̄ ühlü Mefā‘ılü Mefā‘ılü Fe‘ılün

Mef̄ ühlü Fā‘ılätü Mefā‘ılü Fā‘ılün

1. Gördükçe gözüm cevrire yāriñ cefāsını
Nakl etmege başlar baňa her mācerāsını
2. İnce miyānı fikrin éden çün hilāl olur
‘Üryāni olan bir daħi neyler қabāsını
3. Şāhinlere mesken ise kühsār-ı ser-bülend
Dil dāgını görsün yapa şāyed yuvāsını
4. Dīvāna yazar kākülünüñ vaşfını ‘uşşāk
Bilmez cünūn-ı ‘aşka erenler ħaṭāsını
5. Naħd-i dil ü cānı verüben vaşlına ‘Örfi
Bīçāre bilürmüş hele aniñ bahāsını

-293-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Göñül mülkünde dil tutdı yine cāsūs-ı müjgānı
Tutar dā’im kemend-i zülfile bunca müselmānı
2. Niķāb-ı zülf-i ħoş-būlar ‘izārı seyrine māni’
Muħāfiżdır nażardan varise zülf-i perişānı
3. Ol gīsū-yı siyeh ger bunca kīl ü ɻāle bā’ısdır
Haṭādan şaklasın Mevlā vücūd-ı pāk-i cānānı
4. Göbek burusı tutdı nāfe-i Çīn ü ḥatāyi hep
Hoten yollarını kesdi o zülf-i ‘anber-efşānı
5. Geçerdi māverāü’n-nehri āħū-yı beyābāna
Belādir ‘Örfiyā yāriň bağılsa çeşm-i fettānı

92a

-294-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün

1. Seniňle étdigim demler ħayāl-ender-ħayāl oldu
Baňa bilmem firākiňla bu esnāda ne ħāl oldu
2. ‘Aceb mi külhen olsa mesken-i dilkeş efendimsiz
Göñül hicriňle ey dilber ziyāde pür-melāl oldu
3. Gel ey Rüstəm sitem eyle nigeħ ‘ayyār-ı çeşmiňle
Haŷf sersām olub ġamdan vücūdum hemçü zāl oldu
4. Mecāli ɻalmadı şemsiň görünce mihr-i ruħsāriň
Hicābından érüb ġarba ruħuň çün bī-zevāl oldu
5. Niķāb aç gül yüzüň göster yine ‘Örfi-i şeydāya
Saňa gūyālık eylerdi efendim şimdi lāl oldu

-295-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Faşl-ı güldür görmek ister her dīl-i şeydā seni
Yine görsün ‘andelībāniň gül-i ra’nā seni
2. Eyleme āzürde luṭf ét ḥāṭır-ı maḥzūnumı
Gel der-ağuş etmesünler ḥār-veş a’dā seni
3. Nah̄l-i gülsün eşk-i pür-ḥūnum efendim cūydur
Pāyiňe yüz sürmege ārzū éder cānā seni
4. Gülistān-ı hüsnüňün ḥāşüftesi olmuş hezār
Görmek içün cüst ü cūda dīde-i bīnā seni
5. Ḥoncedir teng-i dehāniň ey lebi sükker seniň
Ḥande görsün gül açıl bu ‘Örfi gūyā seni

92b

-296-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. İnceden ince ḥayāl étdi miyān-ı dilberi
Kılca cānim ḫalmadı gördüm belinde ḫançeri
2. Hüsnüni seyr eyleyüb māhiyetin bildi felek
Her gice düşer ḥicābindan sipihriň ahteri
3. Dilberiň ‘ar’ar ḥirāmın gördü oldı nā-bedīd
Bir müsemmā söylenür şimdi cihāniň ‘ar’arı
4. Ger şeker ciyner vişālin va’d édüb ‘uşşaķına
Lezzet-i la’li eridir her nebāt sükkeri
5. Ḥakipāyın ‘illet-i çeşme edelden tūtiyā
‘Örfiyā gevher nisār etmekle olduň gevheri

-297-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ey ṭabīb-i cān u dīl Loqmāna etmem minneti
Raziyim derd ü cefāña sen bilürsün şıhhati
2. Kakülüñ gibi dirāz oldı şeb-i yeldā-yı ḡam
Bāşin üçün merhamet kıl firḳatiñ vāfir-ḳati
3. Eşk-i pür-ḥūnumdan ‘aks almiş meger mir’āt-i ḡerḥ
Şubh-dem şanmañ şafaḳdandır bu rütbe ȳumreti
4. Pāye-i rif’at degil mi meclisiñ ‘āşıklara
Bādeniñ bezminde ma’lūm oldı ḳadr ü ȳürmeti
5. Hışseyāb oldı belādan her kişi ȳalince āh
‘Aşkmiş ‘Örfi-i zāriñ pādişāhim kismeti

93a

-298-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Mest ü medhūş olayım göster baña cānā seni
Rü’yet-i şevk-i cemāliñle gider benden beni
2. Āteş-i ‘aşķıñla ȳākister olursam ḡam-degil
Etmesün germābe dehri tek vücūdum külheni
3. Zulmet-i zülfüñ giderdi mihr-i ruhsārsın şehā
Sönmesün tā ȳaşre dek yā Rab ḡerāğ-i rūşeni
4. Bāğ-ı vāşlıñ mesken ét hicriñle dil āvāredir
Dilberā ma’zūr tut olmaz ȳaribiñ meskeni
5. Yār içün gülzārı bekler bülbül-i ȳaşufteler
Eyle ey ‘Örfi-i şeydā ‘azm-i rāh-ı Gülşeni

-299-

Mef^c ūlü Fā^c ilātū Mefā^c īlü Fā^c ilün

1. Çekdim kemān-ı āheni gör nātūvan beni
Kaşın bu resme eyledi bir pehlevān beni
2. Şaldıñ ıraqa bīkes ü tenhā ḡarib[ü]zār
Ğamzeñ ḥadengi eyledi şimdi nişān beni
3. Düşdüm diyār-ı ḡurbetde bī-iḥtiyār āh
Yağdı şerār-ı firkatiñ ey nevcivān beni
4. Kaddiñ ḥayāli olmasa gönlümde cilve-ger
Mahşerde müheyyā görelerdi hemān beni
5. Ey ‘Örfi girībāniñi çāk eyledi ḥasret
Rüsvā-yı cihān eyledi ol bī-aman beni

93b

-300-

Mef^c ūlü Mefā^c īlü Mefā^c īlü Fe^c ūlün

1. Bülbül saña dil véreli kūyunda degil mi
Şad nāle éderse yine gülşende degil mi
2. Sensiz nice gönlüm açıla ey gül-i ra’nā
Dünyā gibi bir köhnece meskende degil mi
3. Dīvāneleri zülfüñ éder beste-i zincir
Bīçāreleriñ ‘aklı ḫamu sende degil mi
4. Ḥācet ne esīr etmege āvāre-dilānı
‘Ālem éşigiñ ḥākile derbende degil mi
5. Her gördüğün üftāde’i şād eyledin ey yār
Yā ‘Örfi ḫuluñ bende-i efgende degil mi

-301-

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün

1. Tarīk-i ‘aşka yüz tut olmasun hiç kārbān derdi
Çıkar kim kalmasın göñülde zerre hānūmān derdi
2. Heves eylerseň uçmağa hümā-veş terk-i mesken kıl
Yüce pervaž olur kimde yoğise aşiyān derdi
3. Göñül vér bir şeh-i hüsne anıñ şevkiyle bīdār ol
Vücuduñ şehrini bekle ne lāzım pāsbān derdi
4. Dilā ferdā içün gām yémeden el çek ferāğat kıl
Na‘im-i hān-i mevlā’ız nedir bu āb u nān derdi
5. Ol istignāda ey ‘Örfi şaka hiç iltifāt etme
Kibār nās gördük biz çekilmez imtinān derdi

94a

-302-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Kuşluğ oldu gitdi ol tütü-zebānim gelmedi
Kande қaldı bilmezim şırın dehānim gelmedi
2. Vārise serkeşliği tutdı o serv-i ķāmetiň
Bu temāşā-yı çemenzāra civānim gelmedi
3. Cān u dildir ārzūda maķdem-i cānāneye
Gitdi istikbāline ammā ki cānim gelmedi
4. Vechi vardır giryemiň dūrum perī-ruhsārdan
Hadden aşdı iştıyākı mihibānim gelmedi
5. ‘Örfi-i şeydā-yı zārı şanmañız derbāndır
Halqa-veş kapuda güzeller destānim gelmedi

-303-

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

1. Éderken vaşf-ı hüsnüň dilberā ħāmem ħaṭālandı
O büy-ı 'anberiniňden bu murğ-ı dil hevālandı
2. Degildir herkesiň kārı nüküd- eski şarf etmek
Bu bāzār-ı muħabbetde güzel sevmek bahālandı
3. Gören 'Tsā şanur āyine içre 'aks-i ruħsārin
O mir'āt-ı mücellā 'āşıłk-ı zāra semālandı
4. Bugün gülşen sāfasın eyledi tenhā açılmışdır
Hezār-āsā düşerdi şevķe her 'āşıłk nevālandı
5. Tefahħus eylerise ħālimi luṭfuya sultānim
Bu 'Örfi-i bendesi hicriyle ġāyetde gedālandı

94b

-304-

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1. Açımadı bir naħl-i gül ol verd-i ħandānim gibi
Bülbül olmaz şevķile āşüftesi cānim gibi
2. Gerçi leb-besté éder endīsemi ādāb-ı 'aşķ
Gelmedi bir bāġa çün serv-i ħirāmānim gibi
3. Başına and eyleyüb démiş o şūħ-ı pür-cefā
Dām olur mı 'āşıķa zülf-i perişānim gibi
4. 'Ālemi zulmet alur etmez ise 'arż-ı cemāl
Bir čerāġ olmaz baña mihr-i diraħşānim gibi
5. 'Örfiyā neyler nevā-yı nāyi dilber ravżada
Variken dilden şadā-yı zār ü nälānim gibi

-305-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Gönlüm egler bir melek-sīmā civānım varidi
Terk édüb ben zārı evvel mihibānim varidi
2. Rağbet etmezdim bahāriň gónce-i ḥandānına
‘Ārızı gül zülfı sünbüл dilsitān varidi
3. Şimdi eylersem ‘aceb mi nāle bülbüller gibi
Hīn-i vuşlatda ne āh ü ne fiğānim varidi
4. Nicedir reftārını görsem o serv-i ḫāmetiň
Serkeş oldu dédiler imtiḥānim varidi
5. Remz-i yārı bilmeyüb bel bel bağarmış çün ‘adū
‘Örfi’i aňmiş démiş bir nüktedānim varidi

95a

-306-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Açımadı bir kez cemālin gül gibi
Ben nola ḫılsam nevā bülbül gibi
2. Şānelense zülf-i dilber giceden
Şubh-dem hoşbūlanur sünbüл gibi
3. Beñleridir hāfiżı ol sineniň
Nite kim kāfūr eyler fülfül gibi
4. Gösterirse perçem-i pür-çīnini
Bulınur ‘āklim benim kākül gibi
5. Dāhil-i bezm ol niğāra ‘Örfiyā
Neş’e var būs-ı lebinde mül gibi

-307-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Olduñ ey dil dürr-i yektā maḥremi
Çün olur ḡavvāş-ı deryā maḥremi
2. ‘Aşka āyinde ériş yek cāmdan
Bul anı ol bezm-i tenha maḥremi
3. Çün ḥayālim gülsitānında ruḥı
Açılınca étdi şeydā maḥremi
4. Fikr-i zülfıyla ḥaṭā söyler kişi
Olma ey dīvāne dānā maḥremi
5. Zülf-i yāre dil vérelden ‘Örfiyā
Olmuşum Mecnūn u Leylā maḥremi

95b

-308-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Vuşlatiňdır dilberā bīcāreniň endīşesi
Nār-ı ḡayretden olur her şahşin elbet pīşesi
2. Meclisiňde çok mey içdi ‘āşıka rağmen ‘adū
Varise ḥumdur o mel’ūnuň vücud-ı şīşesi
3. Destime Şirin lebin vaşfında aldıkça kalem
Dér görenler seyr édiň Ferhādı elde şīşesi
4. Şir iken düşdüm hevā-yı zülfüňe bu şeb sehā
Ehl-i ‘aşkıň çün mekānidır muḥabbet mīşesi
5. Bikr-i fikrimden yine bir nev ḡazel
Çünki sensin ‘Örfi-i zāriň ķamu endīşesi

96a

-309-

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün

1. Görünce ķāmet-i mevzûn-ı yârı
Seriv ķıldı çemende i'tizârı
2. Olub dembestesi gördükçe ǵonce
Dehân-ı һoкќa-i teng-i niğarı
3. Açılmış gül döküldi pây-i yâre
Ruḥidır bildiler hem gül'izârı
4. Hezâr oldum açılmış tâze bâğa
Ne-ǵam peykân ucun gösterse һârı
5. Ezelden Gûşenîdir 'Örfî bûlbûl
Éder ol gül için gör âh u zârı

-310-

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün

1. Ȇâmîyla ağlarım nemden uşandı
Uşanduğun 'aceb bilmez mi şandı
2. O meh yâd etmemek üzere 'adûyi
Yemîn etmiş iken gör şimdî andı
3. Lebim ķandine ķandı démiş ammâ
Sû'âl édiñ faķire ķande ķandı
4. Şeb-i deycûr-ı hicrile şem'-i dil
Çerâg şubha dek yandı uyandı
5. Bu һasbihâli vérdi 'Örfî yâre
Cefâsına o mehpâre utandı

-311-

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün

1. Kemend-i zülf-i dilberle elif ḥaddim kemān oldu
Anıñ müjgān-ı ṭātāriyla aḥvālim yamān oldu
2. Başar evvel nigeħde Rüstəm ü Sām ü Nerimānı
Cefā meydānını ṭutdī yegāne Pehlevān oldu
3. O çeşm-i mest nāzile éder gāret göñül mulkün
Demādem ḥavfile bu merdümānım dīde-bān oldu
4. Perīşān eylemekde leşker-i ‘uṣṣāķı gīsūsı
Hayāl-i fikr-i zülfî başımızda aşiyān oldu
5. Yeter aşüb u fitne merħamet kıl ‘Örfi-i zāra
O fettāna désünler vaqtımız āħir zamān oldu

-312-

Mef̄ ūlü Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fa‘ ūlü

1. Zülfüñle ruħuñ nice’i teşviķa düşürdi
Īmān u küfür ‘ālemi tefrīķa düşürdi
2. Çün ‘aşķ-i mecāzile bulunsa nola evvel
Taqlīd éderek nice’i tevfīķa düşürdi
3. Gülrūyuña şebnem nice düşmüş bu seherde
Gör cerħi şirişkin gümüş imbiķa düşürdi
4. Haṭṭiñ ḡamı dīvāne édüb zülfie cāna
Sevdā-yı cemāliñ beni ta’līķa düşürdi
5. Gīsū-yı siyeh-kāra muķayyed degil ‘Örfi
Sevdā-yı ruħuñ hāşılı tevfīķa düşürdi

97a

-313-

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

1. Cenāb-ı Haqq'a hamd olsun ne mīr ü ne vezīz étdi
Beni feyziyle iklīm-i sūhanda bir emīr étdi
2. Düşürdi gönlümi bir āfītāb-ı 'ālem-ārāya
Sögünmez haşre dek dilden çerāğ-ı bī-nażīr étdi
3. Gel ey sāķi-i gülçehre göñül cāmin tehi görme
Sirāc-ı aşķimiş āhir beni rūşen-żamīr étdi
4. Ögünme varise fikr-i daķīķiñ āsiyādır bu
Nive gendüm diyen zātī felek hurd u ḥamīr étdi
5. Nice yıl vādi-i ḥayretde sergerdān iken 'Örfi
Aña bir rehnümā-yı kāmili Haq destgīr étdi

-314-

Fā' ilātün (Fe' ilātün) Fe' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün (Fa' lün)

1. Bezm-i meyde ne diyem yāra recādan ḡayrı
Kalmadı şīşe-i merdümde bükādan ḡayrı
2. Ne temennī édeyim çerhe mişāl-i ḡavvāş
Çāre yok derd-i dil-i zāra ḥudādan ḡayrı

3. Yoluna öldüğümü bildire cānāna şabā
Çemen-i ķabre doķunsun mı şabādan ġayrı
4. Dilberā ‘azm-i vaṭan éde gibi cān-ı ‘azīz
Anı kimse bulamaz ḥayr-ı du‘ ādan ġayrı
5. ‘Örfiyā bulmayalar gibi şevāb ü ḥasenāt
Yokladıkda ‘amelim serde hevādan ġayrı

97b

-315-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ārif ol kimseler[e] ḫalmadı şıḥħat bākī
Hāṣil ét marifeti tā ola devlet bākī
2. Pür-ġubār eyleme āyīne dili say éde gör
Nazār étdikçe ķola sende o şūret bākī
3. Dest-i sākiden içüb bāde-i bī-telħi dilā
Bezm-i dilberde ola ‘ayşile ‘iştret bākī
4. Vaşlı i᷆krārin éder oldı key hicri tamām
Lezzet-i vaşlı demāğında o lezzet bākī
5. Perde-i żıll-ı ḥayāl içre iken bu ‘Örfi
Dédi yārān-ı şafāya yinr hizmet bākī

BENDLERDEN OLUŞAN NAZIM BİÇİMLERİ

-1-

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

1. Ol şonce kaçan meyl éde şad nâzile hâra
Bûlbûl gibi üftâde düşer âhile zâra
2. Yem dökmegile gelmedi ol yâr kenâra
Bu firkate kim éde tahammül bula çâre
3. Çâk eyle dilâ sîneñi şerh éde nigâra
Zahmim ağız açdı diye ahvâlini yâre
4. Ol şûh baña böyle niçün pür-sitem oldı
Gîsûsî ucundan nice biñ yerde dem oldı

98a

5. ‘Uşşâkına çün şerbet-i hicrânı sem oldı
Cismimde olan yârelerim cümle fem oldı
6. Çâk eyle dilâ sîneñi şerh éde nigâra
Zahmim ağız açdı diye ahvâlini yâre
7. Agyârile gül seyrin edüb gâhice tenhâ
Efkâr-ı gam-ı hâra sabır éde mi şeydâ
8. Mümkîn mi gülüñ hâr [ü] hası olmya ammâ
Bir lahzâ dikensiz olamaz ol gül-i ra^c nâ

9. Çāk eyle dilā sīneñi şerh éde nigāra
Zahmim ağız açdı diye aḥvālini yāre
10. Pāyine yüzüñ sur ol gülüñ eşk-i firāvān
Var ‘arż-i niyāz eyle aña ḥāliñi pinhān
11. Hicri de annı vaşlı gibi ‘uşşāķa iħsān
Şāyed ki raħim éde vişāliyle o sultān
12. Çāk eyle dilā sīneñi şerh éde nigāre
Zahmim ağız açdı diye aḥvālini yāre

98a

13. Mecnūn diliż Leylī’ye dīvāneleriz biz
La’linden içüb bade’i mestāneleriz biz
14. Ey ‘Örfī ruħ-i dilbere pervāneleriz biz
Ammā ki ‘aceb ġām ile vīrāneleriz biz
15. Çāk eyle dilā sīneñi şerh éde nigāre
Zahmim ağız açdı diye aḥvālini yāre

-2-

Ğazel-i ɻudāvendigār-i Sābiķ Merħūm Sultān Süleymān ɻān tābeserāh taħmīs-i
‘Örfī

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Er iseñ ziynetle kılma kendüni ‘avret gibi
Haħķ Resülüñ hükmüdür gūş ét añi ħikmet gibi
2. Şöħret-i dünyayı terk yakmasın āfet gibi
Haħlk içinde mu’teber bir nesne yok devlet gibi
3. Olmaya devlet cihānda bir nefes şıħħat gibi
4. Bī-ṣebāt cerħ-i kec-rev herkesiñ rū'yāsıdır
Mü'miniñ sicciniñdir kāfirleriñ me'vāsıdır

5. 'Ízz ü cāha ṭālib olma᷑ nefsiñiñ i᷑gvāsıdır
Salṭanat dédikleri anca᷑ cihān ǵavǵasıdır
6. Olmaya baḥt ü sa'ādet dünyede vaḥdet gibi

99a

7. Fikr ét encām-ı şāfāyi pür-cefādır 'ākībet
Olmañ ten perver vücūduñ bir yañadır 'ākībet
8. Bu ḥabāb-ı 'ālemeñ ȝevki hevādır 'ākībet
Ko bu 'ayş u 'işreti çünküm fenādır 'ākībet
9. Yār-ı bākī isteriseñ olmaya ṭā'at gibi
10. Cāmi'iyyet hāṣıl eyle ey dil-i şeydā meded
Çün güzār éder 'omur etme reh-i maḥbūba sed
11. Çünkü taḳdīr-i ḥudāvend-i ezeldir tā ebed
Olsa ȝumlar şağışınca 'omrүne ḥaddu 'aded
12. Gelmeye bu şīse- cerh içre bir sā'at gibi
13. Māsivā çıkışın göñülden olasın merd-i vuşūl
'Örfiyā olsun diliñde dā'imā ḥubb-i Resūl
14. Gūşe-gīrī-i ḥamulide ola şāyed ḫabūl
Ger ḥużur etmek dilerseñ ey Muḥibbi fāriġ ol
15. Olmaya vaḥdet ma᷑kāmı gūşe-i 'uzlet gibi

-3-

Muḥammes

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

1. Fethi muğla᷑ bir mu'ammādır cihān
Pes degil aḥvāli anıñ tevemān

99b

2. Mihrine aldanmasaڭ yegdir hemān
Etme endișe vérir 'aklä ziyān
3. Elemān ey dār-ı miḥnet elemān
4. Gelmişiz çünkü ǵayıbden 'āleme
Sūr-ı vuşlatdan firāk-ı māteme
5. Bağmadı 'ārif olan nāmaḥreme
Mihri yok bir pīrezendir ādeme
6. Elemān ey dār-ı miḥnet elemān
7. Ḥande yerine éder giryān īh
Ol gedā 'ālemde yaḥūd pādiṣāh
8. Eyleme şād ü ǵama sen de nigāh
Sūy-i yāre eyleseydiñ 'azm-i rah
9. Elemān ey dār-ı miḥnet elemān
10. Serteser ḥayretde ebnā'i beşer
Bir mekān- pür-ḥaṭardır pür-ḥaṭar
11. İrci'ī emriyle edilse sefer
Gidecek yolın görür ehl-i başarı
12. Elemān ey dār-ı miḥnet elemān
100a
13. Eyle ḥāristān-ı dehri gel güzār
Ṭutmasun dāmānını kec bād-vār
14. 'Örfiyā çünkü deildir pāyidar
Bī-vefādır bī-vefādır rūzigār
15. Elemān ey dār-ı miḥnet elemān

-4-

“Yeriň gülşen nedîmiň gül bu feryâdîň nedir bülbül” misra’ını Baş Kâtib İsma’îl Efendi bülbüle hitâben kåle getürdükde ķusurunu(?) ‘Örfî tahmîs eylemişdir.

Mefâ’ İlün Mefâ’ İlün Mefâ’ İlün Mefâ’ İlün

1. Bezim gülşen şûrâhi ǵonce şebnem gicelenmiş mül
O keyfiyyet şafâsından gögermiş mest olub sünbüл
2. Қalur mı şandıň ey bülbül revîşîň ‘âşika müşkil
Netîce maḥremiz ‘âşka fiğân etme demâdem gül
3. “Yeriň gülşen nedîmiň gül bu feryâdîň nedir bülbül”
4. Seher ķuşluğdan āğâze édersiň tâ-be-şeb efğân
Nedir bu iżtîrâbiň hiç қarâr etmez misin bir ān
5. Seniň nâleňle bir oldu zemîn ü ķubbe-i devrân
Hezâr ‘âkil olubdur ǵuşşa-i pûr-ħisse ҳayrân
6. “Yeriň gülşen nedîmiň gül bu feryâdîň nedir bülbül”

7. Bu bâğ-ı ҳayret-efzâda biter mi ǵonce-i bî-ħâr
Alur her tâze naħl-i gül miyânın zümre’i aǵyâr

100b

8. Ne-ǵâm dûnyâ raķîb olsa seniňle yâr iken dildâr
Baħâne ħâr ise ħandile güller ‘arż éder dîdâ[r]
9. “Yeriň gülşen nedîmiň gül bu feryâdîň nedir bülbül”
10. Yolına cān fedâdîr serv-i gül ol çeşmi-i ħunkâriň
Ķabûl olmaz ħayif kim armağânı bu dil-efgâriň
11. Nedir bu rütbe hengâmîň ‘abeşdir bî-sebeb zâriň
Yeşil yapraqile olsun seni tekrîm éder yâriň
12. “Yeriň gülşen nedîmiň gül bu feryâdîň nedir bülbül”

13. Seni ey ‘Örfî bir ġonce-fem étdi ‘aşkile rüsvâ
Dehān açmaz vü gûş etmez aña mümkün müdür şekvâ

14. Konarsın günde biň dala ‘aceb âşüftesin şeydâ
Dédi bu müşrâ’-ı ġarrâyi kâtib gibi bir dânâ

15. “Yeriň gülşen nedîmiň gül bu feryâdîň nedir bülbül”

-1-

Mef̄ ūlü Fâ‘ ilätü Mefâ‘ ūlü Fâ‘ ilün

1. Ezhâr-ı ‘aşkı tâzeledi faşl-ı nevbahâr
Hem seyr-i cûybâr

Érdi meşâma feyż-i dem-i bûy-ı müşg-bâr

Çün zülf-i siyehkâr

2. Nevrûz érişdi gerçi sehâb oldı nâ-bedîd
Mir’ât-ı semâdan

Ref’-i niğâb-ı kâkül édüb varise ol-yar

Mihr oldı âşikâr

3. Tarh eyledi berd-i ġam-ı hicrân-ı maķdemi
Çıkdı ne seyre

Étdi çemende seyr ü şafâ çün o gül’izâr

Ol gül-i bî-ħâr

4. Gül açılıb étmezdi nevā bülbül-i seydā
 Şimdiki ‘aşırda
 Gülsende eger güllere ‘arż etmese ruhsār
 Cānān-ı vefādār
5. Âşüftesi çok tāze gülüñ bāğ-ı dehirde
 ‘Örfi gibi gūyā
 Etsün aña her ‘âşılıtı tā şubħa degin zār
 Tā göstere dīdār
 Rübā’iyyāt

-1-

Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün Mefā‘ilün

1. Göñül vīrānedir yab yab olur ma’mūr u ābādān
 Kerem kıl ‘āmir ol dest-i keremle ķalmayan vīrān
2. Dil-i ‘Örfi yıkıldı gitdi dérler şimdi sultānim
 Anıñ ta’mīr’i bābında seniñdir emrile fermān

-2-

Fā‘ilätün Fā‘ilätün Fā‘ilün

1. Éde éde ilticā-yı vuşlatıñ
 Ağzı egrildi ‘adū-yı nikbetiñ
2. Bir dağı çarpılma sen sen ăfete
 ‘Örfi gibi hep çekerler ăgayretin

-3-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefā‘ılün Mefāılün

1. Vefāsının gördüm ol şāh-ı cihāna pür-cefā dérken
Gelüb ġām-ħāneme bu gice tenhā bī-vefā dérken
2. Buyurdu ‘arżiħal-i ‘Örfi-i şeydāyi gördükde
Mürüvvet eyler elbet şāha ħālin bir geda dérken

-4-

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

1. Tālib-i cānān olan bī-dār olur
Zikr ü fikri dā’imā dīdār olur
2. ‘Örfiyā sende degil bu güft ü gū
Söyleden dā’im seni Cebbār olur

-5-

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

1. Ey meh içdim ‘aşķiñile bunca sem
Erişir deryāda çün māhiye yem
2. Em-sem olmaz mı ‘aceb dil hastañim
Öl diril ‘Örfi dehān-ı yāri em

-6-

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Fe‘ülün

1. Bağılmaz çeşmine merdüm-şikāriň
Yamāndır ġamze-i tātārı yāriň
2. Yine ol şeh-süvār olmuş seherde
Murādın bilmedim çābük-süvāriň

101b

-7-

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

1. Böyle ķalur mı şarşar-ı ġam rūzigārdır
Elbet kenāra éirişirüz baħt-yārdır
2. Geh süd limānı gāhī süreyyāya çıkış mevc¹⁸
Baħr-i fenāyi şanma göñül ber-ķarārdır

-8-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Fe‘ ülü

1. Dilā mir’āta baķ seyr ét cemāli
Temāşā eyle şun^c-i zü’l-cełali
2. Mihir ruħsārı üzre zülf-i şeb-gūn
Olubdur günleriň elbet leyāli

-9-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Şāhsın cāna diyār-ı cilveniň
Āb-ı rūyusun bahār-ı ‘işveniň
2. Nice şeydālanmasın ‘Örfi-i zār
Ter-gulisün sebze-zār-ı kisveniň

---

¹⁸ Vezin aksak.

-10-

Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün

1. Şehā senden cüdā düşdüm esirge 'āşılık-ı zāri
Selām ile gehi yād ét gehi mektüb ile bāri
2. Unutma 'ahd ü peymāniň diyār-ı ḡurbete düşdüm
Garībiňdir ferāmūş eyle 'Örfi-i ḡam-ḥarı

-11-

Mef̄ ūlü Mefā' ūlü Mefā' ūlü Fe' ūlü

1. Çün pentere(?) ben zāri 'adūlar şalamazdı
Naħcīr-i dili it gibi düşmen dalamazdı
2. Tā levh-i muğadderde eger olmasa mersūm
Şehbāzımı elden hele kimse alamazdı

-12-

Mef̄ ūlü Mefā' ūlü Mefā' ūlü Fe' ūlü

1. Gūş eylemez fiğānimı çünkü beni neyler
Dāğ-ı ḡam-ı cevrlie yakıb bu teni neyler
2. Ney meclis-i dilberde éder nāle'i her dem
Āh eyleriseň hüznile 'Örfi seni neyler

102a

-13-

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

1. Oldu envā'-ı bahār ile müzeyyen çün çemen
Açıdı dükkānının şanasın bunca 'aṭṭār-ı Yemen

2. ‘Örfiyā cānāna baķ hūrī görem dérseñ eger
Cüylar kevser diraḥtlar sāyesi bāğ-ı ‘aden

-14-

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

1. Cānān bu şeb pistere serhoş yuvalandı
Şan bülbül olub sīneme bir hoş yuvalandı
2. Hem murğ-ı dilim étdi ser-i zülfî giriftār
‘Örfiydi meger dāma düşen kuş yuvalandı

-15-

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü Fe‘ ülün

1. Ruhsarıñā aşüfte iken dil gibi bülbül
Ağlatma anı cevriñ ile gül gibi sen gül
2. Gisularıñiñ kaydına ‘Örfi gibi meftün
Varise gögermiş delidir ravzada sünbüll

-16-

Mef̄ ülü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilün Fa

1. Yā Rab bizi sen tīr-i kažadan şakla
Āmāc-ı dili şast-ı cefādan şakla
2. Dīvāne édüb ‘Örfi-i gisū-siyehkārı
Güftārimi her sehv ü haṭādan sakla

-17-

Mef^c ūlü Mefā^c īlü Mefā^c īlü Fā^c ilün (?)

1. Bir hüsrev-i hübāna göñül oldu mübtelā
Aḥvālini görmez nideyin böyle bir gedā
2. Şehbāzile ‘uṣfūra olur mu münāsebet
Kapdirdi göñül murğını ‘Örfi-i bī-nevā

-18-

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

1. Yine karşımda ol meh-rū vefāsı müstedām olsun
Müyesser mi olur dildādeye cānānı rām olsun
2. Tekellüfsüz ayaş baş meclise sākī yeter bu ḡam
Yeter ey ‘Örfi bir sākī velīkin elde cām olsun

-19-

Mef^c ūlü Mefā^c īlü Mefā^c īlü Fā^c ilün (?)

1. Dām étdi şehā murğ-ı dil ü cāna beñleriň
Kar-pāre vücūdunda olan dāne beñleriň
2. Kaşdıñ eger ki ‘Örfi-i zārı şikārise
Zülfüñ ile tut girmeye tā kara beñleriň

102b

-20-

Fā^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün

1. Kand-i la‘liň gibi bir nesnede lezzet bulamam
Hāk-i pāyiň gibi iksīr-i sa’ādet bulamam

2. Seyr-i gülzāra heves eylemez oldu ṭab'ım
Ruḥı ḥāṭırda iken gülde leṭāfet bulamam

-21-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ṣād olub ḥande éderdi cennet
Ṣādir olduķça ḥadīṣ-i raḥmet
2. ‘Örfi şāyeste-i iḥṣāniñdır
Çünkü her mücrime ķıldınıň şefkat

-22-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Zehī luṭf u zehī iḥsān
Zehī şāh u zehī fermān
2. Kebā’ir ehlini āzād
Zehī ‘adl ü zehī sultān

-23-

Fā‘ ilātūn (Fe‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Şaldı kākülliřiň ey meh beni ferdāya bu şeb
Dolaşub şalma ben sen daħi ġavġāya bu şeb
2. Démesün ben anı Mecnūn éderim ey ‘Örfi
Varayım yalvarayım ol saçı Leylāya bu şeb

-24-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Neyleyim ḥasret-i rūyuñ beni abdāl etdi
Çün benim gibi niçe ‘āşıkına āl etdi
2. Dönürek ‘āşkile pervāne gibi ‘Örfī meger
Yağdı şem‘-i ruh-ı dilber beni bī-bāl etdi

-25-

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün

1. Kemend-i çille-i zülfüñle ḥaddim yāya dönmüşdür
Siyeh-fikrile her rūzum şeb-i esrāya dönmüşdür
2. Enīn etsem ‘aceb midir demādem hüznile cānā
Ki dāğ- fırkatiñle cism-i ‘Örfī nāya dönmüşdür

-26-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Görsem ol māye-i cānı déridim şehnāzım
Kandesin ḥandesin ey şūb-ı bürend-pervāzım
2. Sīneler çıķ çıķ éderse nola çār-pāre şıfat
Çünkü bir ḥolda gezermiş ol gözü şehbāzım

103a

-27-

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Fe‘ ūlün

1. Cemāl-i yāre baksın yana ‘Örfī
Muḥabbet şem‘ine pervāne ‘Örfī

2. Şarāb-ı ‘aşkile mestāne ‘Örfī
Elestiň bezmine peymāne ‘Örfī

-28-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Yılda bir kez rāzıdır sultānını görse gedā
Böyle devlet ey göñül naşib-i bi-nevā¹⁹
2. Geşt édüb şahrāları buldum behey āfet seni
Sen yine ‘Örfi-i zāra eylediň cevr ü cefā

-29-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Dem sür ey dil geçmesün bir nesne yok eyyāmda
Kim mürür etmektedir vaqtıň bu şübh i şāmda
2. Şalınur ağıyar ile ‘Örfi-i zāri terk édüb
Bir keder var bilmezim bu ḥāṭır-ı nā-kāmada

-30-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Saña muḥalif ‘Iraq nuş-ı şarāb ét nigār
Būseligiň vaqtidir çünkü érişdi bahār
2. Gördi güzelsin şehā kākülüñüň sünbülü
Eyledi ‘uşşākını ‘Örfi gibi bī-karār

-31-

Mef̄ ūlü Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fe‘ ūlü

1. Ağız ağıza ǵonce éder vaşf-ı dehānı
Gūş eyleyen ăşüfte éder āh u fiğānı

---

¹⁹ Mışranın vezni aksaktır.

2. Geçkince imiş ǵamze-i mesti һaber aldık
Ey ‘Örfi şaqın һāvfe düşürme dil ü cāni

-32-

Mef̄ ūlü Mefā̄ ilü Mefā̄ ilü Fē ūlün

1. Bülbül nola eylerse güle āh ile zārı
Hārile éder ülfeti her lahza nigāri
2. Gīsūnı gider gün yüzüñü ‘ar[a]kiye göster
Gicesi қadir gündüzü bayrām ola bāri

-33-

Fā̄ ilätün Fā̄ ilätün Fā̄ ilätün Fā̄ ilün

1. Seyre çıkışmış sebzeler giymiş o şeh lāhūrdan
Nice ağaz etmesün bülbül yine māhūrdan
2. ‘Örfiyā ‘uşşākı bunda cem’ olur pervāne-veş
Bir şadā ʐāhir olunca gerden-i kāfūrdan

103b

-34-

Fā̄ ilätün Fā̄ ilätün Fā̄ ilün

1. Āteş étdiň göñlümü ey ǵonce-fem
Dökdi şu sakkā-yı çeşmim dembedem
2. Sākin olmaz tutuşan od şu ile
Senden olur baña olursa kerem

-35-

Fā‘ ilātün Mefā‘ ilün Fa‘ lün

1. Bir du‘ā-ǵū-yı āl-i ‘Oşmānız
Der-i lütfunda bende fermānız
2. Her ‘akībi şalāt-ı mefrūza
Hulüş-ı կalbile şenā-ḥ̄anız.

Metāli‘

-1-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. ‘Illet-i şadırma ko penbe-i sineñ cānā
Gönlegiñ cān ise ḥākkıñña démem ben lā

-2-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Ayāğıñ būs éder ‘Örfī seniñ sākī şarāb āsā
Ki nār-i firķat-i sadrı yaķub anı kebāb āsā

-3-

Mef̄ ūlü Mefālü Mefā‘ ūlü Fe‘ ūlü

1. Ḥaṭṭ-ı ruḥuñla hiç nire mümkün ola da‘vā
Sünbülden olur mu güle bir vechile şekvā

-4-

Fā‘ ilātün (Fe‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Faşl olunmaz gibi da‘vā-yı fesād-ı a‘dā

Hüccet-i nev-ḥat-ı yāra urulunca imżā

-5-

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün

1. Cemāl ‘arż eyle ‘uşşāķa ḫamu ervāḥ şād olsun

Bizi gel ber murād eyle ‘adūlar nā-murād olsun

-6-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Baña ey rūḥ-ı müşavver yār dérseñ işte sen

Kimdir āyā ‘āşıķ-ı nāçār dérseñ işte ben

104a

-7-

Mef̄ ūlü Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fe‘ ūlü

1. Da‘vāt u niyāz ‘aczile minnet baña düştü

Lût̄f u kerem ü himmet ü ḡayret saña düştü

-8-

Mef^c ūlü Mefā^c īlü Mefā^c īlü Fe^c ūlün

1. Başmaz ayağ meclis-i cānā niye şarāb
Yağın eridir āteş-i ḥasret ile kebāb

-9-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. İttihād olsun biricik yār ile
Tīgūm işin ūz görür aḡyār ile

-10-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Eyleme ^cuṣṣāka efsāne müjeñdir siḥrbāz
Murğ-ı dil şaydında şāhım çeşm-i mestiñ şāhbāz

-11-

Mef^c ūlü Mefā^c īlü Mefā^c īlü Fe^c ūlün

1. Kaplarsa eger cām-ı dili jeng-i ruṭubet
Göstermez olur bir daḥi ol büt saña şüret

-12-

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Ḍarba cān atmaları şermile şems ü ḫameriñ
Dopdolu dehr içi envārile şakķü'l-ᬁameriñ

-13-

Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün (Fa^c lün)

1. Nola gül tāzesidir bülbül éderse feryād
Dédiler bir ‘avret için öldi dirīgā Ferhād

-14-

Mef^c ūlü Fā^c ilātū Mefā^c ūlü Fā^c ilün

1. Gördükçe eşk-i dīdemī cānān-ı ter-mizāc
Ne’mden kaçar ki eylemedi gitti imtizāc

-15-

Fā^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

1. Cān-ı şīrīn imiş ol āfet-i devrāna lezīz
Hiç dirīg eylemek olsun mı gele ana lezīz

-16-

Mef^c ūlü Fā^c ilātū Mefā^c ūlü Fā^c ilün

1. Yoķ fā’idesi eyleriseñ kec mu^c āmele
Hüccet yeter efendi ne ise muķāvele

-17-

Fā‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

1. Tīr-i ḡam ḫavṣ-i felekden ne zamān kim atılar
Elbet āmāc-ı derūn-ı fuḳarāya doķunur

-18-

Mef̄ ūlü Fā‘ ilātū Mefā‘ ūlü Fā‘ ilün

1. Cānā firākiň āteşi çok dil kebāb éder
La‘liň ḥayāli ‘āşıķı mest ü ḥarāb éder

-19-

Mef̄ ūlü Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fā‘ İlün (?)

1. Cān-bāz-ı ‘aşk olan ādem resendedir
Manṣūr'a cihāniň .....²⁰

-20-

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

1. Meye sākī ḳodı yaḥ-pāre dédüm yaḥ eridi
Dédi ḥüsnum güneşinden idikim yaḥ eridi

---

²⁰ Üstü çizili dize şöyledir: Manṣūr'ı görünü dār-ı cihān bir perindedir

-21-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Bülend olsun mişāl-i ķadd-i dilber rif̄ at ü şāniñ
‘ Aceb mesrūr u ħandān oldı ‘ Örfi-i senā-ħ̄āniñ

-22-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Hemīşe şu‘ le-dār olsun çerāğ-ı bezm-i iğbāliñ
Cihānı rūşen etsün gün gibi envār-ı iclāliñ

104b

-23-

Fe‘ ilātün (Fā‘ ilātün) Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

1. ....

İşledim ben düşeni üstüme cānāne gerek

-24-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ol peri-rū da‘vete etmez icābet müşkile
‘ Üd yakdım vefk yazdım zaferān-ı müşkile

-25-

Mef^c ülü Mef^c ilü Mef^c ilü Fā^c ilün (?)

1. Kālā-yı vaşl-ı dilbere sīm ile zer ister
Bāzāra anı dil gibi tenhāca yer ister

-26-

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

1. Teşne-i āb-ı hayātim cüst ü cūda her yeri
Dilberiñ la^c l-i feminde bulmuşum İskenderi

-27-

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

1. Şöhret āfetdir şakın ziynetden ey dil kıl ferāğ
Yağmadan etmez bu ‘ālem kimse’i rūşen çırāğ

-28-

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

1. Bir kebūter-i demkeş-i ‘aşkız bu dem
Eyleriz cevlān yā Hū dembedem

-29-

Fā^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün

1. Cevri terk etmedi ol büt uşanam şandı beni
Deyr-i ‘ālemde meger kim o şanem şandı beni

-30-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. ‘Örfî mestâne bigüftî hem hezâr
Gülşenî yâ Gülşenî yâ gûl’ izâr

-31-

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

1. Nola günde iki kez nâle éderse dil-i zâr
Geh seher gâhîce ķuşluķda öter bülbül-i zâr

-32-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Her kaçan eyleyem iħvâna mekâtib taħrif
Cümleden aķdem éder ħâme merâm-1 ta‘ bîr

-33-

Fā‘ ilātūn (Fe‘ ilātūn) Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Vuşlatiyçün dilemiş sâ‘ atim ol sâ‘ at yâr
O ķoyun sâ‘ ati gelsin véreyim var yalvar

-34-

Fā‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün (Fa‘ lün)

1. Yâr içün niyyet édince remmâl
Dédi kim müjde güzeldir bu fâl

-35-

Mefā' īlün Mefā' īlün Fe' ūlün

1. Efendiñdir göñül ol şāh-ı mümtāz
'Aceb olmaz gedāya kılsa şeh-nāz

-36-

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün (Fa' lün)

1. Tāli' im burcuna bakdım seretān
Gör benim oldı o māh-ı Ken' ān

-37-

Mefā' īlün Mefā' īlün Fe' ūlün

1. Bahār érdi ķuruldı bāǵa meclis
Şafāsından yine göz açdı nergis

-38-

Mef̄ ūlü Mefā' īlü Mefā' īlü Fe' ūlün

1. Âşüfte göñül şīve-i gülçehre-i yāre
Bülbül gibi çün şohbetimiz ķaldı bahāra

-39-

Fā' ilātün Fe' ilātün Fe' ilün

1. Hisseti gel teber-i lûtf-ile kes
Démesünler saña dehr içre nekes

105a

-40-

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

1. Kiyāmet kopdi şansın ķaddini seyr édicek cānim
Ölürsem merķadimde gel şalın servi hīrāmānim

-41-

Mef̄ ülü Mefā' İlü Mefā' İlü Fā' İlün (?)

1. Cānā ne-aceb günde girer ķana beñleriñ
Dil murğını şayd étmekeçün dāne beñleriñ

-42-

Fā' İlätün Fe' İlätün Fe' İlätün Fe' İlün

1. Gülcizār-ı rujuñuñ şevķine ey ǵonce-dehen
Kirpigim oklärı oldı baña her lahza diken

-43-

Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün Mefā' İlün

1. Kulağına dédim yāriñ helāk oldı tenim ǵamdan
Tebessümle dédi 'Örfi naşibiñ var gibi femden

-44-

Mefā' İlün Mefā' İlün Fe' ülüün

1. Olursa ol peri semt-i vefāda
Garib éller degil gurbet-fütāde

-45-

Mef^c ülü Mefā^c ilü Mefā^c ilü Fe^c ülün

1. Seyr étdi ruh-ı Leylî'de çün dilberi Mecnûn
Bir râbiṭâdır oldı siyeh zülfüne meftûn

-46-

Fā^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

1. Sūzen-i müjgүñ ile olalı ālûde bu ten
Kūyuña kıble-nümâ gibi döner oldı beden

-47-

Fā^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

1. Kapudân olmağıçün doldı fesâd ile cihân
Çıkdı cânsız deñize Baṭrona āhir kapudan

-48-

Mef^c ülü Fā^c ilâtü Mefā^c ilü Fā^c ilün

1. Mest olmuşuz bezimde ziyâde şarâbile
Düşdi yolunda 'Örfî giderken şitâbile

-49-

Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilün

1. Lâle veş pür-dâğım ey göñül açdığını yârâ ile
Bir oñulmaz derde düşdüm baht-ı nâ-bînâ ile

-50-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Dilde bir āteş tutuşdı bād-ı sevdādan yine
Kim söğünmez dökilür şu çeşm-i sakķādan yine

-51-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Dāye-i feyż-i ḥakīkat ile olub dildāde
Şīr-i ‘aşķı içerir tıfl-ı dil-i nev-zāda

-52-

Meff ūlü Mefā‘ ilü Mefā‘ ilü *Fā‘ilün* (?)

1. Bin şayd édince yāyın aşar çünki pehlevān
Gün başına biñ yāyi aşar böyle nev-civān

-53-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün (*Fā‘lün*)

1. Ebr veş mihr-i cemālide zülüfdür perde
Yohsa dūr olmaz idim ȝerre gibi her yerde

-54-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Münkesirdir ḥāṭırım varmaz ayaḳ meyhāneye
Sensiz el şunmam budur ‘ahdim benim peymāneye

105b

-55-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Oldı çün mışr-ı melāhatde o meh Yūsuf vele
Düşdi iḥvān arasına fitne ile velvele

-56-

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

1. Ağlama pīr olduğuña ey ḥoca
Bu zen-i dūnyāya lāzımdır kōca

-57-

Mef̄ ülü Mefālū Mefā‘ ilü Fe‘ ülü

1. Ḥatṭ gelmeyice degmeye el vaşl-ı nigāra
Varise ḳalur şohbetimiz kōhne-bahāra

-58-

Mef̄ ülü Mefālū Mefā‘ ilü Fe‘ ülü

1. Dirah̄t-ı meyve’i yakar ḥaṭab hergiz ocağında
Ēde ḥākister o-dūnı cenāb-ı Ḥakk o çağında

-59-

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Bu murğ-ı dil hezār āsā o gül-ruhsāra mā’ildir
Ben efgān eylesem dérler baña gül zāra mā’ildir

-60-

Fā‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

1. Kimsenin devletine ni‘ metine etme hased
Herkesiñ rızķını çün vérmededir Rabb-i aħad

-61-

Mef‘ ülü Mefā‘ ülü Mefā‘ ülü Fe‘ ülü

1. Gülnār-ı lebiñ bāğ-ı cemāliñ baña besdir
Ayrıqları o bāğa ķoma kökünü kesdir

Tarīħat

-1-

Cisr-i Ergene’de ḥammām tārīħidir

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. ‘Örfiyā hātif dédi tārīħini
Çifte pāk ḥammām be-Cisr-i Ergene (1141)

-2-

Çeşme tārīħidir

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Teşnelikde söyledim tārīħini
Ey ‘Örfi çeşme-i āb-ı ḥayāt (1141)

-3-

Behrām-rezm Nāhid-bezm ‘Uṭārid-ḳalem Āfitāb-‘ālem bayrak-ı berrāk-ı
 şubḥ-ı tāb-dār ve sipāh-ı zerrīn-ḳabā-yı eşi^{‘‘} a-i envār-i ‘ālī-baht- nām-
 dār-ı keyvān-mekān-ı müşteri-‘irfān necābetlü Kaplan Girāy Hān
 hażretleri def[‘] a-i (def[‘] a-i) şālīsede hān oldukça tārīhdir

Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fa‘ lün

1. Hesāb édince ‘Örfi tārīhin
 Dédi kaplan-Girāy hān oldu (1143)

-4-

Edirnede Kāsim Pāşā hammāmı kurbunda menzil-i ‘Örfi’de derūn-ı
 bāğçede yapdırdığı kaşrıñ tārīhidir

106a

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

1. Derūn-ı bāğçede buldum mahallin tā édem raġbet
 Nigāh-ı iltifātile bu kaşa eyledim himmet
2. Güzāde ola dilber gül gibi yāsemenlikde
 Ačub ṭab[‘]ı gide serden şudā[‘]ı sıķlet ü ḥayret
3. Açılmış cābecā o yāriñ maķdemin gözler
 Baş egmiş şalınur bād-ı şabādan gūiyā sermest
4. Şanasın sāķidir zerrīn ḫadeħħel elde peymāne
 Ocaķ-zāde gibi eyler ‘aceb erkānile hizmet

5. ḡam-ı hicrān ile bağıri yanık bir Mevlevī lâle
Anı terbiyye etmişler ocağında dilā(?) elbet
6. Gögermiş sünbül olmuş zülfî ucundan ɺays-ı dīvâne
Görüb ḥâl-i perîşânın göñülden eyledim şefkat
7. Güzel dilkeş maķām oldu bu ɻaşr-ı gülşen-ābâdîm
Müzeyyen ola meh-rûlarla bu kâşâne-i ‘işret
8. Maķām-ı dil-güşâ tekmîl olunca ‘Örfî-i şeydâ
Dédi yâ Gûlşenî feth eyle bir târîh şüd temmet (1144)

-5-

Edirne bostâncılar odaları müceddededen bînâ olunub ma‘rifetlü muhabbetlü Tâ’ib Efendi ba‘zî kitâbelere manzûm tahrîr eyleyüb ba‘dehu 106b birkaç kitâbe açık ɻalub ol esnâda ‘Örfî dahî ocak-ı mezkûra kethüdâ olmağın bu târîhi ḥâlî olan mahallere tahrîr eylemişdir.

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1. ‘Örfiyâ ɻalmaķ revâ mî bu ɻaşîde nâ-tamâm
‘Avn-i Ḥâk’la çünkü olduñ işbu câha kethüdâ
2. Hażret-i Sultân Mahmûd Hân mülküñ dâveri
Kullarıçün emr édüb ‘âlî-maķâm étdi bînâ
3. ‘Örfî üstâdâne tekmîlen dédi târîhini
Zümre-i bostâniyâna ey maķâm u nev-binâ (1145)

-6-

Şadr-ı a^c zam-ı sābık^c Oşmān Pāşā hażretleri Tahmās[p]kulihān
‘askerin perişān eyledigine tārihdir.

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün (Fa^c lün)

1. Bu ǵazā-yı ekberiñ ‘Örfi dédi tārihini
Kaçdı Tahmāspkulihān āhile eyvāhile

-7-

Çeşme Tārihidir

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

1. Déyüb yek ses ile hātif gibi ‘Örfi aña tārih
Bu āb-ı pākile yapdı zehī ‘ālī eṣer cāri (1147)

107a

-8-

‘Ammizāde ‘Örfi El-Hāc Mehmed Ağa’yı bir gice ǵālim ķurşun ile urub
şehid etdigüne tārihdir.

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

1. Hācı Mehmed Ağa cām-ı şehādet nūş édüb
Írci^c ī emrinden aldı lezzet-i şevk-i cedid
2. Menzil-i ma᷑şuda cān atdı érişdi vuşlata
Şuret-i ǵāhirde oldu bī-başardan nā-bedid
3. Bir ṭabancasına etmezken taḥammül կātili
Tār-ı şebde urdu ķurşunile bir ibn-i Yezid

4. Māteminden karalar giydi o şeb çerh-i kebūd
Girye kıldı ebr ü behrām aña tā rūz-ı sefid
5. ‘Örfiyā yek tarhile hātif dédi tārīhini
Sū-i kaṣd-ı düşmen ammā eyledi anı şehīd (1147)

-9-

Kaşr [tārīhidir]

Mefā‘ılün Mefā‘ılün Feūlün

1. ‘Ali-zāde efendiniñ hilāfā(?)
Sa‘ ādet-hānesinde yapdı bir cā
2. Ne cādır bu ki cennetden nişāne
Bir ādem girse çıkmak istemez tā
3. İrem dérler hezār[ā]ndān işitdim
Bu kaşr-ı gülsitān-ābāda hālā
4. Hādāyık her taraf bülbüller iñler
Yanında nehr-i Tunca şanki deryā
5. Mu‘ ādil olamaz çün Sa‘ d-ābād
Kuşurı çok bunuñ yanında zīrā
6. Bu kaşrıñ sahibi pür ma‘ rifetdir
Hünerde Şabit-vakt oldu farzā
7. Likāda hūb u her elfazı mergūb
Velī eş‘ ār-ile inşāda yektā
8. Mü’essir her dile güftār-ı pāki
Netice şübhî bülbül gibi gūyā

9. O şubhi ´ andelībi eyle yā Rabb
    Ṭarīk[-]i gülşeni(n)de mesned ārā

10. Aça gül-ğonce ṭab`-ı şerīfin
    Nesīm-i hażret-i Bārī te` ālā

11. Çıkar bir müşra`ında ´ Örfi tārīḥ
    Zehī dil-keş binā bu ķaşr-ı ra`nā (1147)

-10-

Düstür-ı ekrem müşir-i mufahħam İsmā` il Pāşā hażretleri vezir-i
a` zam olduklarına tārīḥdir.

107b

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

1. Şā` irāne ´ Örfiyā eyle şalā tārīḥde
    Bārekallâh geldi İsmā` il Pāşā mührile

-11-

Bu dīvān tertibiniñ tārīhidir

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

1. Katre-i feyziňle yā-Rab nev`-i ihsān eylediñ
    Nice insānı daňı ´ aşķıňla ´ ummān eylediñ
2. ´ Örfiyā ehl-i hüner taħsīn édüb eş` ārnā
    Dédiler tārīhini tertib-i dīvān eylediñ (1148)

108a

-12-

Nış ḫal^c asını çete ^c askeri feth̄ etdigi tārīhdir

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

1. Çete nâmına ḡazîler segirdim ķıldı yarışla
Niş'iñ muhkem hîsârın aldılar bir ķarma қarışla
2. Nazar tārīhe diķkat eyleyüb hâtif gibi ^c Örfi
Dédi tārīhini alındı hîşn-ı Niş'e varışla (1150)

-13-

Bu dahi ḫal^c a-i mezkûruñ fethine tārīhdir

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Fa^c ūlün

1. Feraḥ-nâk oldı ^c Örfi dédi tārīh
Şükr kim Niş'i aldı cünd-i Maḥmûd (1150)

-14-

Tārīh-i Şadr-ı a^c zamî

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

1. Maṭla^c-ı şubḥ-ı zafer-nuşret şadr-ı ^c azam
Şaldı fer üstümüze mihr-i cihân-tâb āsâ

2. Ma‘ den-i lûtf u ‘ aṭā şafder-i pehnā-yı cidāl
Ya‘ ni düstür-i mükerrem o müşir-i dānā
3. Böyle bir aşafa mālik mi mülük-ı eslāf
Ki bunuñ bendesi olmağa revādır Dārā
4. Barekallâh bu kühen sāz-ı cihān oldu cedīd
Nice vīrāne diliñ ‘āmiridir şübh u mesā
5. Nabż-ı ahvāli bilür hikmet-i Haḳ vār bu ten
Derd-mendāne éder lütfile tedbīr ü devā

108b

6. Ravża-i devlete ser-çeşme-i i‘ ṭā olalı
Bunca dil şoncelerin açdı bu eyyām-ı şitā
7. Olıcaḳ zāt-ı şerīfine vezāret tevcīḥ
Başladı olmağa her yerde gazā-yı kübrā
8. Felek-i heftüme dek şu‘ le şalub kevkebesi
Şarkdan şarba degin oldu münevver dünyā
9. Aşafā gevherimiş medh-i ‘ulüvvü’ş-şāniñ
Yem-i vaşfiñda şināverlik éderler şu‘ arā
10. Gülsen-i vaşfına bülbül geçinir ehl-i sühan
Hār-ı düşmen gehi azürde éder görme devā
11. Kāmkārā olalim dāmeniñ altında emīn
Yaḳdı micmer gibi aṭeşlere cevr-i a‘ dā
12. Pāyimāl olmayalim vakṭ-i şerīfinde seniñ
Ser-firāz eyle ṭarīkimde eyā kān-ı ‘aṭā
13. Muhtaşar eyle me’āli yeter ey dil taṣdi‘
Bir iki beytile ma‘ lūm ola ma‘ nā-yı recā

14. Oldı tefvîz aña çün cümle umûr-ı ‘âlem
Elzem elbette devâmina anıñ hayr-ı du‘â

15. Çözerek dügmelerin râm ola hûbân merâm
Halléde ‘uķde-i müşkillerini ‘avn-i Hudâ

109a

16. Hep müstahrec olan ‘Örfî dêdiler târîh
Meymenet ile nigîn aldı Mehemmed Pgşâ (1150)

-15-

MengliGirây Hân Târîhidir

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

1. Cihâna mujde-i teşrifî çünkü râygân oldı
Dêdim kendi efendim hamdüllâh yine hân oldı
2. Hûşûşâ cümle erbâb-ı sühân hândân olub dérler
Serîr-i mesned-i hâniyyet bir nüktedân oldı
3. Hûceste maķdemi eyler ‘imâret mülk-i vîrâni
Kudûm-i pâki ey mürde mülke tâze cân oldı²¹
4. Gûzâr eyler hâdengi sîne-i pûr-kîne-i haşma
Meger ey rûy-ı dilber dest-i pâkinde kemân oldı
5. Nola encüm-şûmâr olsa cünûd-ı nuşret-engîzi
O gerdûn-i kâtârîn bâr-gâhi âsmân oldı
6. Dü-çâk eyler nice âhen-dilâni seyf-i ‘üryâni
Anıñ şemşîr-i ser-tîzi elinde bî-amân oldı

---

²¹ Vezin aksak.

7. Mekes gelmez yanında ḥaşmı o şeh-bāz-ı iclaliñ
Kırımin tahtı bir şāhin-şikāra āşiyān oldu
8. Kerem-kārā şenāñile érüb dil-ḥasteye dermān
Şehā terkīb-i evşāfiñ devā-yı cāvidān oldu

109b

9. Yem-i medhiñ ‘aceb ‘ummān imiş sāhil bulunmaz kim
Göñül keştisi üzre ṭab‘ üzihnim bādbān oldu
10. Nesīm-i emriñile bir gül-i ter oldu dīvānim
Hezār āsā yedimde ḥāme çün şāhib-zebān oldu
11. Ser-agāz eyledim evşāf-ı ḥūbāna bu eṣnāda
Göñül bir ḡonce-fem meh-rū nigāra mihibān oldu
12. ‘Aceb bār oldu gitdikçe baña evżā‘ı gerdūnuñ
Eyā kān-ı ‘aṭā eyle kerem lūṭfa zamān oldu
13. Keşide çekdi ẓālim yüzüm pāyiñe sürdükde
Edirne şehri içre turfe bir nev-dāsitān oldu
14. Yeter taşdī‘-i bī-ma‘ nā du‘ ā-yı hayridır elzem
Dilā bāğçe-serāyı gör zamānında cinān oldu
15. Éderken fikr-i būs-ı dāmen-i iclāliñi der-pīş
Bu tārīhim baña serheng-i bāb-ı āsitān oldu
16. Ḥurūf-ı ḥāl-dārile dédi tārīhini ‘Örfi
Yine Mengli Girāy hān oldu ‘ālem şād-mān oldu (1150)

110a

-16-

Tārīħ-i Nuşret

Mefā' īlün Mefā' īlün Fa' ūlün

1. Dēdi bu fetħe 'Örfi yine tārīħ
Bi-' avnillāħ kırıldi ceyş-i küffār

-17-

[Tārīħ-i қal' a-yı Aṭa]

Fa' ilātün Fa' ilātün Fa' ilātün Fa' ilün

1. Resm-i қalyon hışn-ı Aṭa nice gün maħšūr olub
Bir ṭarafdan olmadı mümkün 'asākir çatasi
2. Dēdi gāziler neheng āsā bu şuyi geçelim
Yā atar ṭopun bize yāħud o kāfir aṭası
3. Bildi ġoncə zehresi çāk oldı bu tedbīrden
Bunlarıñ fehm étdiler bir yerde durmaz balṭası
4. Burc u bārūya diküb āħir vire bayraqların
Çıkdılar birkaç nefer İtil boyunda halṭası
5. Gūş édince müjdesin 'Örfi dédi tārīħini
Fethi İslām'a müyesser oldı Tuna aṭası (1151)

-18-

Tārīħ-i Dūkkān-Duhānī

Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün Mefā' īlün

1. Bu dilkeş mevzi' -i pāki Muhammed Çelebi yaptı
Güzide şīşe-karıñ buldu naqqāşile bennāniñ
2. 'Aceb şan' atlar icrā etdiler anda mühendisler
Çıvardılar meger kim naşını çerh-i mu' allāniñ

110b

3. Gülistān eylemiş gül resmi ile sakf-ı dīvāriñ
Ya bir altın ķafesdir 'aklı gider görse şeydāniñ
4. Muhabbetden ķurub ṭab'ı esāsına bunı niyyet
Karārgāhı ola tā kim bu mesken ehl-i irfāniñ
5. Eder teşrif ehîbbası temennī rûz u şeb Hâk'dan
Hulûş-ı tâmile dildâdesidir cümle yârâniñ
6. Hemîşe müsteri-ṭal' at olub seyyâre-yi bahti
Terâzû gibi destinde ola aħkâmî mizâniñ
7. Görünce 'Örfi'i gûyâ pesend édüb dédi târīħ
Yapılmaz misli çün esvâk-ı 'âlemde bu dükkâniñ (1150)

111a

-19-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Bir civān-hāfiżin oldu mekānı bu ķabir
Menzilin me’vā éde anıñ cenāb-ı Kibriyā
2. *Külli şeyin hālikün illā* Қadīm-i Lem-yezel
Çün Ҳudā’dan ğayırı her bir nefse érişir fenā
3. Nażmile işbu ‘alāmetden budur ancak murād
Rūhuna bir fatiha ihsān éde bāy ü gedā
4. Bir gedā çıktı dédi ‘Örfi gibi tārīhini
‘Azm-i ‘ukbā étdi Molla Muştafā endek du‘ā (1151)

-20-

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

1. Terk-i bostān-ı fenā қıldı yine bir nev-civān
Şarşar-ı bād-ı vebādan bī-ħużūr ‘azīm
111b
2. Çünkü hem-nām-ı Muhammed hem şehīd-i nā-murād
Gülşen-i ‘ukbāda cilve étdire Rabb-ı Kerīm
3. Dest-i sāki-i eccl peymāne doldukça sunar
Bu ħarābāt içre mümkün mi ola kimse muķim
4. Bāy ü ednādan taleb ancak du‘ādır rūhuna
Her nüfusuñ āħiri bulur fenā Ḥaķ’dır Қadīm
5. Çıktı bir āh ‘Örfiyā şol müşra‘-ı tārīhden
Éde envārile Allāh ķabrinı dārū'l-na‘īm (1151)

-21-

Tārīḥ-i vefāt-ı hazır[et]-i pīr-i rūşen-żamīr ya^c nī pervāne-i şem^c-i şebārā-yı rūşenī andelīb-i nāle-pīrā-yı ravża-i cennet-sāy-ı hażret-i Gūlşenī Eş-şeyh Sezā'ı Ḥasan Efendi ķuddise sirruhu'l-^c azizü'l-kerīm

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün Mefā^c ilün

1. Tarīk-i Gūlşeninī mürşid-i āgāh-taħkīki
Bekā gūlzārına açıldı gitdi böyle ra^c nā gūl
2. Perīşān olmasın mı saçlı sūnbül gibi dervīşān
Anīn hicriyle gerek dīvāne oldı ravzada sūnbül
3. Ḥayf ol sākī-i feyz-i İlāhī gitdi meclisden
Şikest oldı sebūlar kaldi dil peymāne bī-mül

112a

4. Ḥasan idi riżāda çünkü teslīm oldı Mevlā'ya
İşitdi irci^c i emrin urub na^c resin ez-dil
5. Felek ne ṭarhile yazdı 'Uṭārid 'Örfiyā tārīḥ
Sezāyī ķuṭb-ı 'ālem şimdi uçmağda olur bülbül (1151)

-22-

Belgrād'ı fetħetdigine tārīħdir

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Fa^c ulün

1. Zehī ol şadr-ı 'azam ki müdebbir
Huşuşā hemdemidir hilm ile cūd
2. Zehī şafder müşīr-i nām-dārı
Ki olmuş mažhar elṭāf-ı ma^c būd

3. Bu feth-i ekberi şanmañ tehîdir
Hüluşiyile hâşıl oldu mağşûd
4. Çıkar menkûtile 'Örfî hesâb ét
İki müşra' la bir târîh-i mes' üd
5. Beligrâdı dilâ aldı mükemmel
Mehemed aşaf-ı Sultân Mahmûd (1152)

-23-

Târîh-i çeşme-i defterî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1. Hazret-i Âkif efendi hayr içün
Kıldı defterdâriken niyyet hemân
2. Ol semiyy-i Muştâfâ buldu zülâl
Yohsa kevser mi 'aceb aķdı 'ayân
3. 'Örfî-i dâ'î dédi târîhini
Çeşme-i mâ'ü'l-hayât oldu revân (1152)

-24-

..... târîhidir

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1. Hazret-i Hâcî Mehemed Âğa İbrâhîm hîşâl
Olmada mihmâna ikrâmile her lahza müşâb
2. Luṭfla ta' zîm éder her şahşa ol dervîş-nihâd
Rûz u şeb tekye gibi anda müsâfir bî-hesâb

3. Bir müsâfirhâne yaptı kim nażîr olmaz cihân
Kaşr-ı devletde şafâ kesb étsün ol ‘âlî-cenâb
4. Dest-i mi‘mâr-ı felek hîç yapmadı böyle binâ
Tâk-ı eyvâni bunuñ gûyâ sipihr-i nûh-ķibâb
5. Her kaşır bir gülsitâniň tarhı olmuş gûyiyâ
Nice akmaz gûş édenler işbu semte hemçü bâb
6. Düşmedi ‘aksi bunuñ mir‘ât bahîr içre henüz
Bî-mişildir bî-mişil *Allâhü a‘lem bi’s-savâb*
7. Hâtifiñ ‘Örfî žamîri keşf édüb târîhini
İhtimâm ile kuşûrin yaptı ol vâlâ-cenâb (1152)

SONUÇ

Günümüz alfabetesine aktardığımız Ağazâde Örfi Divanı, Klasik Türk Edebiyatı'nda karşımıza çıkan mürettep divan hususiyetlerine sahip bir divandır. Tespitlerimize göre Divan'ın beş nüshası bulunmaktadır ama bilinen kayıtlı nüshalar biri Süleymaniye Kütüphanesi Esad Efendi Kitaplığı Nu: 2667, diğeri İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi T.Y Nu: 411 olmak üzere iki yerde bulunmaktadır.

Ağazâde Örfi Divanı, biçim olarak her ne kadar mürettep divan özelliği gösteriyor ise de, onun içerik bakımından kusur ve noksanlıklardan uzak olduğunu söylemek son derece güçtür. Divanı yakından inceleyen hemen her okuyucu, bu kusur ve noksanlıklarını derhal fark edecektir. Ağazâde Örfi Divanı'nda dikkati çeken kusur ve noksanlıklardan ilki, şüphe yok ki vezin kullanımında kendini gösterir. Sözgelimi Örfi, (bazı şiirlerinde) matla beytinde kullandığı bir vezni, müteakip beyitlerde doğru sekliyle sürdürmez. (Mesela bir gazelin matla beytine “Mef’ ülü Fa’ İlätü Mefä’ İlü Fä’ İlün” vezniyle başlar; ancak matla beytini takip eden ikinci beyit ise “Mef’ ülü Mefä’ İlü Mefä’ İlü Fe’ ülün” vezniyle devam eder). Bu vezin karışıklıklarının yanında Örfi'nin Divanı'nda yazım ve imla tasarruflarında da son derece önemli aksamaların söz konusu olduğunu görüyoruz. (Mesela harf, hata, ... gibi kelimelerin divanda neredeyse baştan sona kadar yanlış yazıldığı dikkatlerden kaçmamaktadır).

Birkaç cümle ile göstermeye çalıştığımız biçimde bu kusur ve noksanlıklar, kabul etmek gereklidir ki bir divan şairi için pek de hoş görülebilir hususlardan değildir. Çünkü bir divan şairi, içeriğin yanında belki de en çok biçimde ait bu unsurlara dikkat ve özen göstermelidir; ancak Ağazâde Örfi Divanı'nda sık sık karşımıza çıkan bu kusur ve noksanlıklar, yine de onun şairliğine gölge düşürmez.

Birim noktasında karşımıza çıkan bu kusur ve noksanlıklara rağmen Ağazâde Örfi Divanı'nın içerik bakımından bazı yönleriyle kayda değer olduğu görülmektedir. Sözgelimi Örfi Divanı'nda bilhassa gazellerinde üstün söyleyiş güzelliğine ve okuyucuya şansırtan hayallere yer vermiş ve ayrıca bir Edirneli olarak yaşadığı şehri de çok geniş açılardan yansıtmayı ihmali etmemiştir. Kanaatimize göre Örfi, çok yüksek düzeyde eğitim görmemesi ve halkın içinde yaşamış olması dolayısıyla yöresel kültür çevresinde edindiği son derece sade Türkçe kelime ve deyimler kullanmıştır. Bundan dolayıdır ki onun üslubu, çaprazık ve karmaşık olmaktan uzak kolay anlaşılır bir üsluptur.

KAYNAKÇA

Aksoy, Ö. Asım, *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü 1-2*, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1995.

Bursali Mehmed Tahir Efendi, *Osmanlı Miellifleri C.3*, Hzl. A.F.Yavuz, İ.Özen, Meral Yayınları, İstanbul, 1972.

Canım, Rıdvan, *Edirne Şairleri*, Akçağ Yayınları, Ankara, 1995.

Devellioğlu, Ferit, *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Aydın Kitabevi, Ankara, 1993.

Gürgendereli, Müberra, Örfî Mahmud Ağa ve Mahabbetnâme Mesnevîsi, *Türk Kültürü İncelemeleri Dergisi*, sy. 6, İstanbul, 2002

Onay, A.T, *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar ve İzahı*, Hzl. Cemal Kurnaz, Akçağ Yayınları, Ankara, 2000.

Pala, İskender, *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*, Ötüken Neşriyat, İstanbul, 1998

Şemseddin Sami, *Kamûs-i Türkî*, Enderun Kitabevi, İstanbul, 1989.

Tanyeri, M. A, *Örnekleriyle Divan Şiirinde Deyimler*, Akçağ Yayınları, Ankara, 1999.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi C.7, Dergâh yayınları, İstanbul, Mayıs 1990.

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, C.34, Örfî Mahmud Ağa maddesi, Madde Yazarı: Abdulkadir Özcan, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul, 2007.

Yeni Tarama Sözlüğü, Dzl. Cem Dilçin, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 1983.